

Viața noastră

Revistă trimestrială de cultură și viață a Casei de Ajutor Reciproc
a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad * Nr. 20 - Aprilie 2015

PRIMĂVARA ASTA
VINE CU DARURI
ÎMPĂRĂTEȘTI

Revista „Viața noastră”

Revistă de cultură și viață a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”
Bârlad

**Așteptăm de la membrii noștri, și nu numai,
TEXTE, FOTOGRAFII, ESEURI, PROZĂ SAU POEZIE, ARTICOLE PE ORICE TEMĂ
și chiar întrebări sau nelămuriri în legătură cu activitatea Casei noastre
la datele de contact de mai jos:**

Adresa: Str. Nicolae Iorga Nr. 7a, loc. Bârlad, județul Vaslui, CP 731182

Colectivul de redacție

Telefon: 0235-421.340, Fax: 0235-421.341, 0235-425.933. Email: revista@carpbarlad.ro

Din cuprins

MESAJUL PREȘEDINTELUI 3 Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad cu prilejul sărbătorilor de primăvară	COLONEL (RTR.) CONSTANTIN CHIPER 49 Al. I. Cuza Cuza în conștiința românilor	ÎNV. VICTORIA RUDI 77 Viața – văzută prin maxime și cugetări
MESAJUL CONSILIULUI DIRECTOR 4 al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad	TEODORA ELENA ZALDEA 53 Din culisele...	NELU VASILE-NEVA 77 Viața noastră văzută de epigramiști
TEODORA ZALDEA 5 Lucrările Adunării Generale a Reprezentanților Membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad	ING. GABRIELA MOCIOACA, PROF. MARIANA MARIN 55 Un luptător neobosit pentru cauza românească locotenent colonel Gheorghe Andronachi	SERGHEI COLOȘENCO 78 Rebus
VALENTIN ROȘCA 11 Adunarea Generală Ordinară a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad	97 DE ANI DE LA UNIREA BASARABIEI... 57 Mesajul președintelui Nicolae Mihai Mesajul Primăriei și al Consiliului Local Bârlad	POEZII 79 Petruș ANDREI, Tiberiu SZENTI, Ștefania NEGARĂ, Dorina STOICA, col. Ioan STAȘ, Ioana TEODOR, Ioan BUCĂ, Ileana MIHOCI, Dorin IONEL
TEODORA ELENA ZALDEA 13 O radiografie asupra activității desfășurate de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza Bârlad pe parcursul anului 2014	ANDREI CALCEA 60 La Bârladul lui... Gheorghe Andronachi	PROF. ECATERINA TELETIN 82 Secretele sănătății. Câteva remedii
DORINA LUPAȘCU 33 Impresii de cititor	COL.(RTR.) CONSTANTIN CHIPER 62 Locotenent-colonel Gheorghe Andronache un luptător neînfricat al Unirii Basarabiei cu România	DANIELA T. TEODORU 84 Kinetoterapeutul și pacientul
RAFAEL TUDOR LUPAȘCU 35 Poezii	PROF. MARIANA MARIN 64 Basarabia – vechi pământ românesc	DR. MARINA PRUNEA 85 Scrisoare
CRONICAR 36 Programul cultural-artistic „Femeie – cântec, floare, patimă și rază”	COL. (RTR.) CONSTANTIN CHIPER 65 97 de ani de la Unirea Basarabiei cu România	IULIAN MAXIM 86 Ora de religie, ora convorbirii cu Dumnezeu
PROF. MIHAI LUCA 43 Confesiuni, declarații și jurăminte de credință între îndrăgostiți	DUMITRU APOSTOLACHE 68 Un curcubeu pe cerul învățământului vasluian	MIHAELA RUSU 87 Școala și Biserica
PROF. ZÂNA TĂMĂȘANU 46 Personalitatea lui Alexandru Ioan Cuza în conștiința neamului Cuza Vodă în literatură	TEODORA ELENA ZALDEA 70 Pledoarie Pentru Educație	MIRCEA COLOȘENCO 88 La mulți ani, Stela Covaci!
	PROF. MARIANA MARIN 73 Tineri personalități bârlădene: Alina Harja și Cătălin Popa	VASILE FÂNARU ȘI ROMEO CHELARU 89 Biserica din Băcani
	ION MORARU 75 La obârșia Mioriței	VASILE FÂNARU 93 Primăvara
		TEODORA ELENA ZALDEA 95 Dar din Dar

Messagele președintelui Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad cu prilejul sărbătorilor de primăvară

Stimați prieteni,

Întă, cu degete primăvărătice ne bat sărbătorile în geamuri, intrând nu numai în casele noastre, ci și în sufletele pline de speranțele care ne țin verticali.

Vin, așteptate cu nerăbdare și încredere, Sărbătorile pascale ale primăverii anului 2015, prăznuite, după datină de ortodocși, de catolici și de evrei, unii reîmprospătând amintirea învierii Domnului Iisus Christos, alții eliberarea din robia egipteană, dar toți gândind la înțelegere, pace și bunăvoință.

Folosesc acest prilej, adresându-mă Dumneavoastră – membri și simpatizanți ai Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad cu – respectul și considerația dintotdeauna în nădejdea că, împreună, vom face ca „viața noastră” să se îmbunătățească, împlinindu-se cu bucuriile normale ale unor oameni normali, așa cum ne-au învățat părinții și bunicii noștri. Am fost obișnuiți cu munca și cu cinstea, dovadă stând anii pe care i-am trăit în vremurile grele, dar i-am parcurs cu demnitate. Pensionarii de azi sunt aceea care nu au crezut niciodată că „supa gratuită e pe gratis.” Fericirea noastră a fost truda de fiecare zi, exemplul pe care, îmi face plăcerea s-o spun, îl transmiteți nepoților și strănepoților.

De aceea, Casa noastră de Ajutor Reciproc se străduiește, prin Consiliul său Director, să vină în sprijinul tuturor membrilor și simpatizanților săi, pentru ca traiul zilnic să fie măcar decent. Vom continua să respectăm toate cererile cuviincioase ale dumneavoastră, găsim cele mai bune soluții și pentru viața materială, dar și pentru cea spirituală.

Sfintele Sărbători ne îndeamnă să fim mai buni și îngăduitori, mai atenți cu aproapele nostru, mai ales cu cel neajutorat, pentru ca astfel să depășim necazurile inerente, care nicidecum nu vor dispărea în totalitate. Cu încredere în noi și cu speranță în cel de sus, vom ajunge la capătul unei vieți de care nu ne vom rușina.

Vă adresez deci, salutul meu prietenesc, împreună cu cele mai sincere urări de bine, sănătate și armonie. Paștele să vă aducă în familiile tuturor puțin mai multă bucurie, un grăunte în plus de fericire, în așa fel încât să vă puteți împlini aspirațiile care vă animă.

Vine Sfintele Paști! Mă gândesc acum la un poet român, Vasile Militaru, din poezia căruia citesc și transcriu pentru fiecare două strofe:

„Ai cântărit cu mintea ta, creștine,
Cât bine ai făcut, sub cer umblând?
Ești tu pornit, măcar acum, spre bine?
Măcar acum, te simți mai bine, mai blând?”

O, dac-aceste legi, de-a pururi sfinte,
În aur, măcar azi te-au îmbrăcat,
Cu Serafinii-n suflet, imn fierbinte.
Ai drept să cânti: „Christos a înviat!”

**Președinte,
Magistrat pensionar Nicolae Mihai**

Dragii noștri prieteni, colaboratori și salariații ai Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

An de an, primăvara este anotimpul ce are darul de a trezi în sufletele noastre, speranța, dorul nestăvilit de înnoire, credința tămăduitoare în biruința luminii asupra întunericului, a gândului bun asupra indiferenței. De altfel, primăvara e anotimpul când primul ghiocel răzbate prin frig și viscol căutând căldura soarelui, natura se află într-un continuu proces de regenerare, triumf al reînvierii pe care îl invocăm prin intermediul **Mărțișorului**, vechi simbol al neamului românesc.

De altfel, sărbătoarea Mărțișorului e parte din tradițiile și datinile poporului nostru. Tocmai de aceea, această zi trebuie celebrată nu doar în data de 1 Martie, ci pe parcursul întregii luni, ca o dovadă a respectului față de valorile străbunilor, dar și față de frumusețea sacră a naturii.

Totodată, o zi din luna Martie este dedicată celebrării femeii – **8 Martie**. Sensibilitatea, frumusețea, tandrețea și finețea ce definesc femeia sunt la mare cinste în această zi.

La ceas aniversar, permiteți-ne să vă mulțumim pentru că ne sunteți alături în fiecare zi și ne dăruți toată dragostea voastră.

În încheiere, vă dorim să vă bucurați de frumoasele zile ale primăverii și să primiți cu drag Mărțișorul în sufletele voastre!

La mulți ani și o primăvară plină de soare!

CONSILIUL DIRECTOR

Tănase
Veruța

Filip
Stelian

Fitcal
Mircea

Râncu
Liviu

Lucrările Adunării Generale a Reprezentanților Membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

28 februarie 2015

TEODORA ZALDEA

Când vorbim despre asociațiile de tip Casă de Ajutor Reciproc, primul gând ce ne încolțește în minte e că o astfel de instituție servește intereselor persoanelor vârstnice. Nimic neadevărat de altfel, dacă luăm în considerare faptul că un număr tot mai mare de vârstnici sunt victime ale excluziunii sociale, fenomen ce prezintă implicații pe de o parte în sfera financiară, lipsindu-i pe bunicii noștri de resursele materiale necesare traiului cotidian. Fenomenul e unul îngrijorător și prin reverberațiile pe care le suscită, el împiedicându-i pe bătrâni să se manifeste în cadrul comunităților din care fac parte, în a participa la procesul de luare a deciziilor publice.

Iată unul dintre motivele care ne fac să credem că pentru cei de vârstă a treia, organizația de tip Casă de Ajutor Reciproc a Pensionarilor constituie poate singura speranță, fiind printre puținele locuri, dacă nu chiar

singurul, unde vârstnicii găsesc cadrul adecvat de punere în valoare a potențialului lor.

În atare condiții, asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad constituie pentru persoanele de vârstă a treia de o bună bucată de vreme principalul aliat în lupta cu traiul mizer în care intemperiiile vieții, guvernării i-au aruncat.

28 februarie 2015 a reprezentant pentru Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad momentul evaluării realizărilor obținute de-a lungul unui an, în speță pe parcursul anului 2014. O astfel de apreciere nu se putea realiza decât în cadrul unei **Adunări Generale a Reprezentanților Membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad**, întrunire ce s-a desfășurat în incinta Căminului Cultural din Ivești cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Ivești.

Ne-au fost alături ca de fiecare dată autoritățile

judetene, locale și nu numai, precum: **deputat Adrian Solomon, președintele Comisiei de Muncă și Protecție Socială din cadrul Camerei Deputaților; Dumitru Buzatu, președintele Consiliului Județean Vaslui; Instituția Prefectului județului Vaslui; Primăria Municipiului Bârlad; Bogdan Isabel, director executiv Casa Județeană de Pensii; Preda Nedelcu, președintele Federației Naționale a Pensionarilor din România; Alixandru Porumb, președintele Consiliului județean al Persoanelor Vârstnice Vaslui; colonel în rezervă Ioan Aciubotăriței, președintele C.A.R.P. Fălticeni; ofițer în rezervă Petru Poiană, vicepreședintele C.A.R.P. Fălticeni.**

Lucrările au debutat cu prezentarea:

- Raportului Consiliului Director cu privire la activitatea asociației pe anul 2014;
- Execuției bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014;
- Bilanțului contabil pe anul 2014 și descărcarea de gestiune;
- Raportului Comisiei de Cenzori;
- Proiectului de buget pe anul 2015;
- *Strategiei, obiectivelor generale ale asociației și a programelor întocmite pentru anul 2015.*

Totodată, trebuie amintit faptul că **realizările întreprinse de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" pe parcursul anului 2014, nu puține la număr, nu ar fi putut prinde contur fără efortul, entuziasmul și dăruirea de care zi de zi conducătorii, salariații, membrii și voluntarii C.A.R.P.**

dau dovadă.

De asemenea, în cadrul lucrărilor Adunării, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" și-a reiterat față de persoanele de vârstă a treia, de altfel principalele beneficiare ale acțiunilor întreprinse de Casă, angajamentul de a continua și în anul 2015 activitățile de protecție socială întemeiate pe principiile solidarității și întraajutorării.

Aspectele descrise mai sus au stârnit un val de aprecieri din partea invitaților, dintre care cităm:

"Trebuie să recunosc în fața dumneavoastră că am o oarecare dificultate determinată de faptul că nu mă așteptam, sunt impresionat de o astfel de organizare a unei Adunări Generale a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad, instituție cunoscută și de noi pentru activitatea pe care o desfășoară în folosul celor mai modești pensionari din zona în care își desfășoară activitatea C.A.R.P. Simate domnule președinte, pentru mine participarea la o astfel de Adunare, reprezintă un prilej de a afla direct frământările, preocupările organizațiilor de pensionari care mă vor ajuta atunci când avem legătură cu reprezentanți ai Guvernului, cu miniștri, reprezentanți ai Parlamentului, pentru a putea susține cu mai multă convingere doleanțele acelor pe care îi reprezentăm. Spuneam colegilor mei de la București și președinților din țară că ar fi potrivit dacă am avea posibilitățile materiale necesare să-i aducem la Bârlad să constate direct cum poate fi organizată activitatea unei Case

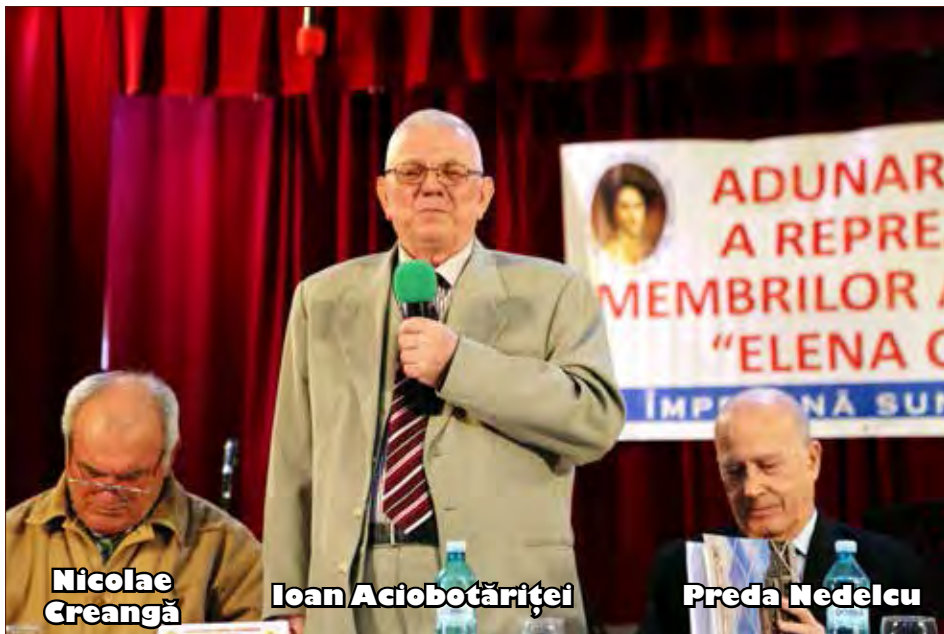

Prof. Adrian Solomon - deputat

Prof. Dumitru Buzatu, Președintele Consiliului Județean Vaslui

**Nicolae
Creangă**

Ioan Aciobotăriței

Preda Nedelcu

de Ajutor Reciproc și apoi să aplice în zonele lor de activitate. Mă văd obligat și îmi face o mare plăcere să spun că e prima dată când la o Adunare Generală la care sunt eu prezent, participă un distins primar care s-a și angajat să sprijine organizarea acestei întâlniri a noastră, a dumneavoastră.

Vă mulțumesc că mi-ați dat posibilitatea de a fi azi aici. Mi-ar fi părut rău să nu fiu, aveam și un motiv pentru care aș fi putut să mă scuz, dar acum îmi pare bine că sunt aici și dați-mi voie să vă urez succes în desfășurarea lucrărilor Adunării Generale. Multă sănătate și un salut deosebit pentru doamnele prezente din partea noastră. Vă mulțumesc!" (**Preda Nedelcu**, președintele Federației Naționale a Pensionarilor din România)

"Regret că nu mă pot afla astăzi în mijlocul dvs., dar cele mai alese gânduri îmi sunt îndreptate acum înspre dvs., persoanele de vârstă a treia. Vreau să vă transmit mai întâi salutul meu de respect, cât și al membrilor Consiliului Local Bârlad și să vă asigur de întreaga noastră prețuire. E drept că problemele cu care se confruntă persoanele de vârstă a treia sunt multiple de la pensii mici, ce nu le permit acoperirea cheltuielilor cu hrana, întreținerea, achiziția de medicamente până la marginalizare socială și neimplicare în procesul de luare a deciziei publice. Nu le negăm și nici nu încercăm să le ascundem, dar vă reamintim, dragi pensionari, faptul că în sprijinul dvs. s-au aflat întotdeauna Primăria municipiului Bârlad, Consiliul Local Bârlad ori Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza,"

ce credem noi că s-au transformat în partenerii dumneavoastră de nădejde. De altfel, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza," de când președintele Nicolae Mihai, sprijinit de un competent și inimos Consiliu Director a preluat conducerea, s-a transformat în principalul promotor al asigurării protecției sociale a persoanelor vârstnice. Totodată, relațiile instituționale ale Primăriei cu Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" s-au îmbunătățit considerabil, colaborându-se la numeroase proiecte atât pe linie socială, și aici oferim drept exemplu identificarea și sprijinirea de către C.A.R.P. cu ajutorul serviciului de

asistență socială din cadrul Primăriei municipiului Bârlad a unor persoane vârstnice vulnerabile cărora li s-au oferit diferite ajutoare, îngrijiri la domiciliu, facilități de control medical, medicamente ori pe linie culturală prin organizarea de spectacole, conferințe, etc. De altfel, toate proiectele pe care le-am desfășurat în colaborare cu asociația dvs. au avut în centrul atenției pensionarul și bunăstarea sa, activități ce au urmărit să contribuie la

**Alixandru Porumb
Președintele Consiliului Județean al
Persoanelor Vârstnice Vaslui**

recompensarea bătrânilor pentru contribuțiile pe care le-au adus societății de – a lungul vieții lor. Ținem să menționăm faptul că ne dorim și pe viitor ca parteneriatul Primăriei și Consiliului Local Bârlad cu instituția dvs. să continue, întrucât cu toții ne dorim să venim în ajutorul pensionarilor, această categorie de vârstă atât de greu încercată. În încheiere, vreau să vă urez succes în

activitățile pe care le veți mai întreprinde, să vă asigur de faptul că în Primăria și Consiliul Local Bârlad veți găsi un partener de nădejde și să vă transmit cele mai calde

urări de sănătate, bucurii și liniște sufletească!" (**Marin Bunea**, primar interimar al municipiului Bârlad)

"Stimați reprezentanți ai Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad, vreau să vă raportez că am venit cu cea mai mare plăcere, la invitația domnului președinte să particip la Adunarea dumneavoastră, pentru că și Casa de Ajutor Reciproc din Fălticeni a invitat membri ai Casei dumneavoastră să participe la Adunările C.A.R.P. Fălticeni. Am venit, v-am spus cu plăcere, datorită realizărilor pe care președintele Casei și Consiliul Director le-au întreprins, realizări ce au transformat această Casă într-o instituție de protecție socială. Vă spun cinstit că ceea ce am auzit și am stat de vorbă cu președintele faptul că Casa are peste 30.000 membri a presupus o muncă deosebită în toate problemele de protecție socială: prestări de servicii, economic, etc.

Vreau să transmit cele mai calde felicitări domnului președinte și Consiliului Director, iar ceea ce a făcut C.A.R.P. Bârlad să facă și celelalte Case din țară. Vă mulțumesc!" (**colonel Ioan Aciobotăriței**, președintele C.A.R.P. Fălticeni)

"Dați-mi voie mai întâi să vă spun Bună ziua!. Nu am reușit împreună cu Adrian Solomon să venim la ora care a fost propusă pentru că am mai avut și alte activități, însă am ținut în mod special să venim pentru a participa la Adunarea dumneavoastră pentru că eu cred că este una dintre cele mai serioase organizații

ale societății civile pentru că asta este, care funcționează în județul nostru. Și m-am uitat acum, am citit în fugă documentele, am ascultat puțin din ceea ce s-a prezentat de când am venit. Vreau să vă spun că lucrul cel mai îmbucurător este că această organizație a domniilor voastre este foarte serioasă și pentru că nu abordează într-un mod mecanic această problematică, nu e o simplă activitate economică, lucrativă acolo ca să putem acoperi nevoiele unor persoane care de foarte multe ori se află în dificultate. Este o activitate complexă, lucrativă, economică, socială, culturală și am văzut de fiecare dată când am avut prilejul să ajung la domniile voastre că produceți niște lucruri de foarte bună calitate. Dacă te uiți chiar pe o revistă din acelea pe care le editați, bucură ochiul, fac oamenii să se simtă bine, ceea ce arată că preocupările acestea pe

care le-am avut de-a lungul vieții active se reflectă și acum în activitatea dumneavoastră de după. Indiferent în ce postură ne aflăm cred că lucrurile acestea trebuie sprijinite și dezvoltate. Vreau să vă mulțumesc foarte mult pentru invitație. Vă doresc tuturor multă sănătate și activitate din plin." (**Dumitru Buzatu**, președintele Consiliului Județean Vaslui)

"Vă doresc o Adunare Generală fructoasă în

Prezidiul Adunării Generale

continuare! Vă asigur de tot respectul și dragostea mea și evident atunci când trebuie de colaborarea instituțională de care aveți atât de multă nevoie. Vă mulțumesc pentru invitație. Succes!" (**deputat Adrian Solomon**, președintele Comisiei de Muncă și Protecție Socială din

cadrul Camerei Deputaților)

"Am să încep prin a vă mărturisi faptul că mă bucur să fiu prezent pentru prima dată la Adunarea Generală a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" și să salut inițiativa înființării de sucursale în mediul rural între care și aici la Ivești. Trebuie să remarc și faptul că nu întâmplător conducerea Casei a solicitat ca desfășurarea lucrărilor acestei Adunări conducerii primăriei Ivești. Așa cum îi știu eu de multă vreme sau aș putea spune de foarte multă vreme pe iveșteni s-au străduit și de această dată să asigure cele mai bune condiții de spațiu, ospitalitate pentru această întâlnire. O latură importantă a activității actualului Consiliu Director este organizarea de activități social-culturale menite să atragă persoane vârstnice și nu numai, astfel ca acestea să participe, să asiste la diferite spectacole cu muzică, dans, poezie, prilejuri cu care se poate citi în ochii acestora bucuria de a trăi, de a fi împreună, de a se bucura cu interpretării indiferent de vârsta acestora, de sensibilitate și frumusețe sufletească sau și mai important trăirea sentimentului de implicare în viața comunității în care au muncit și din care fac parte.

De multe ori în cadrul acestor activități social-culturale au avut loc simpozioane, conferințe, lansări de carte, activități sportive, excursii în țară care au inclus și pelerinaje la diferite mănăstiri. Spectacolele cu public foarte reușite după părerea mea, desfășurate la Teatrul "Victor Ion Popa" sau la Casa de Cultură a Sindicatelor "George Tutoveanu" au avut și au generice foarte plăcute, foarte sugestive precum: Șezătoarea primăverii, Lumina învierii, Lumina primăverii, Toamna amintirilor, Visând

Reprezentanții membrilor Adunării Generale

la dansul fulgilor de nea, Femeie-cântec, patimă și rază. Vreau să exprim mulțumirile membrilor Ansamblului Pogoneștii, cei mai mulți membri ai Casei care prin parteneriatul cel avem cu conducerea Casei am avut prilejul să participăm în ultimii ani la diferite spectacole, unde facem cunoscute spectatorilor frumusețea și vechimea costumelor noastre populare și apoi cântecele și dansurile populare locale, din colinele Tutovei, colindele laice, seculare și unele din ele religioase, toate din Pogonești, alte datini și obiceiuri legate de diferite sărbători religioase din timpul anului, dar mai cu seamă cele legate de Sărbătoarea Floriilor și a Paștelui, cele prilejuite de Sărbătorile de iarnă, Crăciunul, Anul Nou și Boboteaza. Vă mulțumesc!" (învățător Dumitru Andrei, coordonator al Ansamblului Răzeșii din Pogonești)

"Stimați prieteni, domnule președinte să nu uit protocolar așa. Spre deosebire de alte dați, îmi dați voie astăzi, să fiu foarte scurt și să nu mă refer mai deloc la niciunul din materialele care au fost prezentate oficial aici.

De ce? O să mă înțelegeți. Eu sunt un cetățean născut, crescut la țară. Acolo în satul în care am copilărit și trăit eu, erau oameni de tot felul. Și n-am să uit niciodată o vorbă care spune așa: Moș Vasile Lupescu este om gospodar! Nea Costică Nănacă mai lasă de dorit. Ideea de gospodar în satul meu și în toate satele serioase românești era una de mare mândrie de a fi gospodar. De ce am amintit eu ideea de gospodar? Noi astăzi, dumneavoastră astăzi aici, ați vorbit numai de niște efecte pe care Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" le-a realizat, dar care efecte în spatele cărora se ascund niște lucruri pe care noi nu le știm.

Ansamblul Folcloric „Rapsozii Iveștiului”

Haideți să nu o facem pe modeștii sau pe prefăcuții și să spunem totuși adevărul. În fruntea fiecărei gospodării este un cap. De capul acela depinde totul. Întâmplarea face ca de acum foarte mulți ani eu să cunosc câte ceva din mersul C.A.R.P. Ceea ce se întâmplă în ultimii ani și dumneavoastră îmi dați dreptate și nu o să mă socotiți un lingău. Știți că în C.A.R.P. lucrurile s-au schimbat în mod radical. Este așa o ordine, disciplină, ordonare a tot ceea ce se întâmplă. Eu cred că totul se datorează înainte de

toate unui Consiliu Director cu nume pe care nu ar trebui să le uităm: un domnu ing. Filip Stelian, un domn Râncu Adrian Liviu, un domnu Fitcal Mircea sau o doamnă precum Tănase Veruța. Dar acest Consiliu Director are un coordonator, ăsta este Nicolae Mihai, un președinte care nu a abdicat niciodată de la niște principii sănătoase și care se încapățânează să le aplice. Îi mulțumesc acestui domn pentru ceea ce face.” (prof. Gruia Novac)

Reprezentanții membrilor Adunării Generale, salariați, invitați, colaboratori, voluntari

George Forcos Palade și Ansamblul Folcloric „Rapsozii Ivesiului”

Adunarea Generală Ordinară a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad

VALENTIN ROȘCA

Doamnelor și domnilor, invitați, delegați și participanți vă spun "Bun venit la Lucrările Adunării Generale Ordinare a C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad."

Pentru început am să fac un mic istoric al Casei de Ajutor din Bârlad care anul acesta a împlinit la 24 ianuarie: 117 ani de existență.

24 ianuarie 1898 este ziua nașterii Casei de Ajutor Reciproc din Bârlad, numită "Funcționarul" când un grup de pensionari au simțit nevoia de a se organiza în societate de ajutor reciproc pentru a-și continua viața activă. La început această societate s-a ocupat cu ajutoare în caz de boală, înmormântare, aprovizionare cu alimente și lemne de foc.

În 23 iunie 1932 s-a înființat de către un grup de pensionari și funcționari din Bârlad "Asociația Pensionarilor Tutoveni" avea ca președinte pe N.K. Gheorghiu. Această societate a luat naștere în condiții grele în timpul crizei economice mondiale din anii 1929-1933, criză ce a lovit greu România. Această societate s-a afiliat la Uniunea Pensionarilor Publici din România.

În octombrie 1954, asociația s-a reorganizat în conformitate cu statutul și legislația timpului având ca președinte pe Gheorghe Barbu. Acesta a fost ultimul președinte al Asociației Pensionarilor din Bârlad și primul președinte al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad, reorganizare ce s-a făcut în baza Decretului 204 din 21 noiembrie 1951.

În perioada 1955-1966, destinele Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad au fost conduse de președintele Ioan Hizic și secretarul Constantin Ciobotaru care au salvat multe din dosarele societății "Funcționarul public" și ai "Asociației Pensionarilor Tutoveni" din Bârlad, dosare păstrate și în prezent în Arhivele Naționale la Vaslui. Datorită acestor personalități cunoaștem o parte din trecutul pensionarilor bârlădeni și s-a putut edita Monografia Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza Bârlad sub semnătura domnului profesor Gheorghe Gherghe și a magistratului pensionar Nicoaie Mihai, actual președinte al Casei, monografie ce a apărut în octombrie 2014.

Au trecut ani cu probleme grele pentru Casa de Ajutor Reciproc și ajungem la sfârșitul anului 1989 când dispărea comunismul și se trece la un nou stil de relații cu pensionarii până în 2001 președinte Gheorghe

Vrabie, urmat de Elena Tănase pentru un an, iar în perioada 2002-2010 aprilie este președinte Gheorghe Tănase care a început modernizarea clădirii Casei.

În aprilie 2010, președinte al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor a fost ales magistratul pensionar Nicoaie Mihai care a schimbat multe în activitatea Casei ca: ordine, respect, creativitate, înființarea de noi sucursale la sate, mai multe activități culturale și sportive.

Prin Hotărârea nr.53/28 aprilie 2011 a Consiliului Director C.A.R.P. Bârlad poartă denumirea de Casă de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad. Mulți ani, Casa noastră a fost afiliată la Federația Națională "Omenia." La 23 martie 2013, Adunarea Generală Extraordinară a recomandat Consiliului Director afilierea la altă Federație mai puternică, în măsură să apere interesele pensionarilor în raport cu statul. În 3 iunie 2013, prin Hotărârea nr.23 Consiliul Director a decis afilierea la Federația Națională a Pensionarilor din România. În 12 iunie 2013, Comitetul Executiv al Federației Naționale a Pensionarilor a aprobat cererea de afiliere.

La Adunarea Generală Extraordinară din 9 octombrie 2014, cu ocazia sărbătoririi a 60 de ani de la reorganizare, s-a hotărât ca ziua Casei să fie 24 ianuarie, când în 24 ianuarie 1898 se pun bazele primei societăți de ajutor reciproc. În unanimitate de voturi, delegații prezenți au hotărât ca ziua de 24 ianuarie să fie ziua Casei. Mai multe date despre evoluția Casei găsiți în Monografia Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza din Bârlad, pe care v-o recomand s-o studiați.

Acum vorbesc despre activitatea Casei noastre pentru anul 2014.

A trecut un an de la Adunarea Generală de la Murgeni, un an atât din viața noastră de pensionar, cât și din activitatea Casei noastre, activitate ce a fost prezentată în raportul de activitate cât și în bilanțul contabil economic financiar cu părțile pozitive și negative.

Prin cuvântul fiecăruia să venim cu propuneri atât în domeniul economic cât și cultural sportiv pentru a dezvolta și mai mult activitatea Casei, de a fi mândri că suntem membrii acestei asociații cu caracter apolitic, privat și de binefacere, de întraajutorare mutuală și ocrotire socială.

Am avut posibilitatea să particip la multe evenimente culturale și sportive organizate de asociația C.A.R.P. Elena Cuza Bârlad și am avut ocazia de a cunoaște mulți oameni de cultură, oameni deosebiți ca: domnul prof. Gruia Novac, doamna prof. Maria Marin, domnul prof. Ghiță Cristian, domnul prof. Petruș Andrei, doamna prof. Lucia Munteanu, domnul prof. Neculai Ghețău, domnul prof. Mihai Luca, domnul prof. Simion Bogdănescu, domnul prof. Gheorghe Clapa, domnul prof. Gheorghe Gherghe, colonel în rezervă Ioan Staș și alți intelectuali care au tratat cu multă dăruire din cunoștințele lor, lucrări eveniment de istorie, cultură și literatură, personalități bârlădene.

Acum discut despre două realizări cu succes din Programul de dezvoltare al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza Bârlad pe anul 2014.

În primul rând mă refer la inaugurarea sucursalei C.A.R.P. Epureni cu sediul într-o sală de clasă din vechea clădire a școlii din sat, eveniment ce a avut loc în ziua Înălțării Domnului. Importanța acestei sucursale nou înființate cât și a celor 30 ale asociației noastre este că vine în ajutorul membrilor pensionari din aceste comune să nu se mai deplaseze la Bârlad pentru a plăti împrumutul luat cât și cotizația, ele se plătesc la sediul fiecărei sucursale. De asemenea, în majoritatea sucursalelor există: magazine alimentare economat, magazine cu obiecte mortuare și secții de prestări servicii.

A doua realizare din Programul de dezvoltare

al Casei pe 2014 a avut loc la 1 iulie 2014 la sediul principal al C.A.R.P. Elena Cuza Bârlad din strada Nicolae Iorga nr.7A, privind redeschiderea sălii de tenis de masă, sală dotată cu o masă de tenis de ultimă generație, ce așteaptă pensionarii și nu numai la practicarea sportului în viața de zi cu zi, mișcare cât mai multă în menținerea vitalității corpului, în sensul prelungirii vieții.

La spectacolele culturale organizate de C.A.R.P. Bârlad a participat și corul Crizantema, alcătuit numai din membre pensionare, corul cântă din plăcere, este aplaudat de spectatorii din sală cu multă bucurie și admirație pentru melodiile alese cât și pentru vestimentația deosebit de frumoasă și aspectuoasă.

Doresc să mulțumesc pentru activitatea desfășurată în cadrul C.A.R.P. Elena Cuza Bârlad salariaților, Consiliului Director în frunte cu domnul magistrat Președintele Casei Mihai Nicolaie care face eforturi deosebite pentru realizarea acestor evenimente culturale și sportive cât și pentru bunul mers economic-financiar al asociației.

Doresc succes deplin lucrărilor Adunării Generale Ordinare la care suntem prezenți.

Pensionari delegați și invitați vă doresc multă sănătate, spor în activitatea de zi cu zi, să ne mai vedem mereu cu bine, peste ani și ani.

Împreună suntem mai puternici!

Vă mulțumesc!

O radiografie asupra activității desfășurate de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza Bârlad pe parcursul anului 2014

TEODORA ELENA ZALDEA

Discursul public cu privire la condiția vârstnicului, în ultima perioadă, e tot mai impregnat cu termeni și concepte abstracte, greu de descifrat de către profani, gen *"excluziune," "incluziune socială," "îmbătrânire demografică," "economie socială," "îmbătrânire activă,"* etc. Aceste noțiuni, din păcate, nu fac altceva decât să complice realitatea pe care pensionarii noștri o trăiesc zi de zi. Astfel, un număr tot mai mare de bătrâni îngroașă rândurile persoanelor defavorizate, sărace, cu venituri mici, ce îi fac dependenți de serviciile sociale și medicale oferite de către stat. În atare condiții, tot mai mulți vârstnici sunt lipsiți de resursele financiare, materiale necesare pentru a duce o viață decentă, sunt privați de posibilitatea de participare la viața publică, socială, culturală, nu dispun de serviciile sociale de îngrijire adaptate propriilor nevoi.

Așa cum se observă, planul teoretic unde pensionarea este privită ca o recompensă pentru munca și eforturile prestate, ca o perioadă de relaxare și reorientare spre confort și viața de familie, nu corespunde cu cel practic, unde nivelul de trai al bătrânilor se degradează tot mai mult.

Iată că, radiografia pe care am întreprins-o în rândurile de mai sus, cu privire la situația pe care pensionarii din țara noastră sunt nevoiți să o îndure, ne relevă faptul că principala preocupare a celor trecuți de prima tinerețe este legată, în principal, de supraviețuire și menținerea unui nivel de viață decent.

Data fiind situația, autoritățile publice naționale, respectiv europene creionează pachete de norme și măsuri de protecție a generațiilor vârstnice împotriva riscurilor de sărăcie și dependență. Li se alătură în acest proces și **asociațiile de tip Case de Ajutor Reciproc a Pensionarilor** ce în numele unei solidarități între membri, urmăresc satisfacerea nevoilor lor comune, întrajutorarea, facilitarea accesului la servicii financiare, de sănătate, etc.

Asociațiile de tip C.A.R.P. (sediul materiei constituindu-l Legile nr.12/1924 – Legea Mârzescu; nr.13/1972 și nr.540/2002) reprezintă organizații cu caracter civic, persoane juridice de drept privat, cu caracter nepatrimonial, neguvernamentale,

apolitice, având drept scop susținerea persoanelor de vârstă a treia prin acțiuni de îngrijire și asistență multidisciplinară.

După o astfel de imagine de ansamblu, generală, e necesar acum a restrânge aria cercetării, a merge înspre particular. Astfel, **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad** aderă și promovează obiectivele pe care orice asociație de tip C.A.R.P. le dorește îndeplinite: *acordarea de ajutor și sprijin social bătrânilor.*

Ne aflăm la începutul anului 2015, fapt ce ne obligă să ne oprim pentru o clipă din goana noastră zilnică pentru a pune pe cântar realizările obținute de-a lungul anului ce a trecut. Și pentru Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" e momentul bilanțului, al evaluării proiectelor ce au fost implementate de-a lungul anului 2014. O astfel de apreciere nu se poate întocmi decât în cadrul unei **Adunări generale a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad.**

Întrunirea din acest an se desfășoară sub auspiciile *Anului European pentru Dezvoltare*, care prin sloganul "Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru!" își propune să stimuleze participarea și implicarea societății civile în dezvoltarea statului membru, respectiv a Uniunii Europene. În acest mod, fiecare cetățean este încurajat să participe și să se implice în viața comunității din care face parte. Totodată, referindu-ne de această dată la aspectele ce țin de cultură, precizăm faptul că Consiliul Director împreună cu președintele Nicolae Mihai au decis organizarea lucrărilor Adunării Generale a C.A.R.P. "Elena Cuza" în acest an în care comemorăm *520 de ani de când Ștefan cel Mare a decis "hotărnicia târgului Bârlad," precum și a 195 de ani de la nașterea domnitorului Alexandru Ioan Cuza sau a 120 de ani de la nașterea omului de teatru Victor Ion Popa.*

Avansând pe calea raționamentelor, precizăm faptul că **anul 2014** a fost unul presărat cu multe realizări, dar și cu dezamăgiri, dar întregul colectiv al Casei format din conducători, salariați, membri, voluntari, colaboratori, prin entuziasm, competență și dăruire reușesc prin măsurile promovate să

aducă un strop de speranță și fericire în sufletele vârstnicilor.

De altfel, prin măsurile și acțiunile întreprinse an de an, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad s-a dovedit un partener de nădejde al persoanelor de vârstă a treia în lupta cu greutățile zilnice.

Și în anul 2014 a fost alături de generația vârstei a treia prin **acordarea de ajutoare rambursabile cu dobânzi avantajoase, precum și de ajutoare nerambursabile, de deces.** Tot în categoria "realizări"

putem înscrie și **înființarea de noi sucursale în mediul rural, acordarea de servicii medicale la prețuri cu mult sub nivelul pieței prin intermediul cabinetelor de stomatologie, oftalmologie, reflexoterapie, termomasaj, ecografie, laborator analize.**

Conceptul de "economie socială" și-a găsit oglindirea și în cadrul asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" prin intermediul **magazinelor de tip economat cu produse alimentare, dar și naturiste,** unde produsele sunt oferite la preț de furnizor, fără orice

alt adaos comercial sau prin intermediul **atelierelor de croitorie, frizerie.**

Pel lângă aspectele de ordin pecuniar, conducerea Casei caută să se îngrijească și de "sufletele" bunicilor noștri organizând în acest sens diferite **manifestări cu caracter socio-cultural** menite a le induce acestora din urmă o clipă de relaxare, mângâiere și speranță. Astfel, lunar sunt organizate diferite simpozioane, conferințe pe teme din cele mai diverse.

Și în anul 2015 Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" va căuta ca prin activitățile

întreprinse să reamintească tuturor: tineri și adulți, politicieni, factori de decizie și membri ai societății civile de respectul și importanța pe care trebuie să o acordăm în societate vârstnicilor, ce cu experiența lor de viață, cu cunoștințele acumulate de-a lungul anilor nu trebuie percepuți drept o povară, ci mai degrabă ca pe o resursă umană demnă de utilizat. Drept urmare, propunem înspre a se reține următoarele: **"Tineretea este timpul de a învăța înțelepciunea, bătrânețea este timpul de a o aplica."**
(Jean Jacques Rousseau)

Situația membrilor la nivelul anului 2014

Considerăm propice a menționa faptul că asociațiile de tip Case de Ajutor Reciproc a Pensionarilor se bucură de popularitate în rândul pensionarilor și nu numai și datorită politicilor de protecție socială pe care le implementează în spiritul principiilor solidarității și întraajutorării mutuale. Dat fiind acest fapt, numărul membrilor, a fondului social, a fondului de ajutoare, a volumului de împrumuturi solicitate a crescut vertiginos de la an la an.

În lumina celor afirmate, mărirea numărului de membri constituie una dintre prioritățile zero ale Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad. În acest sens, precizăm faptul că în anul 2014:

- o s-au **înscris** un număr de **1.985** membri;
- o s-au înregistrat **731 decese**;
- o au avut loc **187 retrageri**;

o s-au solicitat **34 transferruri externe**.

Din cei **1.985 de noi membri CA.R.P., 777 membri** provin din municipiul Bârlad și alți **1.208 membri** din sucursalele:

- * **30 membri** - Alexandru Vla-huță;
- * **19 membri** - Băcani;
- * **91 membri** - Banca;
- * **3 membri** - Blăgești;
- * **17 membri** - Bogdănești;
- * **29 membri** - Ciocani;
- * **20 membri** - Coroiești;
- * **64 membri** - Epureni;
- * **45 membri** - Fălcu;
- * **5 membri** - Frunțișeni;
- * **33 membri** - Grivița;
- * **29 membri** - Hălărești;
- * **32 membri** - Iana;
- * **74 membri** - Ivești;
- * **29 membri** - Mălușteni;
- * **64 membri** - Murgeni;
- * **77 membri** - Perieni;
- * **73 membri** - Pogana;

- * **46 membri** - Popeni;
- * **42 membri** - Puiești;
- * **15 membri** - Raiu;
- * **62 membri** - Roșiești;
- * **3 membri** - Slănic Moldova;
- * **84 membri** - Șuletea;
- * **31 membri** - Tutova;
- * **25 membri** - Unțești;
- * **21 membri** - Vetrișoaia;
- * **52 membri** - Viișoara;
- * **21 membri** - Vinderei;
- * **19 membri** - Voinești;
- * **53 membri** - Zorleni.

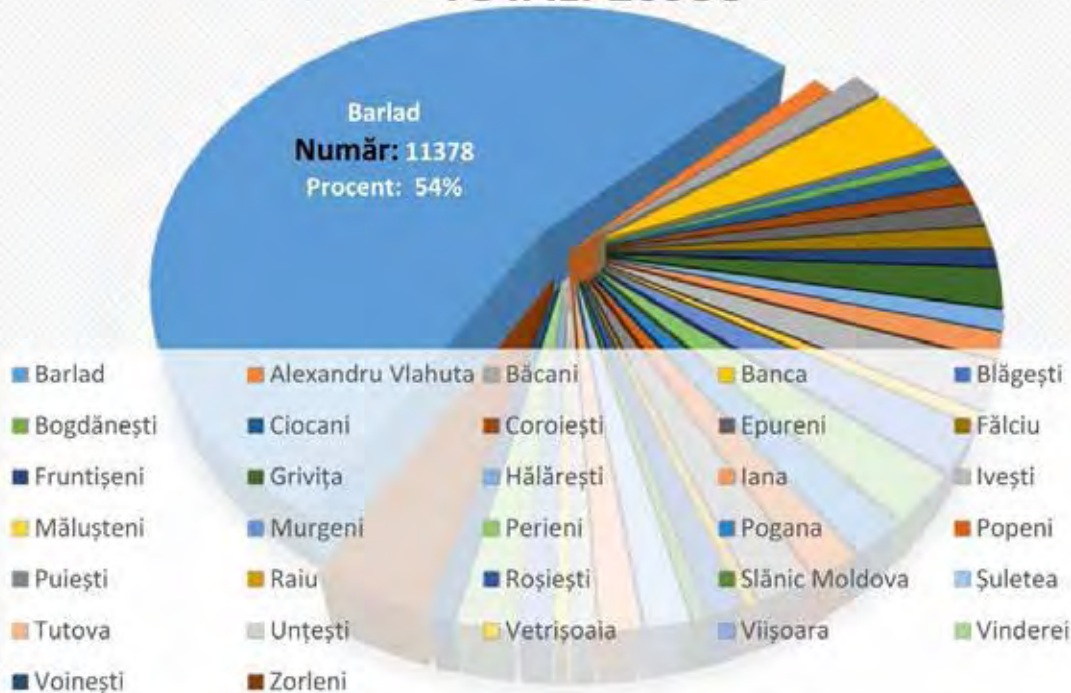
Astfel, la 31 decembrie 2014 se înregistrau un număr de **32.436 membri**, din care **20.938** sunt **pensionari**, iar alți **11.498** aparțin **altor categorii socio-profesionale**. Totodată, **11.479 membri pensionari** provin din mediul urban, iar **9.459** din mediul rural.

Prezentăm mai jos, repartitia lor pe sucursale pentru o mai bună înțelegere:

Sucursala/ Sediu	Total	Din care		Sucursala/ Sediu	Total	Din care	
		Pensio- nari	Alte ca- tegorii			Pensio- nari	Alte ca- tegorii
Bârlad	17.322	11.738	5.944	Murgeni	749	503	246
Al. Vlahuță	353	211	142	Perieni	1.049	552	497
Băcani	451	310	141	Pogana	685	396	289
Banca	1.267	820	447	Popeni	737	357	380
Blăgești	141	101	40	Puiești	573	419	154
Bogdănești	168	121	47	Raiu	151	84	67
Ciocani	499	237	262	Roșiești	311	259	52
Coroiești	337	227	110	Sl. Moldova	165	101	64
Epureni	330	263	67	Șuletea	509	314	195
Fălcu	382	246	136	Tutova	472	285	187
Frunțișeni	332	203	129	Unțești	284	183	101
Grivița	649	450	199	Vetrișoaia	155	99	56
Hălărești	317	230	87	Viișoara	324	242	82
Iana	416	289	127	Vinderei	544	403	141
Ivești	761	521	240	Voinești	300	182	118
Mălușteni	155	131	24	Zorleni	1.548	821	727

Membri pensionari la data de 31.12.2014

TOTAL: 20938

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR “Elena Cuza” Bârlad

Str. Nicolae Iorga nr. 7A • Tel: 0235.421.340 • Fax: 0235.421.341 • E-mail: carpbarlad@carpbarlad.ro
Web: carpbarlad.ro

Vă oferim o gamă largă și inedită de servicii și utilități,
la prețuri speciale sau chiar GRATUITE,
din dorința sinceră de a vă mai ușura din greutățile vieții!

- Magazin economat cu produse de bază, alimentare și nealimentare;
- Frizerie;
- Atelier croitorie;
- Consultanță juridică;
- Consultanță Consilieri;
- Birou dactilografice;
- Magazin naturist, prețuri de producător;
- Cabinete Stomatologice;
- Cabinet Oftalmologie;
- Cabinet Tratament;
- Cabinet Reflexoterapie și kinetoterapie;
- Cabinet Ecograf;
- Cabinet Termomasaj;
- Sală gimnastică aerobică;
- Salon de înfrumusețare;
- Servicii funerare;

Măsurî de protecție socială

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” se prezintă membrilor săi, încă din Statut, drept o organizație ce se preocupă și susține activitatea de protecție socială a vârstnicilor, încercând să asigure acestora din urmă o bătrânețe liniștită.

În acest sens, în vederea îndeplinirii acestui obiectiv fundamental – reducerea riscului de excluziune socială și sărăcie ce afectează tot mai des persoanele de vârstă a treia – Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” vine în întâmpinarea nevoilor membrilor săi prin acordarea unor facilități.

E momentul, însă, a face o serie de precizări, în această materie. Astfel, trebuie spus faptul că asociația noastră nu este o instituție bancară, ea adresându-se în principal vârstnicilor ce nu sunt eligibili a contracta un credit de la instituțiile financiare.

Prin urmare, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” oferă pensionarilor **împrumuturi rambursabile cu dobânzi avantajoase**, ce în anul 2014, s-au ridicat la suma de **33.028.080 lei**, beneficiind de acestea un număr de **14.509 persoane**.

Notăm faptul că dintre acestea, un număr de **6.825** au fost acordate la Bârlad, în valoare de 14.429.857 lei și **7.684** în cele 31 sucursale, în valoare de 18.598.223 lei după cum urmează:

Nr. crt.	Denumire Sucursală	Număr împrumuturi	Valoare/ lei
1.	Alexandru Vlahuță	172	305.088
2.	Băcani	256	564.844
3.	Banca	621	1.196.832
4.	Blăgești	55	96.365
5.	Bogdănești	89	230.651
6.	Ciocani	317	756.292
7.	Coroiești	109	260.874
8.	Epureni	156	329.355
9.	Fălciu	170	369.448
10.	Frunțișeni	166	288.759
11.	Grivița	360	730.313
12.	Hălărești	184	478.830
13.	Iana	202	567.259
14.	Ivești	269	540.531
15.	Mălușteni	57	150.103
16.	Murgeni	301	637.832
17.	Perieni	654	1.447.897
18.	Pogana	441	1.139.589

19.	Popeni	405	2.039.964
20.	Puiești	254	521.178
21.	Raiu	97	230.005
22.	Roșiești	176	358.227
23.	Slănic Moldova	52	126.220
24.	Șuletea	238	525.065
25.	Tutova	248	568.187
26.	Unțești	190	530.125
27.	Vetrișoia	65	153.295
28.	Viișoara	164	428.447
29.	Vinderei	192	463.387
30.	Voinești	131	504.042
31.	Zorleni	893	2.058.219

Precizăm de asemenea, faptul că **ajutoarelor rambursabile sub formă de împrumut** li se aplică o **dobândă** între **2% și 25%**, în raport cu cuantumul împrumutului solicitat și de modul de garantare. Astfel, sunt trei tipuri de garantare:

- **garantarea cu fondul cotizant, cu veniturile proprii și cu veniturile altor garanți cu dobânzi între 7 și 13%;**
- **garantarea integrală cu fondul cotizant, unde dobânda este de 2%, cu mențiunea că răi platnicii nu beneficiază de dobânda de 2%, ci de dobânda corespunzătoare împrumutului solicitat;**
- **garantarea fără fond cotizant, cu veniturile și/ sau ale altor garanți cu dobânzi între 18 și 25%.**

La solicitarea membrilor care aveau nevoi urgente de bani și apelau la cămătari, Conducerea Casei a aprobat și acordarea **împrumuturilor fără fond cotizant**, la care se aplică o dobândă mai mare. S-a recurs la o astfel de practică doar pentru a-i convinge pe membri să-și constituie un fond, fond în procent de 10% din valoarea împrumutului solicitat ce poate fi constituit fie înainte de depunerea cererii de împrumut, fie când suma este reținută din valoarea împrumutului acordat.

În funcție de procentul de dobândă, împrumuturile au fost acordate după cum urmează:

- cu dobânda de 2% - 2.979 împrumuturi la Bârlad și 1.661 împrumuturi sucursale;**
- cu dobânda de 5% - un împrumut la Sucursala**

Popeni;

- **cu dobânda de 7% - 724 împrumuturi la Bârlad și 703 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 10% - 3.751 împrumuturi la Bârlad și 3.925 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 12% - 113 împrumuturi la Bârlad și 95 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 13% - 37 împrumuturi la Bârlad și 45 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 14% - un împrumut la Bârlad;**
- **cu dobânda de 18% - 65 împrumuturi la Bârlad și 253 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 20% - 17 împrumuturi la Bârlad și 48 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 22% - 5 împrumuturi la Bârlad și 14 împrumuturi sucursale;**
- **cu dobânda de 25% - un împrumut la Bârlad și 10 împrumuturi sucursale.**

Petru și Angela Teodor

Totodată, conducerea Casei acordă și **ajutoare nerambursabile** acelor persoane ce prezintă o situație materială precară. Acestea s-au ridicat în anul **2014** la suma de **1.112.951 lei**, fiind acordate unui număr de **20.360 membri**. Tot aici, menționăm faptul că aceste ajutoare nerambursabile s-au acordat în raport cu nivelul fondului cotizant, în cote procentuale ce au fost stabilite de către conducerea Casei fie în planul de măsuri, fie prin hotărâri adoptate cu ocazia diferitelor sărbători religioase sau laice.

Trebuie spus de asemenea, faptul că aceste **ajutoare nerambursabile** au îmbrăcat forma următoare:

✚ Ajutoare acordate în urma unei anchete sociale, ce s-au oferit în special acelor membri cu o stare materială și de sănătate precară. Ele s-au ridicat în

anul **2014** la suma de **4.098 lei** fiind distribuite unui număr de **46 membri**.

✚ Ajutoare cu ocazia diferitelor sărbători religioase sau laice, precum:

- cu ocazia zilelor de **1 și 8 Martie** – în număr de **239**, totalizând **8.295 lei**;
- cu ocazia **Sărbătorilor pascale** – în număr de **5.508**, cu o valoare de **163.733 lei**, din care **3.465** ajutoare în sumă de **88.496 lei** la Bârlad și un număr de **2.043** ajutoare în valoare de **75.237 lei** la sucursale;
- cu ocazia **Zilei internaționale a copilului, 1 iunie** – în număr de **63**, în sumă de **9.450 lei**;
- cu ocazia **Zilei Internaționale a Persoanelor Vârstnice, 1 octombrie**, precum și cu ocazia **aniversării C.A.R.P. „Elena Cuza,” 8 octombrie** – în număr de **169**, totalizând **7.795 lei**;
- oferite **veteranilor de război** – în număr de **9**, totalizând **450 lei**;
- cu ocazia **Sărbătorilor de iarnă** – în număr de **1.935**, cu o valoare de **68.028 lei**, din care un număr de **931** ajutoare în sumă de **32.877 lei** la Bârlad și **1.004** ajutoare în valoare de **35.151 lei** la sucursale;

✚ Pentru susținerea bogatei activități culturale, conducerea Casei a alocat în anul 2014 unui număr de **8.280** membri suma de **115.550 lei**;

✚ În ceea ce privește activitatea sportivă, precizăm faptul s-au alocat unui număr de **482** persoane suma de **18.470 lei**;

✚ Ajutoarele de fidelitate în anul 2014 au fost în număr de **5**, totalizând **550 lei**;

✚ Federația Națională a Pensionarilor din România a oferit în anul 2014 Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" un număr de **320** de ajutoare în valoare de **8.000 lei**, din care un număr de **212** ajutoare la Bârlad și **108** ajutoare la sucursale, valoarea unui ajutor fiind de **25 lei**.

✚ Persoanelor membre ce au beneficiat de bilete de tratament în stațiunile balneo – climaterice, Casa le-a oferit un ajutor nerambursabil în valoare de **10%** din fondul cotizant, dar nu mai mult de 100 de lei. Numărul beneficiarilor în anul 2014 a fost de **286** persoane cărora li s-a acordat suma de **45.979 lei**;

✚ În ceea ce privește ajutoarele de deces, s-au oferit unui număr de **731** persoane în valoare de **530.641 lei**;

✚ Conform articolului 15, alineat i din Statut, președintele Casei care este și președintele Consiliului Director acordă ajutoare bănești și materiale ocazionale membrilor aflați în dificultate. În anul 2014, au fost acordate **146** de astfel de ajutoare în valoare de **6.940 lei**.

Urmare a Hotărârii Consiliului Director nr.42 din 24 aprilie 2014, în categoria **ajutoarelor nerambursabile** se înscriu din anul 2014 și **serviciile prestate în cadrul**

cabinetelor medicale. În aceeași categorie au fost menționate și **facilitățile** oferite prin intermediul **magazinelor de tip Economat, cu profil naturist, funerar, în cadrul atelierelor de croitorie și frizerie.**

Decizia adoptată de către conducerea Casei s-a întemeiat pe considerentul că aceste cabinete deja aplicau reduceri substanțiale (între 25-50%) restul costurilor fiind suportate de către Casă.

- **Cabinetele Stomatologice (în număr de 3)** au fost vizitate în anul 2014 de un număr de **3.423 membri** pentru care Casa a suportat suma de **86.960 lei**;
- **Cele două cabinete Oftalmologice** au oferit consultații unui număr de **811 membri**, ce au economisit suma de **27.787 lei**. Menționăm de asemenea, contribuția doamnei doctor Romanescu Carmen al cărei cabinet posedă aparatură ultramodernă și care oferă consultații gratuite, precum și o reducere la execuția unei perechi de ochelari;
- Începând din data de **1 mai 2014**, în urma campaniei desfășurate de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" - "**Ajutați-ne să cumpărăm un ecograf**" **cabinetul de imagistică medicală** a beneficiat de un **ecograf color Doppler**. De serviciile acestui cabinet au profitat un număr de **558 membri**, care au avut drept beneficiu suma de **37.615 lei**;
- **Cabinetul tratamente medicale** a oferit consultații unui număr de **3.711 persoane**, pentru care Casa a suportat suma de **22.648 lei**;
- **Cabinetul de kinetoterapie** a fost frecventat de **2.316 membri**, care au economisit suma de **34.823 lei**;
- **Cabinetul termomasaj** a deservit un număr de **2.891 membri**, pentru care Casa a suportat suma de **144.550 lei**, ședințele la acest cabinet fiind gratuite;
- **Cabinetul îngrijire corporală** a fost frecventat de **301 persoane**, care au economisit suma de **7.362 lei**;
- La **cercul de gimnastică ritmică și aerobică** au participat în anul 2014 un număr de **78 membri**, pentru care Casa a suportat valoarea de **10.285 lei**.

Studiile efectuate în ultima perioadă în România au scos în evidență faptul că fenomenul Caselor de Ajutor Reciproc a Pensionarilor reprezintă un pilon al economiei sociale, întrucât respectă integral principiile acesteia. Conceptul de **economie socială** s-a dezvoltat din necesitatea de a găsi soluții noi, inovatoare unor probleme sociale, economice sau de mediu ale comunităților și pentru satisfacerea

nevoilor membrilor comunității care sunt ignorate sau insuficient acoperite de sectorul public sau privat. Cunoscând faptul că scopul unei Case de Ajutor Reciproc a Pensionarilor îl constituie îmbunătățirea condițiilor de viață și oferirea de noi oportunități pentru persoanele de vârstă a treia, putem aprecia

Dumitru și Eugenia Naum

că acestea pot fi considerate drept promotoare ale acestui concept ce se materializează prin intermediul **magazinelor de tip Economat, cu profil naturist, funerar sau prin intermediul atelierelor de frizerie ori croitorie.**

În acest sens, în anul **2014** din **magazinele cu profil naturist** ale Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" (cu sediul în **Bârlad și Slănic Moldova**) s-au achiziționat produse în valoare de **718.515 lei** de către un număr peste **16.000 membri**, iar prin **magazinele de tip Economat** (18 la număr) peste **24.000 de membri** au putut beneficia de bunuri la preț de producător, fără adaos comercial în valoare de **922.055 lei**.

Precizăm totodată faptul că volumul de desfăcere al acestor magazine de tip Economat în anul **2014** s-a prezentat astfel:

- **economat Bârlad** – **292.411,37 lei**, a deservit un număr de peste **14.000 membri**;
- **economat Alexandru Vlahuță** - **21.681,28 lei**, a deservit un număr de **359 membri**;
- **economat Banca** - **38.264,56 lei**, a deservit un număr de **1.274 membri**;
- **economat Bogdănești** - **7.743,44 lei**, a deservit un număr de **165 membri**;
- **economat Ciocani** - **119.586,08 lei**, a deservit un număr de **502 membri**;
- **economat Epureni** - **22.353,00 lei**, a deservit un număr de **330 membri**;
- **economat Fălcium** - **12.336,28 lei**, a deservit un număr de **383 membri**;

- *economat Iana* - 25.593,39 lei, a deservit un număr de **418 membri**;
- *economat Ivești* - 20.421,51 lei, a deservit un număr de **761 membri**;
- *economat Murgeni* - 18.327,87 lei, a deservit un număr de **750 membri**;
- *economat Perieni* - 41.165,42 lei, a deservit un număr de **1.051 membri**;
- *economat Pogana* - 88.163,00 lei, a deservit un număr de **688 membri**;
- *economat Puiеști* - 18.590,92 lei, a deservit un număr de **574 membri**;
- *economat Slănic-Moldova* - 25.207,47 lei, a deservit un număr de **165 membri**;
- *economat Șuletea* - 74.036,71 lei, a deservit un număr de **507 membri**;
- *economat Unțești* - 5.300,70 lei, a deservit un număr de **289 membri**;
- *economat Voinești* - 55.200,43 lei, a deservit un număr de **301 membri**;

- *economat Zorleni* - 35.671,20 lei, a deservit un număr de **1.552 membri**.

Saloanele de tip frizerie/coafor au primit în anul 2014 un număr de **8.152 membri** ce au beneficiat de servicii pentru care Casa a suportat valoarea de **54.824 lei**. Acest tip de saloane se află atât la *sediul central*, cât și în Sucursalele: *Zorleni, Puiеști, Iana și Pogana*.

Atelierile de croitorie au deservit un număr de **1.076 membri** ce au beneficiat de o reducere în valoare de **5.720 lei**, sumă suportată de altfel de către asociația noastră. Pe lângă atelierul de croitorie din **Bârlad**, funcționează un astfel de atelier și la **Pogana**.

Magazinul de pompe funebre din incinta Casei de Ajutor a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad pune la dispoziția membrilor produsele necesare unei înmormântări ca: sicrie, îmbrăcăminte, coroane, jerbe, cruci, lumânări artisanale, transport capelă, transport înmormântări, prosoape, produse alimentare, cărbuni, tămâie, etc. În anul 2014, volumul de desfacere al acestui magazin s-a ridicat la suma **109.749 lei**.

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BÂRLAD

ÎMPREUNĂ SUNTEM MAI PUTERNICI !

Membri C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad
asistând la una din numeroasele conferințe dedicate lor

Dorind a veni și mai mult în sprijinul persoanelor vârstnice, conducerea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" a continuat și în anul 2014 seria lucrărilor de modernizare aduse sediului central, dar și sucursalelor din localitățile limitrofe Bârladului.

Astfel, s-au aprobat lucrări de reparații și renovări în sumă de **141.012,19 lei** la sediile sucursalelor **Epureni, Iana** și **Zorleni**, unde s-a construit un gard, o poartă și s-a amenajat o alee de acces.

De asemenea, s-au achiziționat în cursul anului 2014 *clădiri proprii* pentru sediile din comunele **Fălciu și Perieni**, pentru care s-au plătit sumele de **40.000 lei**, respectiv **43.500 lei**.

Mergând mai departe cu raționamentul, precizăm faptul că nefiind o instituție financiar bancară, totuși Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" manipulează importante sume de bani, motiv pentru care Consiliul Director în frunte cu președintele Nicolae Mihai au acordat o atenție deosebită asigurării securității și pazei obiectivelor din dotare atât la unitatea centrală cât și la toate sucursalele sale. S-au instalat în acest sens, în cursul anului 2014, *sisteme performante de alarmare și supraveghere video* în sumă de **38.970,59 lei** la sucursalele din comunele **Fălciu, Epureni, Iana, Roșiști, Tutova, Vetrișoia, Vișoara, Perieni**.

Nici sediul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad situat în strada Nicolae Iorga nr.7A nu a fost uitat de către conducere, el beneficiind de unele lucrări de modernizare, precum:

- *Îmbunătățire sistem electronic de bonuri de ordine în valoare de 20.460 lei;*
- *Completare instalație monitorizare video în valoare de 8.273,36 lei;*
- *Reabilitare și modernizare sală tenis de masă, reparațiile ridicându-se la o valoare de 18.710,26 lei, precum și dotarea acesteia cu o masă de tenis în sumă de 2.789 lei;*
- *S-au mai realizat lucrări de reabilitare și modernizare a magaziei din cadrul sediului în valoare de 118.843,89 lei, precum și a aleii de acces, a cișmelei cu apă potabilă în sumă de 13.894,60 lei;*
- *S-a achiziționat și un automat de cafea Bianchi în valoare de 17.120 lei, precum și o centrală termică, realizându-se totodată și lucrări de extindere a instalației de încălzire în sumă de 58.125,55 lei.*

Tot în anul 2014, s-a cumpărat un autoturism de teren 4X4, realizându-se și o **donatie** către **Primăria Municipiului Bârlad**, sprijin ce a constat într-un cazan de apă caldă Celsius 120 kw și a unui coș de fum scos din uz.

Situația contribuției fond deces în perioada 01 ianuarie 1996 – 31 decembrie 2014

În urma analizei privind contribuția pentru fond deces pe perioada 01 ianuarie 1996 – 31 decembrie 2014, conform anexelor atașate, se constată că, pe o perioadă de 19 ani, **un membru C.A.R.P. a contribuit cu suma de 293,99 lei.**

La un ajutor de deces pentru o perioadă de 25 ani se constată următoarele:

- încasări pe 19 ani = 293,99 lei
  - încasări pe 6 ani = 72 luni x 0,03 lei = 2,16 lei
- TOTAL încasat = 296,15 lei

Ajutorul de deces pentru contribuția de 25 ani fiind de 1.170 lei rezultă o diferență în plus de 873,85 lei, reprezentând un procent de 395 %.

Se observă că numărul de decese crește de la an la an și majoritatea au vechime mare.

În anul 2010 s-au înregistrat un număr de **672 decese** cu o valoare de **414.570 lei**

În anul 2011 s-au înregistrat un număr de **631 decese** cu o valoare de **437.320 lei**

În anul 2012 s-au înregistrat un număr de **706 decese** cu o valoare de **522.876 lei**

În anul 2013 s-au înregistrat un număr de **726 decese** cu o valoare de **545.754 lei**

În anul 2014 s-au înregistrat un număr de **731 decese** cu o valoare de **530.641 lei.**

Față de cele prezentate mai sus, propun ca **începând cu anul 2016 să se stabilească contribuția fond deces de la 3 lei/lună, la 4 lei/lună.**

Valoarea contribuției ajutor deces în perioada 1996 – 2014

PERIOADA	VALOARE
IANUARIE – MARTIE 1996	0,03 LEI
APRILIE – DECEMBRIE 1996	0,05 LEI
IANUARIE – SEPTEMBRIE 1997	0,10 LEI
OCTOMBRIE – DECEMBRIE 1997	0,15 LEI
IANUARIE – IUNIE 1998	0,15 LEI
IULIE – DECEMBRIE 1998	0,20 LEI
IANUARIE – IUNIE 1999	0,20 LEI
IULIE – DECEMBRIE 1999	0,30 LEI
IANUARIE – MAI 2000	0,30 LEI
IUNIE – DECEMBRIE 2000	0,50 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2001	0,50 LEI
IANUARIE – IUNIE 2002	0,50 LEI
IULIE – DECEMBRIE 2002	1 LEU
IANUARIE – DECEMBRIE 2003	1 LEU
IANUARIE – DECEMBRIE 2004	1 LEU
IANUARIE – DECEMBRIE 2005	1 LEU
IANUARIE – IUNIE 2006	1 LEU
IULIE – DECEMBRIE 2006	1,5 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2007	1,5 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2008	1,5 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2009	2 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2010	2 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2011	2 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2012	3 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2013	3 LEI
IANUARIE – DECEMBRIE 2014	3 LEI

Situația privind contribuția fond deces încasată în perioada 01.01.1996 – 31.12.2014

PERIOADA	Contribuție fond deces lunară	Nr. luni	Contribuție încasată
IANUARIE 1996 – MARTIE 1996	0,03 LEI	3	0,09
APRILIE 1996 – DECEMBRIE 1996	0,05 LEI	9	0,45
IANUARIE 1997 – SEPTEMBRIE 1997	0,10 LEI	9	0,90
OCTOMBRIE 1997 – IUNIE 1998	0,15 LEI	9	1,35
IULIE 1998 – IUNIE 1999	0,20 LEI	12	2,40
IULIE 1999 – MAI 2000	0,30 LEI	11	3,30
IUNIE 2000 – IUNIE 2002	0,50 LEI	25	12,50
IULIE 2002 – IUNIE 2006	1 LEU	48	48,00
IULIE 2006 – DECEMBRIE 2008	1,5 LEI	30	45,00
IANUARIE 2009 – DECEMBRIE 2011	2 LEI	36	72,00
IANUARIE 2012 – DECEMBRIE 2014	3 LEI	36	108,00
TOTAL		19 ani	293,99 lei

GRILA CU AJUTOARELE DE DECES PE PERIOADA 2009 – 2015

Nr. crt.	Vechime în C.A.R.P.	Ajutor acordat în 2006	Ajutor acordat în 2007	Ajutor acordat în 2009	Ajutor acordat în 2010	Ajutor acordat în 2011	Ajutor acordat în 2012	Ajutor acordat în 2013	Ajutor acordat în 2015
1	3 luni - 1 an	70	80	130	150	160	170 Vechime: (8 luni – 1 an)	170 Vechime: (8 luni – 1 an)	120 Vechime: (8 luni – 1 an)
2	1-2 ani	90	95	150	180	200	210	210	140
3	2-3 ani	110	115	180	210	230	240	240	180
4	3-4 ani	120	130	200	240	270	280	280	200
5	4-5 ani	130	140	230	270	310	330	330	240
6	5-6 ani	160	190	300	350	400	420	420	280
7	6-7 ani	170	200	330	370	430	450	450	320
8	7-8 ani	180	210	340	390	460	480	480	360
9	8-9 ani	190	220	360	410	480	500	500	400
10	9-10 ani	200	230	380	450	530	550	550	440
11	10-11 ani	230	280	450	540	620	650	650	480
12	11-12 ani	240	290	470	560	650	680	680	520
13	12-13 ani	250	300	480	580	680	700	700	600
14	13-14 ani	260	310	500	600	710	740	740	680
15	14-15 ani	270	320	520	620	740	770	770	730
16	15-16 ani	300	380	620	710	840	880	880	800
17	16-17 ani	310	390	640	730	870	910	910	850
18	17-18 ani	320	400	650	750	900	940	940	890
19	18-19 ani	330	410	660	780	930	970	970	930
20	19-20 ani	340	420	670	800	960	1000	1000	1000
21	20-21 ani	360	470	760	900	1000	1050	1050	1050
22	21-22 ani	370	480	780	920	1030	1080	1080	1080
23	22-23 ani	380	490	790	940	1060	1110	1110	1110
24	23-24 ani	390	500	800	960	1090	1140	1140	1140
25	24-25 ani	400	510	810	980	1120	1170	1170	1170
26	25-26 ani	410	550	860	1040	1220	1250	1250	1250
27	26-27 ani	420	560	880	1060	1250	1310	1310	1310
28	27-28 ani	430	575	900	1080	1280	1340	1340	1340
29	28-29 ani	440	585	920	1100	1310	1370	1370	1370
30	29-30 ani	450	600	1000	1200	1340	1410	1410	1410

**Adunarea Generală a Reprezentanților C.A.R.P. „Elena Cuza”
28 februarie 2015 - Căminul Cultural Ivești**

Persoane de bună credință ce au contribuit în anul 2014 la protecția socială a membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

În cadrul acestei secțiuni ne propunem a aminti **contribuția persoanelor fizice sau juridice** ce de-a lungul anului 2014 ne-au sprijinit fie material, fie intelectual în activitățile de protecție socială întreprinse sub egida Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza.”

În acest sens, menționăm faptul că **suma totală obținută din donații** în anul 2014 este de **290.553** lei la care au contribuit un număr de **1.700 persoane**, din care **60 persoane juridice** și **1.640 persoane fizice**.

În această categorie, înscrinem și ajutorul venit din partea voluntarilor și colaboratorilor noștri, ce s-au implicat trup și suflet în activitățile culturale, sociale, sportive desfășurate de către asociația noastră.

Amintim totodată și contribuția unui număr de **929 persoane** ce au ales să direcționeze 2% din impozitul pe venit, sumă ce s-a ridicat în anul 2014 la cifra de **32.121 lei**.

Tot aici, înscrinem și ajutorul oferit de către firma S.C. Confecții S.A. Bârlad ce a acordat unui număr de **620 de persoane membre C.A.R.P. cămăși** în valoare de **27.180 lei**.

Menționăm aici și ajutoarele sub formă de donație recepționate de către Casă și direcționate către diferite **cazuri umanitare, sociale**. În anul 2014, s-au oferit astfel de ajutoare unui număr de **13 persoane**, sprijin ce s-a ridicat la valoarea de **2.502 lei**.

Nu putem uita nici **entitățile juridice ce ne-au fost alături în anul 2014**, oferindu-ne ajutorul lor în mod sincer și dezinteresat, precum: Prefectura județului Vaslui, Consiliul județean Vaslui, Primăria municipiului Bârlad, primăriile din comunele unde Casa deține sucursale, Casa de Cultură a Sindicatelor „George Tutoveanu” Bârlad, Muzeul „Vasile Pârvan”, Teatrul „Victor Ion Popa”, Centrul „Mihai Eminescu”, Sindicatul Liber al Pensionarilor prin președinte Popa Catinca, Poliția municipiului Bârlad, Tipografia S.C. Irimpeș S.R.L., mass media locală și alții.

De asemenea, aducem pe această cale mulțumiri și celor **168 persoane** ce au sprijinit manifestările dedicate aniversării a 116 ani de la înființare și a 60 de ani de la reorganizarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” ce au donat suma de **26.044 lei**.

Redăm mai jos toate aceste persoane ce au fost alături de Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” pe parcursul anului 2014, susținând demersurile întreprinse de către aceasta și adresăm pe această cale sincere mulțumiri și urări de sănătate și prosperitate.

SC Algo SRL - Alba Iulia
SC Alice & Cristi Farm SRL - București
SC AMC Vector SRL - Bârlad prin Hriscu Vlad Andrei
SC An&An Consult – Grăjdeni prin Ciobanu Andrei
SC Apcost SRL - Dragomirești, județul Neamț
SC Bionativ SRL - București
SC Casa Auto SRL - Iași
Catană I I - Arad
CMI Doctor Ichim Laurenția Adriana - Bârlad
CMI Doctor Ivan Aura Andreea - Bârlad
CMI Doctor Dornianu Rodica - Bârlad
SC Confecții SA - Bârlad
SC Cormoran SRL - Vaslui prin Solomon Nicolae
SC Cozolvimon SRL - Bârlad
SC Crismih SRL - Bârlad prin Mihăilă Cristinel
SC Crizantema SRL - Bârlad
SC Dacia Plant SRL - Sebeș, județul Alba
SC Damar General Trading - București
SC Depal SRL - Sânbotin, județul Vâlcea
SC Echo Plus SRL - Timișoara
SC Electroinst Scînteie Bârlad prin Scînteie Cezar
SC Energoconstruct SRL - Bârlad
SC Fares Trading SRL - Orăștie, județul Hunedoara

SC Gamisoft SRL - Bârlad prin Silion Gabi
SC Geliman SRL - Piatra Neamț
SC General business system SRL - București
SC Gerocossen SRL - București
SC Good Days Therapy - București
SC Green Power Distribution SRL - București
SC Hofigal Export Import SA - București
SC Iris Company - Bârlad
Kaufland România SCS - Vaslui
SC Maralcom SRL - Bârlad
SC Matias SRL - Onești, județul Bacău
SC Mertecom SRL - Bârlad
SC Metrorep SRL - Bârlad prin Roșu Ștefan
MM Cerasus Distribution - Vânători, județul Galați
SC Negocomis SRL - Bârlad prin Gifu Gheorghe
SC Nextel Invest SRL - Focșani prin Pancu Daniel
SC Nutrimag biostore SRL - Tulcea
SC Nys Experience SRL - București
SC Odelim SRL - Bârlad
SC Oted Grup SA - Iași
SC Ovisim comercial SRL - Bârlad
PFA Doctor Cojocaru Lucian - Bârlad
SC Pontica Investment SRL - București

Romașc C Alexandru I.I. - Bârlad
 SC Romeuro Service - Iași
 SC Sano Vita SRL - Râmnicu Vâlcea
 SC Sermeto SRL - Bacău
 SC Soiaprodukt SRL - Arghireș, județul Sălaj
 SC Stingtor SRL - Bârlad
 SC Tiparul SRL - Bârlad prin Stoian Neculai
 SC Tis Farmaceutic SA - București
 SC Tomis Ancuta 93 SRL - Bârlad
 SC Triton SRL - Iași prin Cocea Viorel
 SC Vanbet SRL - Sălcișoara, județul Vaslui
 SC Vegis SRL - Brașov
 SC Verbo International SRL - București
 SC Vertrantis SRL - Bârlad prin Rusu Mihaela
 SC Zoldvadasz Internațional SRL - Belin, județ Covasna
 SC 3D Bioservsan SRL - Bârlad prin Cătănoiu Mugurel
 Alexandru Mioara - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Antofi Arina Geta - Sat Voinești, Comuna Voinești
 Antohi Romel - Sat Pogana, Comuna Pogana
 Apostol Alexandrina - Sat Tutova, Comuna Tutova
 Apostol Grigoriță - Sat Tutova, Comuna Tutova
 Avarvari George - Sat Coroiști, Comuna Coroiști
 Bahrim Anca Nicoleta - Sat Raiu, Comuna Murgeni
 Barbu Tony - Bârlad
 Bădrăgan Ioan - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Bărbăscu Tanța - Sat Hălărești, Comuna Iana
 Băgu Laura - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Bejenaru Vrabie Sandu - Bârlad
 Berteza Ioan - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
 Bizim Anica - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Bîgu Catinca - Sat Perieni, Comuna Perieni
 Bîrsan Luiza - Sat Voinești, Comuna Voinești
 Blănaru Maria Elena - Sat Mălușteni, Comuna Mălușteni
 Bogos Gina Anișoara - Sat Viișoara, Comuna Viișoara
 Boidache Cristinel Marius - Sat Hălărești, Comuna Iana
 Bolgar Cătălina - Bârlad
 Bolgar Lucian - Bârlad
 Boroș Dumitru - Bârlad
 Bosnea Catinca - Sat Hălărești, Comuna Iana
 Bostaca Ionel - Sat Gherghești, Comuna Gherghești
 Budeanu Maria - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
 Budeanu Silvia - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
 Burghilea Mihaela - Bârlad
 Butnaru Florin - Sat Vadurile, Comuna Iana
 Butunoi Veronica - Bârlad
 Buța Gena - Sat Blăgești, Comuna Blăgești
 Caloianu Gheorghe - Sat Ivești, Comuna Ivești
 Capră Dana Laura Rita - Bârlad
 Carp Mihai - Bârlad
 Cavaleru Maricel - Sat Fâlcu, Comuna Fâlcu
 Călin Ioan - Sat Gherghești, Comuna Gherghești
 Căpraru Gheorghe - Sat Gherghești, Comuna Gherghești
 Căpraru Oana Diana - Sat Lunca, Comuna Gherghești
 Căpraru Viorel - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Cărăbău Elena Mădălina - Bârlad
 Cernat Romică - Sat Unțești, Comuna Bogdănești
 Chelaru Daniela Tița - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Chelaru Tatiana - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Chelaru Victoraș - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Chiriac Mitrița - Sat Popeni, Comuna Zorleni
 Chiriță Maricica - Bârlad
 Chituță Frosica - Bârlad
 Cilibiu Laurențiu - Bârlad
 Ciobîcă Paraschiva - Bârlad
 Ciobotaru Jânica - Orașul Agigea, județul Constanța
 Clime Ionel - Bârlad
 Clisu Cristian Paul - Bârlad
 Codreanu Catinca - Sat Hălărești, Comuna Iana
 Codreanu Elena - Bârlad
 Codreanu Tatiana - Bârlad
 Coman Maricica - Bârlad
 Comănescu Claudia - Bârlad
 Cozma Bogdan Ciprian - Bârlad
 Cozma Constanța Magdalena - Medic Bârlad
 Cozma Cristian Cătălin - Bârlad
 Cozma Ingrid Daniela - Bârlad
 Creangă Ion - Sat Iana, Comuna Iana
 Creangă Nicolae - Satul Șuletea, Comuna Șuletea
 Croitoru Aristotel Corneliu - Bârlad
 Damian Costică - Sat Epureni, Comuna Epureni
 Damian Felicia - Sat Epureni, Comuna Epureni
 Dima Dumitru - Bârlad
 Dima Elena - Bârlad
 Dobrea Rodica - Bârlad
 Dobrin Fănică - Bârlad
 Dobrin Ioan - Bârlad
 Dobrin Mihai - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
 Dominte Adrian - Orașul Huși, Județul Vaslui
 Dominteanu Dana - Sat Voinești, Comuna Voinești
 Dulgheru Catinca - Sat Alexandru Vlahuță, Com Al Vlahuță
 Dulgheru Mitrița - Sat Alexandru Vlahuță, Com Al Vlahuță
 Dumitrașcu Catrina - Sat Hălărești, Comuna Iana
 Dumitrașcu Dumitru - Bârlad
 Dumitrașcu Edith Mirela - Bârlad
 Dumitrașcu Gheorghe - Bârlad
 Dumitrașcu Nicu - Orașul Huși, Județul Vaslui
 Dumitriu Silvia - Bârlad
 Enache Roxana - Bârlad
 Enache Silviu Aurelian - Bârlad
 Enea Cătălin - Bârlad
 Filip Paulina - Bârlad
 Filip Stelian - Bârlad
 Filiuță Ileana - Sat Mălușteni, Comuna Mălușteni
 Fitcal Mircea - Bârlad
 Fitcal Silvia - Bârlad
 Florea Elena - Bârlad
 Florea Maria - Sat Perieni, Comuna Perieni
 Florea Maria Elena - Bârlad
 Gavrilă Ionuț Constantin - Preot Comuna Frunțișeni
 Gavrilă Mariana - Bârlad
 Gavrilă Mirela - Sat Frunțișeni, Comuna Frunțișeni
 Gheorghiu Cătălin - Bârlad
 Gherghescu Laurențiu - Bârlad
 Ghiur Ecaterina - Sat Vinderei, Comuna Vinderei
 Ghiur Leonard - Sat Vinderei, Comuna Vinderei
 Ghiur Mădălina - Sat Vinderei, Comuna Vinderei
 Ghiur Radu - Sat Vinderei, Comuna Vinderei
 Gițu Maricel - Primar Comuna Pogana
 Gociu Eugen - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
 Grădinaru Mihai - Bârlad
 Grădinaru Mona Larisa - Bârlad
 Grădinaru Rareș Ștefan - Bârlad
 Grigoraș Florin - Orașul Murgeni,
 Grigoraș Neti - Orașul Murgeni
 Grigore Doinița - Sat Banca, Comuna Banca
 Gudulea Aurel - Bârlad
 Guțu Maria - Bârlad
 Hazu Gheorghe - Bârlad
 Helgiu Alina Eugenia - Bârlad
 Hobjilă Aurel - Bârlad
 Hozu Lenuța - Sat Perieni, Comuna Perieni
 Hriscu Cristina Mihaela - Bârlad

Hriscu Vlad Andrei - Bârlad
Hrișcă Gabriela - Bârlad
Huștiu Mariana - Bârlad
Huzum Daniela - Sat Fâlcu, Comuna Fâlcu
Ibănescu Nixon Neculai - Primar Comuna Gherghești
Iftimie Lenuța - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Iftimie Virginia - Bârlad
Ilie Mihaela - Sat Băcani, Comuna Băcani
Iorgu Mihaela - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Irimescu Ioan - Bârlad
Irimia Mihai - Gherghești
Istrate Angela - Sat Hălărești, Comuna Iana
Istrate Dorel - Sat Lunca, Comuna Gherghești
Istrate Vasile - Sat Hălărești, Comuna Iana
Ivan Adriana - Sat Zorleni, Comuna Zorleni
Ivan Veronel - Sat Simila, Comuna Zorleni
Ivașc Gheorghe - Sat Iana, Comuna Iana
Leu Irina - Bârlad
Lică Ion - Sat Tomești, Comuna Pogana
Linguraru Jenică - Sat Fâlcu, Comuna Fâlcu
Lipșa Viorel - Bârlad
Lovin Alexandra - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Lovin Catinca - Sat Hălărești, Comuna Iana
Lovin Gheorghe - Sat Hălărești, Comuna Iana
Macovei Maria - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
Macsim Gabriela - Bârlad
Marin Alexandru - Bârlad
Matei Constantin - Primar Comuna Băcani
Maxim Mihaela - Bârlad
Micu Claudiu Eugen - Bârlad
Mihai Andrei Nicolae - Bârlad
Mihai Lenuța - Bârlad
Mihai Maria - Bârlad
Mihai Nicolaie - Bârlad
Mocanu Marieta - Zorleni
Moisuc Maria - Bârlad
Moraru Costel - Primar Comuna Puiеști
Munteanu Ionel - Primar Comuna Ciocani
Munteanu Luminița - Bârlad
Muntianu Maria - Bârlad
Năstase Claudiu - Sat Ciocani, Comuna Ciocani
Năstase Traian - Sat Ivești, Comuna Ivești
Neagu Dorel - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Nechita Ioan - Bârlad
Nedelcu Radu - Bârlad
Nenița Andreea Ani - Bârlad
Nenița Petru Sorinel - Bârlad
Nestor Gabi - Bârlad
Nica Daniel - Sat Roșiești, Comuna Roșiești
Nica Maria - Sat Roșiești, Comuna Roșiești
Nistor Dumitru - Bârlad
Nistor Paraschiva - Sat Silișteea, Comuna Iana
Parfene Constantin - Sat Șuletea, Comuna Șuletea
Parfene Ioana - Sat Șuletea, Comuna Șuletea
Patrichi Loredana Elena - Bârlad
Pavel Livia - Bârlad
Păvălașc Viorel - Sat Bogdănești, Comuna Bogdănești
Perju Sebastian - Bârlad
Petrea Claudiu - Bârlad
Petrea Virginica - Sat Perieni, Comuna Perieni
Pintilie Raluca Elena - Zorleni
Pîslaru Camelia Georgiana - Grivița
Popescu Eugen Florinel - Bârlad
Potîrniche Daniela Elena - Bârlad
Potîrniche Mărioara - Sat Ghidigeni, Com Ghidigeni, Jud Galați

Potîrniche Virgil - Bârlad
Prisecaru Vasile - Bârlad
Prisecaru Victoraș - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Pruteanu Liliana - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Purcariu Paraschiva - Sat Fâlcu, Comuna Fâlcu
Radu Eugen - Sat Puiеști, Comuna Puiеști
Rădescu Liviu - Bârlad
Rășcanu Carmen Mihaela - Bârlad
Râncu Liviu Adrian - Bârlad
Rîncu Georgeta - Bârlad
Rîpan Adriana - Bârlad
Rîpan Rodica - Bârlad
Rîpan Sorin - Bârlad
Roibu Veronica - Bârlad
Romașc Nelu - Sat Voinești, Comuna Voinești
Roșca Vasile - Primar Comuna Perieni
Rusu Mihai - Sat Gherghești, Comuna Gherghești
Scripcaru Ion - Sat Iana, Comuna Iana
Staș Ioan - Bârlad
Stavarachi Ghe - Sat Silișteea, Comuna Iana
Stoica Adrian - Sat Bădeana, Comuna Tutova
Stoica Dorina - Bârlad
Stoica Lucian - Sat Zorleni, Comuna Zorleni
Stupurac Maria - Bârlad
Surugiu Paul (Fuego) - Comuna Snagov, județul Ilfov
Șiberescu Tincuța - Bârlad
131 membri CAR prin Pavel Livia
50 membri Sucursala Băcani prin Ilie Mihaela
50 membri Sucursala Vișoara prin Bogos Gina Anișoara
30 membri Sucursala Iana prin Totolici Alina Mihaela
29 membri Sucursala Coroiești prin Zanet Rodica
25 membri Sucursala Banca prin Grigore Doinița
20 membri CAR prin Lazăr Larisa
18 membri CARP prin Potîrniche Daniela Elena
2 membri CARP prin Chituță Frosica
2 anonimi
Șiberescu Viorel - Bârlad
Șopalcă Marian - Bârlad
Ștefănică Teofil - Preot Bârlad
Talpă Aurica - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Talpă Milica - Sat Popeni, Comuna Zorleni
Talpău Marieta - Bârlad
Tănase Veruța - Bârlad
Teodoru Tudorița Daniela - Bârlad
Toma Mihaela - Bârlad
Torcescu Ștefan - Bârlad
Totolici Ionuț Adrian - Primar Comuna Iana
Tudorașcu Paula Andreea - Sat Zorleni, Comuna Zorleni
Tufaru Mihaela Loredana - Bârlad
Turcanu Gina - Sat Pogana, Comuna Pogana
Turcanu Lenuța - Popeni, Comuna Zorleni
Turcanu Nicu - Sat Pogana, Comuna Pogana
Varga Cristian - Comuna Gheorghe Doja, județul Bacău
Vartolomei Sergiu - Bârlad
Vasilache Irina - Bârlad
Vătămanu Aurica - Sat Recea, Comuna Iana
Vizinteanu Ștefan - Urlați, județul Prahova
Vrabie Mihaela - Epureni
131 membri CAR prin Pavel Livia
50 membri Sucursala Băcani prin Ilie Mihaela
50 membri Sucursala Vișoara prin Bogos Gina Anișoara
30 membri Sucursala Iana prin Totolici Alina Mihaela
29 membri Sucursala Coroiești

Activitatea cultural – artistică desfășurată sub egida Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”

TEODORA ZALDEA

Simpozioane, conferințe, dezbateri

Totodată, precizăm faptul că activitatea culturală desfășurată sub egida Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” nu se rezumă doar la paginile revistei „Viața noastră.” Ba dimpotrivă, Casa și-a făcut un obicei din a oferi pensionarilor prilejul de a demonstra că, în ciuda greutăților zilnice, a stării de sănătate precare, ei se mai pot îngriji și de aspectele plăcute ale vieții, se mai pot gândi la noi modalități de înfrumusețare a lumii în care trăiesc. În acest sens, aproape lunar în sala de conferințe a Casei, purtând numele domnitorului Alexandru Ioan Cuza, sunt organizate diferite simpozioane, conferințe pe teme dintre cele mai diverse.

În rândurile următoare, propunem înspre exemplificare **simpozioanele, conferințele și dezbaterile** organizate de către C.A.R.P. „Elena Cuza” pe parcursul anului 2014:

✚14 ianuarie, **Conferința „Eminescu – între realitate și mit”** susținută de către profesor Gabriela Cotae, manifestare prilejuită de împlinirea a 164 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu;

✚23 ianuarie, **Conferința „Alexandru Ioan Cuza și Bârladul,”** eveniment organizat cu ocazia Unirii Principatelor Române, 24 ianuarie 1859. Conferențiar – profesor Ramona Chițiga;

✚27 martie, **Simpozionul „Sensibilitate și candoare,”** în cadrul căruia profesor Lucia Munteanu a evocat personalitatea poetei Elena Farago, respectiv a scriitorului Constantin Chiriță;

✚29 aprilie, **Conferința „Nicolae Tonitza - pictorul copilăriei”** susținută de către profesor Ghiță Cristian, urmată de lansarea de carte a profesorului Petruș Andrei - „Într-un crâng de neuitări;”

✚27 mai, **Simpozionul „Înălțarea Domnului la Cer. Slavă Omului. Slavă Eroilor”** organizat cu prilejul Zilei Eroilor și prezentat de către prof. Maria Marin, preot Nicolae Negru și magistrat pensionar Nicolaie Mihai;

✚28 mai, **Conferința „Alexandru Philippide, lingvist român de origine bârlădeană,”** susținută de către profesor Mihai Luca în care au fost evocate

aspecte ale personalității celebrului scriitor;

✚8 iunie, **lansarea numărului 15 al revistei „Viața noastră”** în prezentarea domnului președinte Nicolaie Mihai;

✚29 august, **Conferința „Mărită Doamnă, Limba românească!”** manifestare cu prilejul Zilei Limbii Române, susținută de către profesor Petruș Andrei, urmată de lansarea numărului 16 al revistei „Viața noastră” în prezentarea profesorului Gheorghe Gherghe;

✚23 octombrie, **Conferința „Eroii nu ne părăsesc nicicând,”** eveniment dedicat zilei Armatei Române. Conferențiar – prof. Petruș Andrei, urmată de lansarea volumului **„Puterea justiției”** aparținând lui Marinel Gâlcă, comisar adjunct al Poliției Municipiului Bârlad;

✚11 noiembrie, **Conferința realizată în colaborare cu Primăria Municipiului Bârlad având ca teme de dezbateri „Rolul C.A.R.P.-urilor și a Primăriilor în realizarea protecției sociale a pensionarilor și a persoanelor vârstnice;” „Politici de incluziune socială a persoanelor vârstnice și a pensionarilor,”** unde au luat cuvântul prof. Lucia Munteanu, Alexandru Porumb - președintele Asociației Persoanelor Vârstnice din județul Vaslui, specialist în afaceri europene Teodora Elena Zaldea, Cristina Brojban -director Direcția de Asistență Socială, Primăria Bârlad, senator Gabriela Crețu, deputat Adrian Solomon și primarul municipiului Bârlad - Constantin Constantinescu;

✚24 noiembrie, **Conferințele unde au fost evocate figurile lui N.D. Cocea** de către prof. Mihai Luca și a **lui Ioan Iancu Codrescu** de către prof. Petruș Andrei, urmate de dezbateri **„De ce iubesc bărbații?,”** dar și de Conferința dedicată poetului Simion Bogdănescu – **„Guvernatorul poeziei;”**

✚28 noiembrie, **Conferința organizată cu prilejul Zilei Naționale a României - „Nu uita că ești român!”**

✚18 decembrie, **lansarea CD-ului cu povești al Mihalei Niculescu Costache,** cu ocazia Sărbătorilor de iarnă;

✚21 decembrie, **lansarea numărului 18 al**

revistei "Viața noastră" în prezentarea profesorului Petruș Andrei.

În galeria manifestărilor cultural-artistice artistice desfășurate în anul 2014 sub auspiciile Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad se înscriu și:

7 septembrie, vizita întreprinsă de **membrii Asociației de pensionari ai orașului Vergeze**, Franța la sediul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza.” Acest eveniment a făcut parte din seria schimburilor de experiență pe care orașul nostru le realizează în parteneriat cu orașul Vergeze, cu care de altfel este înfrățit;

6 octombrie, aniversarea a 10 de ani de la apariția primului număr al revistei „Viața noastră;”

7 octombrie, Simpozionul „**Casele de Ajutor Reciproc a Pensionarilor și protecția socială,**” unde au fost vernisate expozițiile: „**Interferențe artistice**” – expoziție de sculptură și grafică sub semnătura sculptorului Liviu Brezeanu din orașul Pucioasa, Dâmbovița și expoziția „**Metafora artistică ca imagine a lumii**” – aparținând artiștilor locali Romeo Antonio Pălie și Ovidiu Cucu, ambii membri ai Uniunii Artiștilor Plastici din România.

Se impune a aminti aici și faptul că cu **ocazia aniversării a 116 ani de la înființare și a 60 de ani de la reorganizarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”** prin grija președintelui Nicolaie Mihai, sprijinit de un puternic Consiliu Director a fost publicată și o **Monografie** purtând semnătura sa și a profesorului Gheorghe Gherghe. Și tot aici, în cadrul manifestărilor dedicate aniversării Casei, a fost sfințită **o troiță** în incinta sediului Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”

Bârlad, ce s-a realizat și cu sprijinul unui număr de **537 persoane** ce au donat suma de **55.291 lei**, a fost stabilit **un drapel**, iar **data de 24 ianuarie** a fost declarată drept **ziua aniversară a Casei**, deziderate la care antecesorii doar năzuiau.

Menționăm de asemenea, faptul că în Bârlad, în speță la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” s-a împământenit bunul obicei de a fi sărbătorită **Nunta de Aur**, prilej cu care sunt omagiate cuplurile care și-au unit destinele în urmă cu cinci decenii. În anul 2014, spre exemplu au fost sărbătorite, un număr de **85 de cupluri** din municipiul Bârlad, dar și din satele unde Casa deține sucursale. (spre exemplu la **Ivești** – 17 august; **Ciocani** – 8 septembrie; **Puiești și Băcani** – 21 septembrie; **Murgeni** – 27 octombrie; **Frunțișeni** – 8 noiembrie; **Pogana** unde au fost sărbătorite cupluri atât din Pogana cât și din **Bogdănești, Grivița, Iana și Perieni**) Precizăm totodată, faptul că fiecare familie a beneficiat din partea Casei și de un ajutor în valoare de **50 lei**.

O altă activitate ce s-a încetățenit în tradiția Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” o constituie **sărbătorirea persoanelor ajunse la vârsta de 100 ani**. În acest mod, Casa își manifestă respectul și prețuirea față de persoanele în vârstă care cu experiența lor de viață constituie adevărate modele pentru tinerele generații.

În anul **2014**, asociația noastră a celebrat **3 persoane** ajunse la vârsta de 100 ani, și anume pe: **Ștefan Malanca din Bârlad, Anica Năsui din comuna Suletea și Gheorghe Negară din Murgeni**. Aceștia au primit din partea Casei câte un **ajutor nerambursabil în valoare de 150 lei**.

Membri C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad audiind Conferința dedicată Zilei Limbii Române, 29 august 2014

Corul "Crizantema" al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

Pe lângă toate aceste activități cu caracter cultural desfășurate de regulă în sala de conferințe a C.A.R.P. "Elena Cuza," Consiliul Director împreună cu președintele Nicolaie Mihai organizează și spectacole de poezie, muzică și dans, menite să aducă bucurie și speranță în sufletele bunicilor noștri.

🇷🇺 **1 martie, Spectacolul "Eternele renașteri"** dedicat Zilelor de 1 și 8 martie, cu participarea corului "Crizantema," a formației de dansuri a Ansamblului folcloric "Rapsozii Iveștiului," a grupului de dansuri "Zori de zi" a Primăriei Zorleni, a Valericăi Pruteanu, a lui Mihai Gheciu, a orchestrei Ansamblului folcloric "Rapsozii Iveștiului," a corului "Eleison," a ansamblului de dansuri "Hora," și alții;

🇷🇺 **16 martie, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" i-a invitat pe vârstnici la piesa de teatru "Investiția"** în interpretarea actorilor Teatrului "Victor Ion Popa;"

🇷🇺 **26 martie, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" a oferit bilete pentru spectacolul Fuego - "Serenadă pentru Dan Spătaru;"**

🇷🇺 **6 aprilie, Casa de Ajutor Reciproc a**

Pensionarilor "Elena Cuza" a poftit persoanele de vârstă a treia la spectacolul "Lecția" în interpretarea lui Tudor Gheorghe;

🇷🇺 **12 aprilie, Spectacolul de muzică psaltică și corală "Așteptând învierea lui Hristos ... așteptăm învierea noastră,"** manifestare dedicată sărbătorilor pascale. Dintre reprezentații amintim: corul "Crizantema," grupul "Voioșii" Fedești, grupul folcloric "Rapsozii Iveștilor," grupul coral ortodox "Eleison," corul "Axios" al cântăreților Protopopiatului Bârlad, corul "Anastasis" al Parohiei "Învierea Domnului" și "Sfânta Ecaterina" Bârlad;

🇷🇺 **16 mai, Spectacolul Fuego - "Testament,"** un omagiu adus poetului Grigore Vieru;

🇷🇺 **22 mai, Spectacolul „Copilărie, floare de lumină"** desfășurat în incinta Cercului Militar Bârlad, evenimentul constituind un omagiu adus Zilei Internaționale a Copilului – 1 iunie. Totodată, evenimentul s-a înscris în ciclul manifestărilor dedicate Zilelor culturale ale Bârladului;

🇷🇺 **15 iunie, piesa de teatru „O noapte furtunoasă" de Ion Luca Caragiale în interpretarea**

actorilor Teatrului „Victor Ion Popa” a fost propunerea C.A.R.P. „Elena Cuza” pentru o seară toridă de vară;

🇷🇺 **18 septembrie**, Spectacolul *“Cu grijă pentru copii”* organizat în colaborare cu Asociația R.A.D.U. – Umanitară a Bolilor Rare Bacău și Casa de cultură a Sindicatelor “George Tutoveanu” Bârlad, cu participarea interpreților Maria Ciobanu, Ștefania Rareș, Viorica Macovei, Silvia Ene, Mitrița Velicu și alții;

🇷🇺 **27 septembrie**, **Spectacolul “Armonii de toamnă,”** manifestare organizată cu ocazia aniversării a 116 ani de la înființare și a 60 de ani de la reorganizarea C.A.R.P. “Elena Cuza” susținut de Grupului Oliver;

🇷🇺 **8 octombrie**, **Spectacolul literar artistic, coregrafic și muzical “Simfonia toamnei”** dedicat Zilei Internaționale a Persoanelor Vârstnice și a aniversării a 116 ani de la înființare și a 60 de la reorganizarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza.” Dintre participanți amintim: corul “Crizantema,” ansamblul “Răzeșii” Pogonești, ansamblul “Voioșii” Fedești, ansamblul

de dansuri “Hora,” Dragoș Tufă, Petruș Andrei, Mihai Gheciu, Ioan Staș, Iftene Cioriciu, Dumitru Olaru și alții;

🇷🇺 **13 decembrie**, **Spectacolul “Crăciunu’ nostru-i românesc!”** susținut de Fuego;

🇷🇺 **16 decembrie**, **Spectacolul de colinde în interpretarea lui Cristian Pomohaci, a grupului folcloric “Vălenașii” Republica Moldova, a grupului “Oliver” și alții;**

🇷🇺 **20 decembrie**, Spectacolul literar artistic, coregrafic și muzical dedicat sărbătorilor de iarnă *“Colinde, colinde ... Poezia obiceiurilor de iarnă,”* cu participarea profesorilor Gruia Novac, Petruș Andrei, Iftene Cioriciu, Dragoș Tufă, George Forcos Palade, Florentina Albu, corului “Crizantema,” a grupului “Hai - hui” și alții. Spectacolul a constituit un regal folcloric, amintindu-ne de importanța păstrării portului și tradițiilor românești (aici menționăm *plugușoarele prezentate de elevi din satul Măscurei, comuna Pogana sau de vălăret înfățișat publicului spectator de copii din Florești, comuna Alexandru Vlahuță*)

Activități cu caracter sportiv

De asemenea, pentru că sănătatea e bunul cel mai de preț al omului, Casa de Ajutor Reciproc “Elena Cuza” organizează anual competiții cu caracter sportiv, prin care îndeamnă pensionarii la mișcare și la adoptarea unui stil de viață sănătos. Astfel,

- între 24 – 28 februarie, s-au organizat **competițiile de șah și tenis de masă dedicate zilelor de 1 și 8 martie**, sub coordonarea profesorilor Alexandru Miron (șah) și Bogdan Sorin Jora (tenis de masă);
- 15 martie, s-a desfășurat **Crosul Mărțișorului** sub atenta supraveghere a profesorilor Lucian Bolgar și Alexandru Miron;
- 2 – 6 iunie, a avut loc ediția a II-a a concursului **“Tinere vârstare” la șah și tenis de masă**. Competiția a fost dedicată Zilei Internaționale a Copilului și s-a realizat în coordonarea profesorilor Alexandru Miron și Bogdan Sorin Jora;
- 8 iunie, **Crosul “Tinere vârstare”** ajuns la ediția a II-a sub îndrumarea profesorului Lucian Bolgar;
- 27 septembrie, s-a organizat **Concursul de cros** dedicat Zilei Mondiale a Inimii, dar și aniversării Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza,” manifestare

realizată de către profesorii Lucian Bolgar și Alexandru Miron;

- 29 septembrie – 3 octombrie, **Competițiile de șah și tenis de masă** dedicate Zilei Mondiale a Inimii, dar și aniversării Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza;”
- 11 noiembrie, 15 noiembrie, **întâlniri cu cardiologul Constantin Cristian Erena**, doctor în medicină, profesor universitar la U.M.F. București, medic primar boli interne Spitalul Clinic de Urgență Floreasca București;
- 29 noiembrie, **Crosul** dedicat Zilei Naționale a României;
- 2 – 5 decembrie, **Competițiile de șah și tenis de masă** dedicate Zilei Naționale a României;
- 15-19 decembrie, **Competițiile de șah și tenis de masă** cu ocazia Sărbătorilor de iarnă.

Așa cum s-a putut observa din rândurile de mai sus, organizarea unor astfel de întreceri sportive a devenit o tradiție, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza” invitând în fiecare an, cu ocazia fie a Sărbătorilor de iarnă, a celor pascale, a Zilelor Casei sau a Zilei Naționale a României, pensionarii și tinerii (pentru aceștia se organizează din anul 2013 competiția “Tinere vârstare” la cros, șah și tenis de masă) la sport și mișcare în aer liber.

Sala de tenis de masă a Școlii „Manolache Costache Epureanu” Bârlad - premiarea câștigătorilor concursului de tenis pentru copiii și nepoții membrilor asociației organizat de C.A.R.P. cu ocazia Crăciunului 2014 și Anului Nou 2015

Contribuții ale membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” la actul de cultură desfășurat în municipiul Bârlad

Cele afirmate pe parcursul acestor rânduri ne relevă o activitate culturală prodigioasă, intensă întreprinsă de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” pe parcursul anului 2014. Se observă, totodată și grija pe care Casa o poartă persoanelor de vârstă a treia, de la a nu le lipsi nimic din cele necesare unui trai decent și până la a avea grijă de sufletele lor.

Se impune a mai preciza faptul că o astfel de activitate culturală desfășurată de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” se înscrie într-un circuit lărgit al manifestărilor culturale ce au loc în municipiul Bârlad.

De altfel, Bârladul, considerat cândva centru cultural al Moldovei de Jos, este un oraș ce păstrează încă emulația de odinioară ce-l făcea atrăgător printre oamenii de cultură ai patriei. Bârladul, vechi târg moldav, reprezintă un nume și o așezare cu adânci rezonanțe în istoria poporului nostru, e orașul ce a rămas întipărit în negura vremii ca locul de baștină a unor personalități ca Alexandru Ioan Cuza, Alexandru Vlahuță, Victor Ion Popa, Nicolae Tonitza, George Tutoveanu, Gala Galaction, Constantin Chiriță, Marcel Guguianu, Ion Hobana, Gheorghe Gheorghiu Dej și alții ce din rațiuni de spațiu nu au fost menționați aici.

Precizăm totodată faptul că de activitatea culturală intensă de care beneficiază orașul nostru se îngrijesc principalele instituții de profil, ca **Muzeul „Vasile Pârvan,” Teatrul „Victor Ion Popa,” Biblioteca „Stroe S. Belloescu,” Centrul „Mihai Eminescu,” Galerile „Nicolae Tonitza,” Casa de Cultură a Sindicatelor „George Tutoveanu.”**

Și **anul 2014** a fost unul bogat în evenimente culturale, unde și membrii, colaboratorii Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” și-au adus aportul, și aici se impune a-i aminti: pe profesorul **Serghei Coloșenco** ce cu iubirea sa pentru litere editează revistele „Academia Bârlădeană,” „Labirint,” „Viața noastră,” dar și numeroasele plachete rebusistice dedicate diferitelor personalități ale culturii românești cu care ne-a obișnuit de atâția ani. Nu putem uita nici contribuția **profesorilor Gruia Novac, Petruș Andrei**, la propășirea literaturii române, în acest sens, profesorul Petruș Andrei obișnuindu-ne cu volumele sale de versuri, iar profesorul Gruia Novac cu aprecierile critice destinate fiecărei noi apariții editoriale. Tot aici, amintim și contribuția poetei **Dorina Stoica, a lui Iftene Cioriciu, Simion Bogdănescu sau Dumitru Olaru**, ce ne încântă de fiecare dată cu versurilor lor.

Strategia și obiectivele Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” pentru anul 2015

- ▶ Consiliul Director își propune ca la sfârșitul anului 2015 asociația noastră să numere minim 33.000 de membri;
- ▶ Construirea clădirii administrative la sucursala Ivești;
- ▶ Construirea clădirii administrative la sucursala Perieni;
- ▶ Reparația și modernizarea spațiului destinat magazinului de produse alimentare la sediul din Bârlad;
- ▶ Schimbare acoperiș clădire administrativă sucursala Șuletea + realizare copertină protecție împotriva ploii;
- ▶ Reparația acoperișului clădirii administrative de la sucursala Pogana;
- ▶ Reparația acoperișului și reamenajarea spațiului clădirii administrative de la sucursala Alexandru Vlahuță, conform dispozițiilor legale în vigoare;
- ▶ Perfecționarea noului sistem informatic, precum și extinderea utilizării acestuia la sucursalele mari din teritoriu, prin instalarea serviciilor de internet și telefonie prin satelit, precum și dotarea acestora cu calculatoare, fapt ce va contribui la fluidizarea și eficientizarea activității curente;
- ▶ Organizarea de excursii pentru membrii asociației, la tarife reduse cu 50% din contravaloarea transportului;
- ▶ Perfecționarea activității de acordare a împrumuturilor, a ajutoarelor nerambursabile și a ajutoarelor de deces;
- ▶ Dezvoltarea relațiilor instituționale cu organismele administrației publice centrale și locale pentru promovarea și susținerea proiectelor legislative care fac referire la drepturile membrilor asociației, persoane de vârstă a treia;
- ▶ Realizarea de proiecte și programe de asistență socială și medicală;
- ▶ Diversificarea de către asociație și sucursalele sale a activităților cultural recreative, de socializare și consiliere psihosocială pentru persoanele vârstnice;
- ▶ Înființarea unui cabinet pentru consultații EKG;
- ▶ Procurarea de spații pentru sedii sucursale la prețuri rezonabile și avantajoase;
- ▶ Procurarea unui spațiu pentru înființarea unui CLUB cu utilități multiple: tenis masă, șah, mese pomenire, activități culturale și sportive, spectacole, etc;
- ▶ Instalarea, în clădirea administrativă a asociației, a unui sistem de alarmare în caz de incendiu;
- ▶ Revizuirea sistemului de supraveghere la sediul din Bârlad și sucursale, conform dispozițiilor legale în vigoare;
- ▶ Acordarea de ajutoare nerambursabile cu diverse ocazii (laice, religioase, etc.), precum și pe bază de anchetă socială, în funcție de disponibilitățile bănești ale asociației;
- ▶ Promovarea imaginii asociației și a diverselor activități organizate prin publicarea pe site-ul asociației și pe rețelele de socializare a materialelor foto și video aferente acestor activități;
- ▶ Achiziționarea unui autoturism Dacia Logan având în vedere numărul mare de sucursale;
- ▶ Renovarea gardului din vecinătatea Poliției la sediul din Bârlad;
- ▶ Obținerea de donații și sponsorizări.

Impresii de cititor

Suceava,
28 ianuarie 2015

Stimate domnule președinte,

Vă scriu aceste rânduri, deoarece vă datorez o explicație. Știu că aceasta trebuia să fie dată cu mult timp în urmă. Acum, într-adevăr, este tardivă și îmi cer mii de scuze, dar mă conduc și eu după cuvintele: „Mai bine mai târziu, decât niciodată!”

În primul rând, vreau să vă mulțumesc în mod deosebit, pentru revistele „Viața noastră”, pe care mi le-ați oferit cu atâta amabilitate. La început, le-am răsfoit, desigur, din curiozitate și le-am admirat din punct de vedere estetic.

Apoi, pe îndelete, am citit conținutul acestora cu deosebită atenție. Am descoperit, cu satisfacție, o tematică bogată și variată și totodată am luat cunoștință de o serie de evenimente culturale și artistice foarte importante, care s-au desfășurat în cadrul C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad în anul 2014.

Mulțumiri deosebite vă transmit și pentru surpriza frumoasă și onoarea ce mi le-ați făcut prin publicarea în manuscris a felicitării pe care v-am adresat-o cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Paștelui în 2014. De asemenea, sunt onorată și pentru faptul că m-ați inclus și pe mine în rândul numărului impresionant de colaboratori ai revistei. Aceasta mă obligă să fac tot ce pot și să corespund încrederii ce mi-ați acordat-o.

Domnule președinte, am dorit foarte mult ca pentru toate acestea, să vă mulțumesc personal, dar nu a fost posibil. Starea mea de sănătate, care de câțiva ani îmi prilejuiește situații neplăcute, m-a obligat să plec mai devreme de acasă, la Suceava, la copiii mei, unde stau iarna și o parte din primăvară. Așadar, m-am îmbolnăvit și a trebuit să urgentez plecarea.

Acum, destul de târziu după ce mi-am refăcut oarecum starea de sănătate, am reușit să scriu și articolul despre care am vorbit atât de mult și am făcut atâtea promisiuni. Îl trimit mai întâi la dumneavoastră, considerând că trebuie să-l vedeți primul, apoi, un alt

exemplar va ajunge la domnul profesor Coloșenco, pentru a-l corecta, dându-i forma finală, în vederea publicării.

Am dorit foarte mult să scriu acest articol promis încă de anul trecut. În primul rând, am vrut să evoc împlinirea unui sfert de veac de când am devenit membră a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad (5 decembrie 1989) și totodată să-mi exprim admirația față de evoluția spectaculoasă a acestei instituții, în mod deosebit în ultimii 4-5 ani, sub conducerea dumneavoastră.

Apreciez faptul că în cadrul priorităților pe care le-ați avut în acest timp în atenție la C.A.R.P. „Elena Cuza” din orașul nostru, ați pus pe primul plan și activitatea culturală, această „hrană spirituală,” fără de care am fi mult mai săraci. Regret că datorită stării mele de sănătate, care

de câțiva ani s-a înrăutățit, a trebuit să fiu mai mult plecată de acasă și nu am putut participa direct la această activitate, cu puterea și priceperea mea.

Voi încerca, dacă mă va ajuta sănătatea, să suplinesc, în parte, această lipsă și să colaborez din când în când, cu un articol. Am început deja să-l pregătesc pe următorul, care în esență va conține tot o evocare. În principiu, cei care îndrăznesc să se apuce de scris la o vârstă mai înaintată, cum este și cazul meu, au predilecție pentru evocarea trecutului (întâmplări, evenimente, amintiri, etc.)

Referitor la fotografia pe care mi-ați solicitat-o pentru revistă, vă informez că nu pot s-o trimit acum. Rămâne pentru altă dată, dacă trebuie. Nu aș vrea să închei aceste rânduri, fără să mai amintesc încă un motiv ce m-a determinat să scriu articolul pe care vi-l trimit. Este vorba despre dorința mea de a-mi arăta, prin câteva cuvinte, stima și prețuirea față de personalul care lucrează în cadrul C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad. Pe mulți dintre acești oameni i-am

**Rafael Tudor Lupașcu alături de bunică,
la Academia Bârlădeană.**

cunoscut destul de bine de-a lungul celor 25 de ani.

Stimate domnule președinte, am plăcerea ca odată cu articolul, să vă transmit din partea nepotului meu câteva copii cu poeziile care i-au fost publicate în prestigioasa revistă „Academia Bârlădeană.” Sunt șapte ani (din 2008) de când și-a făcut debutul. Era elev în clasa a VII-a gimnazială. De atunci și până în prezent, fiind apreciat și în același timp încurajat de domnul profesor Coloșenco, în fiecare număr al revistei îi sunt publicate poeziile.

Nepotul meu se numește Rafael Tudor Lupașcu. A citit și el revistele „Viața noastră” și a rămas impresionat de conținutul lor și de diversitatea evenimentelor culturale și artistice desfășurate în cadrul Casei. Cu deosebit respect, vă roagă să primiți aceste poezii ce vi le trimite, ca semn de admirație pentru actul de cultură pe care îl susțineți și îl promovați în cadrul C.A.R.P. „Elena Cuza” din orașul nostru.

Mi-a spus că intenționează să scrie o poezie pe care să mi-o dedice și să v-o trimită spre publicare în revista „Viața noastră,” dacă va fi admisă de către colectivul de redacție.

În încheiere, pentru toate realizările remarcabile obținute de instituția pe care o conduceți cu atâta dăruire, vă felicit călduros, domnule președinte și vă doresc multă sănătate, putere de muncă și mari împliniri în activitatea nobile pe care o desfășurați.

Cu deosebită considerație,
prof. Dorina Lupașcu

Suceava
12 aprilie - 2015

Stimate domnule președinte,

Seara magică a Sfintei Sărbători a Anului nostru Iisus Hristos, doresc să vă aducă în familie lumina Sfântei și bucurie.

În numele personal, colectivului pe care îl conduceți și colaboratorilor, vă urez: „Sărbători fericite, Paste binecuvântată cu multă sănătate, putere de muncă și realizarea celor mai îndrăgite proiecte de viitor!”

Felicitare și accept minunat prilej pe care vi-l oferă cea mai mare Sărbătoare a Creștinătății și vă felicit cu mult respect și considerație, pentru toate realizările valoroase obținute ani de ani de C.A.R.P. „Elena Cuza” din orașul nostru, sub îndrumarea dumneavoastră conducere.

Încrederea și vă ajute, să fiți sănătoși și să o conduceți multă ani de acum înainte cu aceeași pricepere și dăruire.

Cu deosebită stimă,
Prof. Dorina Lupașcu

Povestea vieții

Când omul se află în miezul tinereții,
Se întreabă cu uimire
Oare care-o fi povestea vieții?
Ar trebui să știe și să noteze undeva,
Că o singură viață poate trăi
Și un singur viitor poate avea.

Chiar dacă nu l-a cunoscut,
Omul încearcă să lege viitorul de trecut.
Merge și nu știe pe ce cale.
Nu cunoaște ce mister i-ascunde,
Ea,
Povestea vieții sale.

Acest mister poate să-l dezlege, uneori
Doar o singură idee,
Care poate fi considerată, câteodată,
A vieții cheie.

Omul vrea să înțeleagă
De ce și cine este el
Ar vrea să știe totul,
Câte-s pe pământ și-n cer.
Doar când va dezlega enigma,
Povestea vieții sale
Nu va mai fi mister.

Ar trebui ca omul să nu uite,
Că fiecare zi începe cu dimineața.
Să cunoască povestea vieții
Și să prețuiască viața.
Să o considere ca pe un dar divin
Și să o iubească din plin.

Eu rămând visând ...

Odată, am visat că eram un prinț,
Când țineam în mână un boboc de
trandafir
Și zâmbeam dimineața,
Cu roua pe obraji,
În grădina lumii.

Odată, am visat că visam
Și în vis tot eu eram.
Apoi, m-am trezit
Și am visat cu ochii deschiși
Un viitor frumos...
Ce vis curios!

Odată, priveam noaptea
Cerule înstelat
Și am văzut în mijloc o stea.
Dar mult n-a trecut
Și steaua părea că a dispărut.

O văd apoi cum străbate bolta,
În urma ei lăsând
Mii de steluțe albe
Dar eu rămând visând...

Viata noastră

Mă-ntreb în fiecare seară
Dacă iubirea-i o povară ...
Nu cred că sunt cuvinte
Să mă poată lămuri
De ce aș suferi?

Natura mi-e aproape
Și când o privesc
Spre tine ea mă cheamă,
Să îți spun că te iubesc.

Mă simt ca un mugure pe-o ramură,
Așteptând o rază de soare a primăverii
Care, cu mângâierea ei delicată
Să-l facă să înflorească.

Aș vrea să fim ca două petale
Din aceeași floare
Și să ne iubim.
Ca două raze ale aceluiși soare
Aș vrea să fim, să ne căutăm mereu
Și, într-o singură inimă,
Să ne întâlnim.

Când este lună plină,
Aș vrea să-ajung la ea,
S-o sting și s-o vrăjesc,
Să o prefac în floare,
Apoi s-alerg spre tine
Și să ți-o dăruiesc.

Mă simt singur și trist
Și întrebarea de la natură vine:
Cine-o fi în inima mea,
Când scriu despre ea
Și mă gândesc la tine?

Poți să răspunzi *da*
Sau poți să spui și *nu*
Cine-i marea mea iubire
Natura sau tu?

Răspunsul eu îl știu mai bine
El vine numai de la mine,
Dar nu cu o vorbă două,
Vă iubesc pe amândouă.

Pomul mi-a ținut răcoare

La umbra unui pom bătrân,
Moș Ion ne povestea
Lupte, războaie,
Când lumea se jertfea.

Odată eu l-am întrebat
Dacă tot ce spune e adevărat.
El și-a ridicat privirea-n sus
Și cu înțelepciune mi-a răspuns:

-Băiete, tu poate că nu crezi,
Eu pentru țară am vrut să mă jertfesc.

-Dar nu ești mort, Ioane,
Adaugă un om.

-Adevărat!
Umbra unui pom m-a protejat.
Când eram rănit,
Când satul nu era,
M-am așezat la umbra lui
Unde o pasăre cânta.

-Și cum te-a protejat?

-Pomul mi-a ținut răcoare
Și pasărea mi-a cântat.

Merg în pustiu

Merg în pustiu
Cu destinul meu.
Unde mă duci?
Spre căi întunecate,
Ură și răutate?
Soartă e crudă
Și nu o poți schimba,
Dar bunătatea
Îmi cuprinde inima.

Pe cer apare o rază de speranță.
Ajung, dar n-o pot apuca
Și pleacă.
Ură intră-n viața mea.

Eu nu urăsc
Pe nimeni.
Eu vreau căldură,
Iubire și speranță.
Nu vreau ură
De la viață.

Trandafirul

Un trandafir,
O floare,
Un roșu aprins,
O minune mare.

Când îl iei în mână
Te - nteapă un spin.
Durerea te cuprinde,
Inima-ți sângerează din plin.

Iar peste trandafirul dulce
Curge sânge
Roșu aprins,
Galben, alb,
Sau orice culoare ar avea,
Trandafirul e tot o minune
Pentru mine.

Programul cultural-artistic „Femeie – cântec, floare, patimă și rază”

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BĂRLAD
Împreună suntem mai puternici!

Vă invită la
spectacolul literar - artistic

FEMEIE - cântec,
floare,
patimă și rază

Casa de Cultură "George Tutoveanu"
7 martie 2015, ora 10.00
prezintă profesor Petruș Andrei

Invitațiile se găsesc la ghișeul 2 al Casei
și la Casa de Cultură "George Tutoveanu"

parteneri:

Casa de Cultură a Sindicatelor "George Tutoveanu" Bărlad, Municipality of Bărlad, MEDIA TV, BărladOnline, and others.

Să-ți cânt un cântec de lună plină
Fată senină, fată lumină,
Fată de ziuă, rază de soare,
Fată de floare nemuritoare.

Fată de noapte, fată de carne,
Melcul din lună capătă coarne,
Fată de gheață, gură fierbinte,
Mai mult ispită decât cuminte.

Fată nebună, nu mai fi tristă
De ce să mai plângi o biată batistă?
Chiar dac-a fost cu pulberi bătută,
La ce bun s-o plângi? Las-o pierdută!

Fată de ceață, fată de lună,
Fată de visuri, fată nebună,
Fată de lacrimi, fată de rouă,
Fată de pâine s-o rupi în două.

Fată de fulger, fată idee,
Fată nebună, dulce femeie,
Fată de înger, candelă-aprinsă,
Fată castană pe plită-ncinsă.

Fată zglobie, fată sprintărară,
Fată de dorul de înc-o vară
Fată de șoapte ori de tăcere,
Fată de trestii, fată de miere.

1. Mesajul Domnului Președinte Nicoiaie Mihai:

„Doamnelor, domnișoarelor și domnilor

Forurile internaționale au decis sărbătorirea femeilor din lumea întreagă pe 8 martie, dar femeia care este bunică, mamă, soție, soră sau fiică nu trebuie să aibă o singură zi pe an în care să fie sărbătorită.

Femeia trebuie sărbătorită în fiecare zi din cele 365 ale anului și astfel în fiecare zi a vieții sale.

Femeii îi datorăm viața și fericirea noastră, de aceea noi, bărbații avem datoria să-i facem viața senină.

Să spunem ființei care-i cea mai aproape de inima noastră: azi te iubesc mai mult ca ieri și mai puțin ca mâine!

Doamnelor și domnișoarelor, din prea plinul inimii mele vă urez o primăvară frumoasă, o vară fierbinte, o toamnă bogată și o iarnă blândă, multă sănătate și spor în toate!

LA MULȚI ANI!”

2. Poezie dedicată femeii „Fată nebună, dulce femeie” de Petruș Andrei

Fată de setea de reci izvoare,
Fată de cântul care mă doare,
Fată nebună, dulce femeie,
Raiul de-o clipă și dumnezeu.

3. Bucurați-vă de clipa
Când sunt ghiocelii-n floare,
Când dumbrava și pădurea
Se gătesc de sărbătoare!

Grupul de copii „Hai-hui”

Grupul de copii „Hai-hui”, coordonat de profesor Mihaela Oprea, a interpretat melodia „Ghiocel”;

4. Soție, fiică, mamă-ngrijorată –
Femeia e iubită și-admirată
Fiindcă-i de origine divină:
Ea-i aur, vin și cântec totodată.

Gruia Novac

Nu-i place să se laude și nici să fie lăudat, dar faptele sale de cultură sunt demne de toată lauda. Renumitul profesor **Gruia Novac** a prezentat în stilul său inconfundabil două poezii de Mihai Beniuc:

- „Sărutul mușcă”
- „Cea mai frumoasă”

5. Când și când se mai aude
Țipăt de cocori
Și miroase-a ierburi crude
Și-a pământ de flori.

Denisa-Maria și Raluca-Ioana Toma

Surorile **Toma**, eleve ale Școlii de Muzică și Arte Plastice „N.N.Tonitza” Bârlad, clasa profesor Mihail Manciuc, au obținut premii importante la concursuri și festivaluri naționale și internaționale de la Buzău, Iași, Craiova, Bacău, Focșani, București, Tulcea ș.a.

- **Toma Denisa-Maria** a interpretat la pian „Le Coucou” de Claude Daquin;

- **Toma Raluca-Ioana** a interpretat „Valse” de Frederick Chopin;

6. Soarele când se ivește
Ca un voievod
Pomii toți mi-i înflorește
Ca să facă rod.

Ansamblul coral „Crizantema”

Ansamblul coral „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza”, coordonat de profesor Mihaela Oprea, a interpretat:

- „Surâs de aur” muzica I. Nicorescu

7. Doamne, dă-mi un car de minte
Și un strop de har
Și în trestii de cuvinte
Pune-mi miere iar.

Dumitru Olaru ne a recitat din creația proprie:
- „Sfintele doruri”

Dumitru Olaru

8. Ai fost ca o icoană bizantină,
În plină noapte-o geană de lumină,
Izvor curat de sfântă poezie
Și un mister adânc pe lună plină.

Rebeka Berghiu

Rebeka Berghiu are 7 ani și este elevă a Școlii Gimnaziale „George Tutoveanu” Bârlad, face canto de un an de zile sub îndrumarea profesorului Dragoș Gheorghiu și a obținut locul I la concursurile naționale de la București, Bacău, Moinești, precum și marele trofeu la concursul de la Oradea; ne-a încântat cu melodiile:

- „**Fericirea are chipul tău**” din repertoriul regretatei Mihaela Runceanu, compozitor Marcel Dragomir, versuri Eugen Rotaru;

- „**Sunt șic!**” compozitor Virgil Popescu, versuri George Popovici.

9. Soție, fiică, mamă-ngrijorată –
Femeia e iubită și-admirată
Fiindcă-i de origine divină:
Ea-i aur, vin și cântec totodată.

Dumitru Olaru a revenit în scenă cu poezia
- „**Cântec pentru mama**”

10. Palmă nevăzută
fruntea mea atinge,
De-o ființă dragă
îmi aduce-aminte

Când pe amintire
și pe oase ninge,
Sufletul se-ncinge
de un gând fierbinte.

Elena Isabela Sbârcea, elevă a Liceului Pedagogic „Ioan Popescu” Bârlad, laureată a numeroase festivaluri naționale și internaționale, a interpretat melodia
- „**Mama**” din repertoriul Mădălinei Manole

11. Ucide numai c-o privire,
Învie dacă-i prinzi mijlocul
Și, cu o dulce-mpotrivire,
Ea mi se joacă-atunci cu focul.

Aneta Matei, o talentată membră a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, a redat publicului melodia „**Ochii mei**”, din repertoriul Anișoarei Puică.

Elena Isabela Sbârcea

Aneta Matei

12. Cu tine în deplină armonie
Puneam iubirii noastre temelie
Erai, în primăvara vieții mele,
Un simplu cântec, azi ești simfonie

Adrian Ailioaiei, artist amator, a interpretat:

- „**Tu ești primăvara mea**” din repertoriul lui Aurelian Andreescu, compozitor Florin Bogardo, textier Ioana Diaconescu;

- „**Să cântăm, chitara mea!**” din repertoriul lui Dan Spătaru, compozitor Temistocle Popa, textier Mircea Block

Adrian Ailioaiei

13. Mamă cu privirea întristată,
Gândurile-ți spun că nu mai poți
Să mai vezi acum, ca altădată,
Lângă tine iar copiii toți.

**Dragoș Răzvan
Tufă**

Tânărul și talentatul **Dragoș Răzvan Tufă**, component al Clubului „Oliver,” elev al Colegiului Național „Gheorghe Roșca Codreanu”, care s-a remarcat la mai multe concursuri naționale de muzică folk, inclusiv la acest spectacol cu melodiile:

- „**Cântec pentru mama**”
din repertoriul lui Aurel Tămaș
- „**Să vină primăvara!**”
muzica și versurile Gheorghe Gheorghiu

14. Eu pentru tine stau s-a aleg cuvinte
S-aduc din nou la viață clipe sfinte,
Surâsul tău și strângerea de mână
Spre veșnică aducere aminte.

Iftene Cioriciu ne-a recitat
din creația proprie „**E ziua ta**”

15. Și alină-mi ce mă doare –
Un pârdașnic dor –
Și dă-mi aripi la picioare
Ca să pot să zbor.

Iftene Cioriciu

Dragoș Răzvan Tufă a revenit
în scenă cu melodia
- „**Au înnebunit salcâmi!**” muzica și versurile aparțin
lui Tudor Gheorghe

16. Peste-a lumii-mpărăție
Mii de armonii
Și Osiris iar învie
Țarini și câmpii.

Magda Siriac, elevă în
clasa a II-a a Școlii Gimnaziale
„Episcop Iacov Antonovici”
Bârlad, care a obținut premiul al
II-lea la concursurile „Muguri de
tezaur” și „Comoara Moldovei”,
a interpretat melodia „**Prin
pădure rățăcesc**”.

17. Bunicii și părinții noștri
își exprimau sentimentele de
dragoste cu delicatețe, cu duioșie
și cu sinceritate. Pentru un dialog
liric prof. Petruș Andrei a rugat-o

Magda Siriac

Aneta Matei și Petruș Andrei

pe îndrăgita noastră solistă doamna **Aneta Matei** să-i
dea replica într-o poezie pe care poetul a scris-o în metru
popular:

Câte flori pe deal, în sus,
Toate cu mândra le-am pus:
Am pus flori de busuioc,
Să ne iubim mai cu foc;
Și-am pus zmeură și fragi,
Ca să ne avem tot dragi,
Și-am pus floare de bujor
Ca să ne iubim cu dor.

Câte flori pe deal, în sus
Toate cu badea le-am pus:
Am pus flori-de-coltș pe munți,
Am un bade, nu mai mulți;
Și-am pus floare de omag,
Am un bade și mi-i drag.
Și floare de brebenel,
Nime-n lume nu-i ca el.

Am pus flori de albăstrele,
Să-i fac struț mândruței mele
Și-am pus flori de ghiocci,
Ca să-i fiu mereu drag ei.

Am pus flori de garofiță
Tot dragă să-ți fiu bădiță
Și-am pus floare de afine,
Să nu poți uita de mine
Și-am pus flori de toporași,
Drăguț bade, cui mă lași?

Am pus floare de verbine,
Nu te las, te iau cu mine
Și-am pus flori de mătrăgună
Pentr-o dragoste nebună
Și-am pus flori de lăcrămioare,
Dragostea în veci nu moare.

Din partea Primăriei Bâlad domnul **Andi Bentu** a adresat un mesaj pentru a marca sărbătoarea femeii care este: **cântec, floare, patimă și rază**.

18. Albu Florentina, elevă a Școlii Gimnaziale Ivești, membră a Grupului folcloric „Rapsozii Iveștiului”, câștigătoare în anul 2014 a Festivalului național de folclor

Florentina Albu

pentru tineret „Folcloru-i din străbuni” - la categoria 6-11 ani, care a trecut și de preselecția pentru „Next Star” ne-a încântat cu melodiile:

- „*Satu-n care m-am născut*”
- „*Moldovă, inima mea*”

19. După terminarea muncilor agricole, când lumea satelor intra într-o perioadă de repaus relativ, dar mai ales după Lăsatul Secului de Crăciun (15 noiembrie), începea sezonul șezătorilor. Șezătorile erau întâlniri comunitare cu caracter lucrativ, dar și distractiv, lumea satelor îmbinând în mod plăcut lucrul cu distracția. Era locul în care se învățau deprinderi practice, dar se derulau și numeroase obiceiuri.

„...dragi mi-erău șezătorile, clăcile, horile și toate petrecerile din sat, la care luam parte cu cea mai mare însuflețire”, zice Ion Creangă în Amintirile sale rememorând frumusețea șezătorilor de la Humulești.

Iată că acest străvechi și unic obicei românesc este readus în atenția lumii moderne. Poetul Petruș Andrei s-a

Ansamblul Folcloric „Răzeșii” Pogonești

exprimat: „Nu aş fi crezut vreodată că undeva, în Pogoneştii Vasluiului aş putea vedea pe viu o şezătoare organizată ca la carte. Doar în poveşti am citit despre şezători şi ceea ce se întâmplă acolo. Dar inimosul învăţător **Andrei Dumitru** şi grupul folcloric „**Răzeşii**” din Pogoneşti a făcut să reînvie această tradiţie şi ne face surpriza să ne-o prezinte astăzi, în această zi de sărbătoare, dedicând-o tuturor femeilor din această parte a lumii sau de pretutindeni.”

În încheiere:

Domnul preşedinte Nicolaie Mihai şi-a făcut un crez din aprecierea şi promovarea valorilor judeţene şi naţionale. El şi Consiliul Director al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad oferă o însemnată distincţie domnului învăţător **ANDREI DUMITRU** pentru abnegaţia, pasiunea şi dragostea de a păstra şi a duce mai departe tradiţia, arta şi cultura românească autentică şi europeană.

Prezentarea programului **PETRUŞ ANDREI**, iar versurile prezentării îi aparţin.

MAGAZINUL ECONOMAT

al C.A.R.P "Elena Cuza" Bârlad

Magazinul alimentar de tip "Economat" oferă produse la prețuri de furnizor, fără adaos comercial, cererile tot mai mari de produse fiind satisfăcute printr-o aprovizionare corespunzătoare.

PRODUSE ALIMENTARE:

- Ulei;
- Zahăr;
- Orez;
- Făină;
- Conserve (pește, pateuri, vegetale);
- Dulciuri (napolitane, biscuiți, covrigi);
- Apă de băut;
- Ceaiuri;
- Pastă de tomate;
- Zacuscă;
- Tocană de legume;
- Margarină, ș.a.

PRODUSE NEALIMENTARE:

- Prosoape;
- Pături de pat;
- Maieuri;
- Papuci de casă;
- Pulovere;
- Chiloți;
- Batiste;
- Ciorapi;
- Pijamale;
- Lenjerii de pat;
- Veselă;
- Lumânări artizanale
- Odorizante;
- Detergenți, ș.a.

MAGAZINUL DE PRODUSE SI SERVICII FUNERARE

Produse și servicii funerare, marca C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad

- ❖ Sicrie de diferite mărimi și calități, îmbrăcate complet;
- ❖ Îmbrăcăminte sicriu;
- ❖ Coroane și jerbe;
- ❖ Cruci (inclusiv inscripționare);
- ❖ Lumânări artizanale;
- ❖ Transport capelă;
- ❖ Transport înmormântări;
- ❖ Lumânări;
- ❖ Prosoape de diferite dimensiuni;
- ❖ Produse alimentare de bază necesare pentru înmormântări și pomeni.

SUNTEM ALĂTURI DE DUMNEAVOASTRĂ
PÂNĂ LA CAPĂT

Dumnezeu să-i ierte!

Solicitările pentru pachetul de servicii (sicriu, cruce și transport) se pot face în orice zi lucrătoare la Magazinul funerar, iar pentru produse la Magazinul Economat.

ÎN ZILELE DE SÂMBĂTĂ ȘI DUMINICĂ SAU SĂRBĂTORI LEGALE SERVICIILE ȘI PRODUSELE POT FI SOLICITATE LA NR. DE TEL. AFIȘAT MAI JOS

Confesiuni, declarații și jurăminte de credință între îndrăgostiți

(Extrase din capodopere ale literaturii române și universale)

PROF. MIHAI LUCA

Literatura beletristică, din cele mai vechi timpuri este interesată de episoade care, prin conținutul lor vibrant – emotiv, rămân paginile antologice cele mai memorabile și cu putere de înrâurire de o intensitate cu totul aparte în memoria olfactivă a oricărui cititor.

De la dictonul de sorginte biblică și până astăzi că "Dacă dragoste nu e, nimic nu e", asemenea momente și episoade sunt frecvent întâlnite în cea mai mare parte a operelor care au străbătut mii luni, veacuri și decenii.

Din Biblie, (Sfânta Scriptură) cartea sacră a creștinismului în „Vechiul Testament”, redactat în sec. XIII–II î.Hr., cităm câteva versete ale "Cântării cântărilor" atribuite lui Solomon (965 – 928 î.Hr.) fiul lui David proverbial prin înțelepciunea lui. Aceste versete ca de altfel toate 116 din cele 8 capitole au constituit tot atâtea surse, izvoare de la care pornesc o seamă de opere literare de-a lungul mileniilor.

Câteva dintre titlurile biblice din această parte a „Sfintei Scripturi” sunt edificatoare:

1. Iubirea între mire și mireasă
2. Mirele laudă frumusețea miresei
3. Mireasa arată frumusețea sa către mire

.....

8. Dragostea cea desăvârșită.

Iată versetele 9 (cap.I): „Frumoși se văd obrazii tăi, așezați între umerii și gâtul tău împodobit cu șire de mărgăritare.”

7 (2) "Vă jur, fete din Ierusalim, pe cerboaițele, pe gazelele din câmp, nu treziți pe draga mea până nu-va fi ei voia!"

7 (8) "Marea nu poate stinge dragostea, nici râurile s-o potolească; de-ar da cineva pentru iubire toate comorile casei sale, cu dispreț ar fi respins acela...."

Jurămintele de credință din poemele homeriene cu precădere "Iliada," de fidelitate, mesaje degajate din poezia anacreontică (Anacreon, C. 580 – C. 495, î. Hr.) în insula Samos și Sapho (C. 625 – C. 580 î.Hr.) în insula natală Lesbos, cântând dragostea și frumusețea, cântecul creației și de banchet care au înfrumusețat literatura încă din epoca elenistică.

Poposim câteva momente în literatura indiană cu celebrul Kalidasa, (sec. IV-V) cu o sa dramă lirică "Sakuntala," ne oprim prin secolul al XIV-lea la sonetele

lui Francesco Petrarca (1304 – 1374) închinat Laurei: "Tanto gentile e tanto onesta pare," "La mia donna quand' ella altrui saluta," la genul shakespirian tot cu ale sale peste 150 de sonete și tragedii ... cu peste 1.000 personaje, opere dramatice în care asemenea aspecte abundă, sonetele dedicate necunoscutei "Doamnă bună," la sfârșitul tragic al

frumoasei Desdemona, fiica senatorului Brabantio din Veneția și soția nobilului maur în slujba Veneției, Othello de la care a și primit numele tragedia apărută în anul decesului din viață al Elisabetei I, 1603 și jucată în anul următor, tragedie care o concurează pe cea a lui Hamlet și care a lăsat în literatura lumii unul dintre cele mai hidoase chipuri dintre toate celelalte opere dramatice din toate timpurile, Iago căruia îi acordase atâta încredere generalul maur și care disperat, după ce își ucide nobila ființă cu un caracter desăvârșit, de o rară inteligență și frumusețe îi impută cu disprețuire: „Iago dacă Desdemona nu îmi era atât de dragă,/Nu-mi pierdeam eu libertatea, neatârarea mea întregă.”

Să înregistrăm în secolul al XVIII-lea printre altele celebrul roman epistolar care prin conținutul său dramatic, erotic a făcut victime în rândul tinerilor din contemporaneitate "Die Leiden des jungen Werthers - Suferințele tânărului Werthers."

În literatura franceză a secolului al XIX-lea romanele lui George Sand, celebru scriitor care a strâns la sânul său la propriu și la figurat nume celebre ca Blanc, Chopin, Liszt, Balzac, Flaubert, Gombelte, Lamartine, V. Hugo și Delacroix, Musset, Dumas tatăl și fiul, Saint Beuve și cam în același timp Julien Sorel cu madame de Renard și de la mal din "Roșu și negru" (1830) al lui Stendhal, Emma Bovary, signora din romanul lui G. Flaubert, cuprinse de rafinament francez importat cu deosebită eleganță și receptivitate de cuplurile din saloanele moscovite atât de magistral imortalizate de Lev Tolstoi în romanele sale Andrei Bolkonski și frumoasa Natașa ("Război și pace" și

"Anna Karenina") una dintre cele mai luminoase figuri feminine din literatura universală, "Femeia de 30 de ani" din multiplele romane ale lui Balzac cu o influență remarcabilă în romanele de dragoste din literatura noastră (G. Călinescu - "Enigma Otiliei").

Ne-am oprit asupra a doua capodopere în versuri apărute în secolul al XIX-lea una în plin romantism european în Rusia aparținând lui Mihail Lermontov (1814-1841) și celalaltă în anii crepusculari celui mai reprezentativ curent literar printre altele din secolul amintit și care îl are ca reprezentant magistral ca ultimă stea strălucitoare pe Mihai Eminescu.

Poeme de largă inspirație, "Demonul" lui Lermontov în 2 părți cu 16 capitole, toate inegale ca întindere și "Lucefărul" lui Eminescu apărut cam la peste o jumătate de veac de la apariția "Poveștii orientale," care își subintitulează capodopera Lermontov, al doilea mare romantic rus după A. S. Pușkin și în introducerea inegalabilă, apărută în limba noastră în nenumărate ediții din pana poetului ieșean George Lesnea. "Lucefărul" apărut prima dată în 1883 în aprilie în "Almanahul literar" (România jună) din Viena, (un exemplar aflându-se și la Biblioteca "Nicolae Milescu Spătarul" din Vaslui) la (achiziționarea cărui, de la Anticariatul nr.9 din București cu vestitul anticar Mihuț, mi-am adus cu modestie contribuția). Cuprinde 98 de strofe din care unele se repetă cu puține

modificări.

În teza de doctorat intitulată "Geneza interioară a poeziilor lui Eminescu," eminentul eminescolog francez Alain Guillermin a prezentat-o la Sorbona în 1962 a consacrat de departe cel mai mare spațiu "Lucefărului," 30 de pagini.

Vom încerca o abordare cronologică a celor două capodopere lăsând posibilitatea cititorului să aprecieze în mod personal, original cele două facturi poetice, atitudini și sușuri pe care le găsim în mesajul autorilor, a apropiierilor și diferențelor pe care le apreciază.

Firește ne vom referi la unele aspecte pe care le-a generat titlul încercării noastre: confesiuni, declarații, jurăminte de dragoste și sentimentele grele care încearcă pe ființele îndrăgostiților, chinurile dragostei ireale într-un univers cosmic și limitele pământene.

În poemul său Lermontov abordează ca și Eminescu, după decenii multe, drama geniului predestinat să rămână singur, damnat.

După o introducere în care facem cunoștință cu timpuri imemorabile din înălțimile siderale: "Măhnitul Demon, singuratic,/Peste pământ zbura tăcut,/Și fruntea lui ca de jăratec/Își amintea despre trecut/Când în lumină orbitoare/Ca heruvim el strălucea..."

Tamara, fiica lui Gudal care-și durase "castel de ziduri apăsate" în Caucaz pe stâncile abrupte este pregătită pentru a fi măritată cu o nuntă de mare fast. Prințul venea "gonind ca vântul," dar cade mort, lovit de un vrăjmaș hain.

În partea a doua Tamara – și deplânge destinul crud față de tatăl său și ajunge la o mănăstire în Gruzia unde o găsește Demonul: "Dormeau în noapte munții grei,/ Și Gruzia, și-ntreaga fire,/ Când Demonul, ca de obicei,/S-a coborât la mănăstire/..."

Urmează un dialog aspru și înspăimântător cu interogații tăioase, unde Tamara: "O! Cine ești? Primejdioasă/ E vorba ta și mă – ngrozești!/ Din rai sau iad aici sosești?/ Ce ai cu mine?..." Demonul: "Ești frumoasă!" Și dialogul continuă cu îndoieli, incertitudini, ... "Cuvântul ți-i venin și pară.../De ce, răspunde-mi, mă iubești?" Demonul îi motivează printr-o lungă argumentare, dar treptat tensiunea confesiunilor scade și la apelul Tamarei imperativ: "Deci jură-mi ... ca de azi – nainte/ Să nu mai semeni rău, dureri!" Începe, se dezlănțuie jurământul Demonului pe un spațiu larg într-un crescendo amețitor: "Mă jur pe-ntâia zi a firii,/ Mă jur pe ultimul-azur,/ Pe blestemul nelegiurii,/ Pe veșnic adevăr mă jur/ ... Pe tine jur, ca să-mi rămâi,/ Mă jur pe ultima-ți privire,/Mă jur pe lacrima dintâi,/... Eu, fiul hăurilor reci,/Spre stele te-oi purta de mână;/ Pe univers vei fi stăpână,/ Și draga mea vei fi pe veci;/ Ți-oi dărui întreg pământul-/Iubește-mă!..."

Și ... "Necruțător ca un jungher. Vai, duhul rău e-n izbândire! Sărutul buzelor lui arse,/Prin buzele spre el întoarse,/Otrava morții a răspândit." .... și .... "Părea o zână adormită,/Așa cum sta-n sicriu sub giulgi,/Mai

albă decât albiul fulgi/ E fruntea ei încremenită."....
"Lângă-un străbun de veacuri frânt,/ Al cărui nume-l
știe țara,/În piatră i-au săpat mormânt/Printesei
tinere, Tamara."

"Lucefărul" lui Eminescu, având ca sursă o
culegere de a germanului Kunisch, "Bukarest und
Sambul. Skizzen aus Ungarn, Rumanien und der
Türkei." (Berlin, 1861)

Nu cunoaștem dacă Eminescu va fi citit, fie și
într-o traducere poemul "Demonul." Cert este că fiind
trecut cu cea mai austeră și mai profundă cântare a
izvoarelor culturii universale la școala germană a creat
un poem diferit de cel al lui M. Lermontov în cea mai
mare parte. Nu vom stăruia asupra asemănărilor și
deosebirilor dintre cele două capodopere ci vom stăruia
să ne rezumăm a urmări cerințele titlului pe care ni
l-am propus.

După o parte introductivă alcătuită din vreo șapte
strofe cu accente tot mai dinamice, unele de așteptare
lină ca în al doisprezecelea catren să se pregătească
apelul fetei din rude mari împărătești: "Iar ea vorbind
cu el în somn,/Oftând din greu suspină:/ - O, dulce-al
noptii mele domn,/De ce nu vii tu? Vină!/ Cobori în
jos, lucefăr blând,/Alunecând pe-o rază,/Pătrunde-n
casă și în gând/Și viața-mi luminează!" Deși, "Părea
un tânăr voievod/Cu păr de aur moale," imaginea nu
este deloc agreabilă. Venit ca să-i urmeze chemarea
fetei îi propune de la primul ei apel să-l urmeze:
"O, viu' odorul meu nespus/Și lumea ta o lasă;/ Eu
sunt lucefărul de sus,/Iar tu să-mi fii mireasă." și
promisiunile matrimoniale continuă.

Dar de la primele implorări se lovește de refuzul

fetei: "O, ești frumos cum numa-n vis/ Un demon
se arată,/Dară pe calea ce-ai deschis/N-oi merge
niciodată!" și-și motivează hotărârea cu imagini
concrete, argumente telurice și ferme: "Străin la vorbă
și la port,/Lucești fără de viață,/Căci eu sunt vie, tu ești
mort,/Și ochiul tău mă-ngheață." Dar dorul îi revine
și-l imploră cu aceeași chemare și astrul îi răspunde cu
aceeași rugămintă, iar răspunsul tinerei este mai dur.
De data aceasta astrul nu mai este înger, ci demon și-i
cere să devină muritor ....

Urmează un dialog eminent pământean între
Cătălin și Cătălina duplicitară în parte, dar care în a
paisprezecea strofă a dialogului conchide indubitabil:
"Și-i zise-ncet: - Încă de mic/Te cunoșteam pe tine,/ Și
guraliv și de nimic,/ Te-ai potrivi cu mine..."

Pentru Cătălina tristețea zilei când nu-și poate
potoli dorul este compensată de farmecul sfânt al
noptii – întâlnirea cu lucefărul care-i cere demiurgului
să-l facă muritor, dar i se oferă imaginea de pe pământ
a întâlnirii celor doi tineri, așa că la implorarea sa
repetată cade întrebarea: "Și pentru cine vrei să mori?
Întoarce-te, te-ndreaptă/Spre-acel pământ rătăcitor/
Și vezi ce te așteaptă." Cuprins de un fel de spleen
amar nu mai răspunde la ultimul apel cu modificare
evidentă de mesaj: "-Cobori în jos lucefăr blând,/ Alunecând
pe-o rază,/Pătrunde-n casă și în gând/Și viața-mi
luminează!... Dar nu mai cade ca-n trecut/În
mari din tot înaltul: - Ce-ți pasă ție, chip de lut,/Dac-oi
fi eu sau altul?"

Cu romantismul eminescian din "Lucefărul"
se sfârșește și unul dintre cele mai reprezentative
orientări, curente literare ale culturii europene.

CABINETUL DE TERMOMASAJ

Tratamentele **GRATUITE**
pentru membrii Casei.

Etaj 2, camera 30

SALONUL DE ÎNFRUMUȘETARE "EVELINE"

Oferă clienților de toate vârstele o gamă largă de tratamente la
prețuri neașteptat de mici!

- Masaje limfatice,
- Masaje relaxante,
- Masaje cu roci vulcanice,
- Împachetări în alge și parafină, etc.

Etaj 2, Camera 24

MAGAZINUL DE PRODUSE SI SERVICII FUNERARE

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad vă oferă o
gamă largă de produse funerare la cele mai avantajoase prețuri din municipiul
nostru, unele servicii fiind chiar gratuite pentru membrii noștri!

al C.A.R.P "Elena Cuza" Bârlad

- ❖ Sicrie de diferite mărimi și calități (fag, brad, plop), îmbrăcate complet;
- ❖ Îmbrăcăminte sicriu;
- ❖ Coroane și jerbe;
- ❖ Cruci (inclusiv inscripționare);
- ❖ Lumânări artisanale;

- ❖ Transport capelă;
- ❖ Transport înmormântări;
- ❖ Lumânări;
- ❖ Prosoape de diferite dimensiuni;
- ❖ Produse alimentare de bază necesare pentru înmormântări și pomeni.

Personalitatea lui Alexandru Ioan Cuza în conștiința neamului Cuza Vodă în literatură

PROF. ZÂNA TĂMĂȘANU

„Să trăiască Cuza, care
A făcut ocaua mare...
Cuza-al nostru să domnească
Peste țara românească,
Încă cincizeci ierni și-o vară
Căci avem acum o țară.”
(Cântec popular)

Cuza – Vodă luminat patriot și om de stat cu vederi largi, democratice, aplecat spre glasul și năzuința celor mulți pe care-i înțelegea și iubea, expresie practică și activă a unei generații de înflăcărați iubitori ai țării și poporului, a devenit în scurtă vreme **simbolul înfăptuirilor naționale și sociale ale timpului.**

Pentru masele populare numele său este asociat cu marile reforme ale vremii, atât de necesare și firești: *Unirea Moldovei cu Țara Românească, creșterea demnității statului nostru în context european, secularizarea averilor mănăstirești, înfrângerea vanității clerului lacom, reforma agrară din 1864, drepte măsuri și îmbunătățiri administrative, organizarea armatei naționale ș.a.*

Cuza-Vodă, de activitatea căruia au fost legate atâtea înfăptuiri, avea nenumărate trăsături de caracter de o mare frumusețe umană! Datele pe care se bazează portretul său fizic și moral, așa cum îl menționează creațiile folclorice, sunt cu totul deosebite. Cei care susțin că l-au văzut spun că era *voinic, îndemnatic și iute, chipeș și tare mândru în hainele de domn, era un om de treabă, drept, ager la minte, bun, iertător, prietenos, demn și patriot. Când a mers la Constantinopol, la sultan, a pășit la palat drept, cu fruntea sus și sabia zornăind ca un Făt-Frumos, cu toate că „era obiceiul ca domnii țării noastre, când intrau...se târau ...în genunchi.”* Curajos a declarat de ce nu a îngenuncheat: *„așa m-a trimis pe mine Țara!”* încât dușmanii au exclamat: *„Bre, bre, bre! La noi n-am mai văzut așa om!”* (Povestirea Cuza-Vodă, C.Rădulescu-Codin, *Legende, tradiții și amintiri istorice din Oltenia și Muscel*, 1910)

Pentru comunicarea unor atât de variate trăsături, atitudini și idei, creatorii populari au apelat la diverse genuri de creație și diverse specii folclorice. Locul cel mai important îl ocupă legendele, povestirile, istorioarele și anecdotele (*Moșneagul cel isteț și Cuza-Vodă*) conturate creații epice.

Iubit de masele populare eroul apare adesea și în unele specii ale genului liric, cum sunt: cântecul, doina (mai ales cea de ostășie) urătura de Anul Nou, proverbul și zicătoarea.

Un merit deosebit l-au avut cercetătorii și culegătorii

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BĂRLAD
Împreună suntem mai puternici!

CONFERINȚĂ

A.I. Cuza - "Un domnitor de legendă"
195 de ani de la naștere (20 martie 1820)

prezintă profesor Gherghe Gheorghe

Vă așteptăm în sala A.I. Cuza a Casei pe data de 16 martie 2015, ora 10.00.

pasionați ai folclorului din primele decenii ale secolului al XX-lea, intelectuali apropiați de sat și de oamenii simpli, care au reușit să adune și să publice creația populară dedicată lui Cuza-Vodă. Merită să amintim pe:

- Petre Danielescu, "Alexandru Ioan Cuza în tradiția populară," "Povești și anecdote," Craiova, 1909;

- Dumitru Furtună, "Firicele de iarbă. Povestiri și legende;"

- Leon Mrejeriu, S.T.Kirileanu și Gh. Popescu Vânători, "Cuza Vodă. Istorisiri pentru popor," Piatra Neamț, 1909;

- Corneliu Rădulescu – Codin, "Legende, tradiții și amintiri istorice adunate din Oltenia și Muscel," 1910;

- D.Teleor, "Anecdote din viața lui Cuza Vodă," Buc., f.a.;

- I. A. Candrea, Ov. Densușianu, Th. D. Speranția - Graiul nostru, I, 1906-1907, povestioare: "Ne zicea," "Tare mândru era-n haine de domn!," "L-am văzut pe Cuza," "Cuza ajută pe nevoiași," "Cuza scutește pe învățători de șosea"

- V.Adăscăliței, "Cuza vodă în tradiția populară,"

- L.Mrejeriu, S.T.Kirileanu, Gh.Popescu, "Cuza vodă - istorisiri pentru popor," 1909;

-T. Pamfile

dar și culegeri mai noi:

- V. Adăscăliței, "Cuza-Vodă în tradiția populară," Craiova, 1970;

- V. Adăscăliței, "De la Dragoș Vodă la Cuza Vodă," 1973;

Periodicele "Graiul nostru;" "Ion Creangă" (1908-1921), Bârlad; "Șezătoarea," revistă de folclor editată de Ar. Gorovei, Fălticeni 1892-1929; "Izvorașul," revistă muzicală populară, Turnu Severin, 1919-1940.

Figura domnitorului Cuza apare nu numai în culegerile de folclor ci și în literatura cultă, în lucrările literare ale unor autori de prestigiu ca : V. Alecsandri (Hora Unirii, Cuza-Vodă ș.a.) Gr. Alexandrescu, Cezar Bolliac, D. Bolintineanu, Ion Creangă (Moș Ion Roată și Unirea, Moș Ion Roată și Cuza Vodă), I.L.Caragiale, AL. Vlahuță, M. Sadoveanu, Gr. Hagiu, T. Arghezi, G. Sion, E. Copăcianu (Cumpăna apelor sau Cuza Vodă trece Milcovul, 1983) C. Leu (Romanul nopții de februarie, Buc., 1983).

Folclorul despre Cuza Vodă nu este numai un folclor de origine țărănească, unele materiale au apărut în mediul urban, fiind expresia atitudinii lucrătorilor și meșteșugarilor de la orașe, a micilor funcționari, care nutreau aceeași puternică simpatie față de domnitor.

Pentru cei mulți Unirea însemna întărirea independenței de stat și înlăturarea de secole a jugului otoman și creațiile folclorice au preamărit vitejia și curajul domnitorului care-i spune sultanului:"Iscălește colea să nu mai plătească țara bir! Iscălește ori te tai?... Și de frică ...a iscălit." Și o altă istorioară surprinde acest fapt. Cuza mergând la Istanbul a obținut "să iasă din închisori și din robie toți românii care, robeau în țara turcească și nu mai știau săracii, de atâta amar de

vreme, nici de taică, nici de maică, nici de frați, nici de surori și să plece oamenii acasă."

Domnitorul se sprijinea pe deplina înțelegere a experienței seculare și înțelepciunii omului simplu. Unui bătrân cu care stă de vorbă îi spune: "să trăiești căci moșnegii sunt înțelepți și cuminți ca niște ceasloave din care cei tineri trebuie să culeagă înțelepciunea și pătaniile lor, ca să fie oameni vrednici."

Strânsa legătură cu poporul, cu țărănimea l-a făcut să înțeleagă cât de necesară era îmbunătățirea soartei acesteia și s-a străduit să contribuie la vindecarea fie și parțială, a unor răni deschise de veacuri de exploatarea nemiloasă.

În "Proclamația Măriei Sale Domnitorul către sătenii clăcași" din 14 august 1864, dată la București, se spunea: "Claca este desființată de-a pururi și de astăzi voi sunteți stăpâni pe brațele voastre; voi aveți o părticică de pământ proprietate și moșie a voastră; de astăzi voi aveți o patrie de iubit și de apărat."

Pentru acest fapt poporul nu l-a uitat și mai toate materialele folclorice exprimă afirmațiile celor mulți: "De nu era el nu mai aveam azi pământ" și tot clăcași "era să murim," dar acest lucru i-a adus ura boierimii reacționare care se opunea din toate puterile acestor măsuri. Iată ce spune un text: "El a silit pe ciocoi să plătească bir și să asculte de legi."

În peregrinările prin țară (deghizat deseori) nu

Nicolae Mihai și Gheorghe Gherghe

găzduia unde îi pregătea loc ispravnicul și nici nu se ducea unde erau adunați boierii, ci se da jos din trăsură și se ducea unde vedea țărani mai mulți și sta cu ei de vorbă despre nevoile lor."

Multe creații populare subliniază lăcomia călugărilor, îmbuibarea și dezmățul din sfintele lăcașuri, lucru verificat de însuși domnitorul într-un număr impresionant de situații, când îmbrăcat în haine de mocan, când în straie sărăcicioase de plugar, când în uniformă soldățească, când în zdrențe de cerșetor. Verificând acest lucru de multe ori a îndurat bătaii și sudălmii, dar numai cu prețul lor putea afla adevărul.

De fiecare dată ajuns în încurcătură - ca atunci când călugării de la Mănăstirea Florești, jud, Tutova au vrut să-l bată sau când negustorul Soare de la Galați îl aruncă afară din cârciumă, sau la Mănăstirea Neamț când călugării tăbărăsc cu bicele pe căruța domnitorului pentru că a trecut pe drumeagul din livada lor, el "a dat straietele de pe-asupra într-o parte și numai ce a arătat portul domnesc" și așa a scăpat.

Constatând toate aceste abuzuri domnitorul propune și înfăptuiește secularizarea averilor mănăstirești, exploatare atunci de mănăstirile de la Muntele Athos cărora fuseseră închinete în timpul domniilor fanariote. Unul dintre texte reproduce cuvintele domnitorului: "Ca să nu mai fiți boieri ci numai călugări, am să vă iau moșiile cele multe care vă aduc atâta belșug de vă îmbuibăți ca niște trântori." Un alt text spune: "Cuza s-a pus pe capul călugărilor și nu le-a mai dat pace până ce nu le-a luat moșiile cum făgăduise. Și ce bine a făcut...bine, nu glumă! Dumnezeu să-l ție în cer la el." Prin această reformă Cuza a năzuit să rezolve mai multe probleme: redarea unei însemnate părți din pământuri țării, realizarea autocefaliei bisericii române și premisele independenței în politica externă a statului național român.

Creațiile folclorice îl arată pe Cuza și ca un opozant permanent al înșelătoriilor și abuzurilor negustorilor. Au rămas în conștiința poporului măsurile de greutate pe care le-a introdus și care au dat naștere la nemulțumirea comercianților ce erau aspru sancționați dacă nu le respectau. Un cântec lăutăresc spunea: "Și crâșmarul, mare hoț, Dă acum din colț în colț./Pescarul și cu băcanul/Brutarul și măcelarul/Toți se prăpădesc de frică/Dacă-s prinși cu ocaua mică."

O deosebită grijă a manifestat domnitorul și pentru organizarea armatei, fiind legat de aceasta prin preocupările sale de tinerețe. Îi plăcea să stea de vorbă cu ostașii, fără ca ei să știe cu cine conversează, afla multe lucruri la care n-ar fi putut ajunge, îi plăcea naivitatea lor în a-și exprima ura față de cei răi și nedrepti și lua măsuri împotriva incorectitudinii constatate. Așa descoperă că ostașii primeau pâine crudă și mică, ș.a. Cuza îmbrăcat în haine de târgoveț mergea pe lângă cazarmă:

„- Bine, soldat, de ce nu prezinți arma? întrebă Cuza.

Ostașul măsurându-l, răspunde scurt să-și caute de drum.

- Să-mi caut de drum? Lasă că te-oi învăța eu cum să te porți cu acela care-ți dă pâine!

-E, hei! Tu ești pitarul care ne dai pâinea crudă și mititică...Șterge-o de aici că te fac una cu pământul."(Santinela)

Cuza tăcu și porni. Ajuns la palat luă măsuri să se deie soldaților pâine coaptă și grea de oca. "De atunci ferit-a Dumnezeu să mai fie pâinea crudă ori lipsă la cântar." Durerea poporului a fost mare la aflarea veștii că domnitorul iubit a fost dat jos de pe tron "să fi trăit,

Dumnezeu știe ce-ar mai fi făcut!," iar un cântec popular surprinde strădania domnitorului de a schimba fața lucrurilor și a crea o țară nouă:"Frunză verde mărgărint,/ Cobori Doamne pe pământ/Să vezi Cuza ce-a făcut/ Că ne-a dat pământ la toți/Să nu mai fim slugi la hoți/ Domnul Cuza să trăiască/Și de bir să ne slăbească."/"; "În luna lui mai întâi/Cuza strânge la flăcăi/În luna lui mai în două/Cuza strânge oaste nouă/În luna lui mai în nouă/ Ne-a făcut o țară nouă."

Pretutindeni amintirea lui Cuza a rămas vie datorită acestor creații, s-a creat **mitul lui Cuza Vodă** prin care poporul și-a exprimat recunoștința pentru mărețele fapte ale domnitorului, devenit **erou popular - erou de legendă**.

Recunoștința și-a exprimat-o poporul, prin fii săi, și în alte moduri. Iată, Stroe S. Belloescu, ca fiu de țăran animat de același spirit de dreptate față de clasa țărănească, dar și ca reprezentant al tutovenilor în Parlamentul țării, a ridicat la 17 octombrie 1904 în comuna Grivița, de lângă Bârlad, acolo unde construisese școala și biserica, un monument sculptural închinat domnitorului Al.I.Cuza, primul de altfel din țară, iar pe părțile laterale ale soclului a pus basoreliefurile lui M. Kogălniceanu și C. Negri, doi dintre cei mai apropiați colaboratori ai domnitorului.

La inaugurarea monumentului, profesorul filantrop trimite o telegramă doamnei Elena Cuza: "Azi glorificându-se memoria ilustrului vostru soț prin ridicarea unui monument în satul Grivița jud. Tutova, asistenții la această solemnitate țin la a lor datorie să vă aducă la cunoștință acest fapt, rugându-vă să primiți asigurarea profundului lor respect." Semnat: Președinte Stroe Belloescu.

Azi mai în toată țara există localități, instituții, străzi care poartă numele domnitorului Al.I.Cuza și nenumărate scrieri despre el. Expresie a unei epoci de mari prefaceri economice și sociale, personalitatea lui Al.I.Cuza polarizează viguros fapte și atitudini cu un profund conținut progresist consemnate de documentele vremii (de istorie socială) cât și de cele de istorie literară.

Mihail Kogălniceanu, când îl conduce pe Cuza pe ultimul drum rostește cele mai calde, mai frumoase și adevărate cuvinte pentru cel care-i fusese și sfetnic și prieten: "Amintirea lui nu se va șterge niciodată din inimile noastre și ale fiilor noștri. Și cât timp țara asta va avea o istorie, cea mai frumoasă pagină a ei va fi Al.I.Cuza...pe care nu greșelile lui l-au răsturnat, ci faptele lui cele mari..."

Mărețele-i fapte le cântă și V. Alecsandri în legenda „Cuza Vodă:"

**„O clipă apăruta-i în planul veșniciei
Și veșnice mari fapte lăsata-i României.
Nălțând din părăsire antica-i demnitate
Prin magica Unire și sacra libertate.”**

Alexandru Ioan Cuza în conștiința românilor

COLONEL (RTR.) CONSTANTIN CHIPER

Alexandru Ioan Cuza s-a născut la data de 20 martie 1820 într-o mahala a localității Bârlad. Părinții săi, vornicul Ioan N. Cuza și Soltana Cozadini, de obârșie (origine) greacă, i-au asigurat o copilărie fericită la moșia lor din localitatea Bărboși, județul Fălciu (a nu se confunda cu Barboși de Galați). Și-a făcut studiile gimnaziale în Iași, în cadrul pensionului lui Victor Cuenin, desăvârșindu-și instruirea la Paris, unde a urmat liceul și apoi cursuri de medicină și de drept.

În perioada 1837-1840, Alexandru Ioan Cuza (Alecsandru Ioan Cuza, după unele surse) a fost cadet în armată (aspirant la gradul de ofițer) la arma cavalerie. Apoi a lucrat în calitate de membru al Judecătoriei Covurlui, însă în octombrie 1845 și-a dat demisia, participând alături de tinerii revoluționari români la pregătirea revoluției burghezo-democrate din martie 1848, în Moldova. A fost arestat împreună cu tatăl său Ioan, cu Costache Negri, cu Vasile Alecsandri, precum și cu alți nouă revoluționari socotiți periculoși. Toți au fost transportați, în câteva căruțe, la Galați și îmbarcați pe o corabie pentru a fi trimiși în Turcia.

Intervenția hotărâtă a Elenei Rosetti-Cuza, fiica postelnicului (membru al sfatului domnesc) Iordache Rosetti-Solescu și a Ecaterinei (născută Sturza, la Miclăușeni, lângă Roman) cu care se căsătorise, la data de 30 aprilie 1844, la Solești, județul Vaslui, și a consulului englez, Cumingam, a reușit să devieze corabia, ce se îndrepta spre Măcin, spre țărmul Brăilei, ajutându-i să scape cu viață. În luna mai 1848, Alexandru Ioan Cuza a participat la adunarea de pe Câmpia Libertății, de la Blaj, alături de alți revoluționari moldoveni, munteni, bănățeni și transilvăneni.

După un autoexil, la Paris și Constantinopol, Cuza a revenit în Moldova, însoțindu-l pe noul domn al Moldovei, Grigore Ghica, adept al unirii Principatelor Române.

În timpul domniei lui Grigore Ghica, Alexandru Ioan Cuza a fost numit Președinte al Judecătoriei Covurlui, lucrând în Galați până în anul 1851, apoi Director al Ministerului de Interne, la Iași, până în 1853, agă (șef al poliției în anii 1853-1856) în Iași. La data de 6 iunie 1855, Grigore Ghica i-a acordat titlul de vornic (reprezentant al domniei cu drepturi depline în administrarea orașului Galați) și de la data de 7 iulie 1856, pârcălab (administrator) al portului și orașului Galați.

În timpul caimacanului Nicolae Vogoride, Alexandru Ioan Cuza a fost încadrat în armată, acordându-i-se, succesiv, gradele de sublocotenent (6 martie 1857), locotenent (24 aprilie 1857), căpitan (28 aprilie 1857)

și maior (3 mai 1857). Interceptând o scrisoare a lui Nicolae Vogoride, din care rezulta intenția acestuia de a falsifica alegerile, a trimis-o lui Petre Ispirescu, care a transmis-o spre tipărire și difuzare, compromițându-l pe caimacan. Alexandru Ioan Cuza și-a dat demisia din armată, la data de 6 iulie 1857, protestând împotriva acestui act antiunionist.

După repetarea alegerilor, în septembrie 1857, Alexandru Ioan Cuza a fost rechemat în armată, avansat colonel, și numit în înalta funcție de loctiitor al hatmanului miliției. Ales deputat de Galați și membru al Divanului ad-hoc de la Iași, Alexandru Ioan Cuza a contribuit la pregătirea alegerilor din zilele de 5 și 24 ianuarie 1859.

Cu mare entuziasm și deosebite eforturi, forțele unioniste din Moldova și Muntenia (Țara Românească) l-au ales pe Alexandru Ioan Cuza domn atât în Moldova (la data de 5/17 ianuarie 1859), cât și în Muntenia (la 24 ianuarie / 5 februarie 1859), această alegere având un extraordinar ecou pe toată întinderea pământului românesc, de o parte și de alta a munților Carpați.

Până la 11 februarie 1866, când a fost obligat să abdice, de către potrivnicii țării din interior și exterior, Alexandru Ioan Cuza a organizat înfăptuirea unor reforme progresiste în domeniile politic, economic, învățământ și cultură, legislație și militar. În timpul domniei sale s-au adoptat măsuri pentru unificarea administrativă și organizarea instituțiilor moderne ale statului, inclusiv cea dintâi împărțire administrativă a teritoriului României, în județe, orașe și comune. A fost modificat sistemul de măsuri și greutate, acesta fiind înlocuit cu sistemul european, în vigoare și astăzi. Au fost adoptate Codul penal și Codul Civil modern (napoleonian) precum și alte acte legislative, în spirit european, potrivit cărora se impunea egalitatea cetățenilor în fața legii și a impozitelor. Au fost organizate comerțul, meseriile, industria și transporturile.

În timpul domniei sale a fost promulgată legea pentru organizarea instrucțiunii publice, prin care învățământul

primar de 4 clase devenea obligatoriu, general și gratuit și au fost așezate pe baze temeinice învățământul secundar și superior, acesta din urmă fiind beneficiar al înființării universităților din Iași (1860) și din București (1864). S-a generalizat folosirea alfabetului latin în administrație și învățământ.

Ajutat de sftnici apropiați, în frunte cu Mihail Kogălniceanu, Alexandru Ioan Cuza a desființat claca și a împrumutat țării, rămânând permanent în conștiința lor, a adoptat legea electorală și a înfăptuit secularizarea averilor tuturor mănăstirilor, toate acestea fiind acțiuni energice și curajoase, care au contribuit la progresul general al țării și racordarea României la cerințele civilizației europene.

Chiar dacă s-au eludat unele dispoziții ale Convenției de la Paris, din 7/19 august 1858, care a funcționat drept Constituție a țării, la data de 2 mai 1864 a fost dizolvată Adunarea Deputaților și s-au adoptat, prin decret, Legea electorală și Legea rurală.

Activitatea autoritară a lui Alexandru Ioan Cuza a fost impusă de nevoia accelerării reformelor și a luptei împotriva conservatorilor și a unor proprietari care se opuneau reformelor progresiste.

Domnul Alexandru Ioan Cuza a acordat o atenție specială Armatei Române, punând în practică multe dintre prevederile programelor stabilite în anul 1848. Cu sprijinul miniștrilor de război: Constantin Milicescu, Ion Emanoil Florescu și Savel Manu, Armata Română a fost organizată pe baze moderne, adoptându-se următoarele măsuri progresiste:

- dislocarea, în luna martie 1859, a unor unități de infanterie și cavalerie din Iași la București, și mutarea altora din București la Iași;

- organizarea Taberei Militare de la Florești Prahova, care și-a desfășurat activitatea în perioada aprilie-septembrie 1859, aici instruindu-se 12.000 de ostași din Moldova și Muntenia (din armele infanterie, cavalerie, artilerie, grăniceri și dorobanți);

- înmânarea, la data de 1/13 septembrie 1863, în cadru solemn, pe Câmpia de la Cotroceni, a noilor steaguri (drapele de luptă), cu culorile roșu, galben și albastru, pe care erau scrise cu fir auriu cuvintele HONOR ET PATRIA, precum și numărul și numele unității militare. Cu acest prilej, domnul a ținut o emoționantă cuvântare: „*Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați, astăzi va fi una din cele mai însemnate în datinile noastre. Primind steagurile cele noi, aduceți-vă pururea aminte că vă încredințez onoarea Țării. Steagul e România! Acest pământ binecuvântat al Patriei, stropit cu sângele străbunilor noștri și îmbelșugat cu sudoarea muncitorului. El este familia, ogrorul fiecăruia, casa în care s-au născut părinții și copiii voștri! Steagul este încă simbolul devotamentului, credinței, ordinii și a disciplinei ce reprezintă oastea. Steagul e totodată trecutul, prezentul și viitorul Țării, întreaga istorie a României. Într-un cuvânt, steagul reprezintă toate victoriile și virtuțile militare, care se cuprind în acele două cuvinte săpate pe vulturii români: ONOARE ȘI PATRIE! Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați, jurați să*

păstrați cu onoare și fără pată steagurile voastre și astfel veți corespunde încrederii și așteptării ce am pus, cu Țara întreagă, în voi. Jurați a le apăra în orice întâmplare ca un sfânt depozit ce încredințez bravurei și patriotismului vostru.”;

- introducerea uniforme militare comune și a echipamentului unic pentru ofițeri și trupă;

- extinderea aplicării Codicei Penale și a Regulamentului Serviciului Interior moldovean în întreaga armată;

- unificarea instrucției la toate armele din compunerea armatei;

- înființarea Statului Major General (12/24 noiembrie 1859), menit să coordoneze întreaga activitate din armată;

- unificarea Ministerului de Război din Moldova cu cel din Muntenia (Țara Românească), în 1860, numindu-l în fruntea noului organism de conducere a armatei române pe Ion Emanoil Florescu, avansat general în luna mai 1860;

- crearea unui corp specializat de administrație și intendenți (august 1860);

- crearea unui corp specializat de geniști militari (octombrie 1860);

- unirea întregii flote de Dunăre într-un corp unic (octombrie 1860);

- organizarea Serviciului Sanitar Unificat sub conducerea dr. Carol Davilla;

- centralizarea școlilor militare, mai întâi la Iași, apoi mutarea lor în București, și unificarea programelor de învățământ ale acestora;

- înființarea școlii militare regimentare și a școlii militare de gimnastică;

- înființarea de noi unități militare și reorganizarea pe principii moderne a celor existente;

- înființarea de noi cazărmi pentru cazarea trupelor (în Ploiești a fost construită, în anul 1863, cazarma de pe strada Torcători, pentru cartiruirea Batalionului 1 din Regimentul 7 Linie - Infanterie București-Ploiești, și cartiruirea unui escadron de cavalerie într-o cazarmă situată pe strada Rudului);

- dotarea armatei cu mijloace moderne de luptă, provenind atât din import (Franța, Italia și Belgia), cât și din țară, pentru aceasta fiind înființate noi unități manufacturiere de fabricație și reparație a armamentului: Pirotehnia de la București, Pulberăriile de la Lăculețe (Dâmbovița) și Târgșor (Ploiești), Arsenalul Armatei din Dealul Spirii (1863), Fonterea pentru țevi de tun de la Târgoviște;

- creșterea numărului personalului militar, în anul 1865 efectivul armatei permanente ridicându-se la 19.365 de ostași, iar cel al trupelor teritoriale fiind de 24.548 de oameni.

În pofida acestor realizări deosebite, la sfârșitul anului 1865, forțe ostile din interior și exterior i-au pregătit abdicarea domnului Alexandru Ioan Cuza. În noaptea de 10/11 februarie 1866, mult după miezul nopții, complotiștii sprijiniți de generalul Nicolae Haralambie,

comandantul garnizoanei militare București, și conduși de comandantul gărzii palatului, maiorul Dimitrie Lecca (care va deveni ministru de război în noul guvern), au intrat în Palatul Domnesc. Domnul Cuza a iscălit actul de abdicare, fără a opune rezistență. În cursul aceleiași nopți, Alexandru Ioan Cuza a fost silit să părăsească Bucureștiul, îndreptându-se spre Ploiești, Predeal, Brașov și, mai departe, spre Viena. Criticând acest act odios, marele poet Mihai Eminescu scria: „*Vor trece anii și nu va exista român căruia să nu-i crape obrazul de rușine, de câte ori va răsfoi istoria neamului său la pagina 11 februarie și stigmatizarea acelei negre felonii va răsări pururi în memoria generațiilor, precum în orice an răsare iarba lângă mormântul vândutului Domn (...). Căci 11 februarie este un act de lașitate și ceea ce istoria nici unui popor din lume n-a scuzat vreodată e lașitatea.*”

Alexandru Ioan Cuza a peregrinat prin Austria, Italia și Germania. În momentul plecării se aflau de față membrii locotenenței domnești și ai guvernului, cărora Alexandru Ioan Cuza, cu aleasă demnitate, le-a spus: „*Să dea Dumnezeu să-i meargă țării mai bine fără mine, decât cu mine. Să trăiască România!*”

Alexandru Ioan Cuza s-a stins din viață la data de 15 mai 1873, ora 1:30, sub privirile neputincioase ale soției sale și ale medicilor, la hotelul „Europa,” din Heidelberg (Germania), care-l găzduise până în ultima clipă a vieții. Pe certificatul de deces, principesa Elena Cuza a tăiat locul nașterii București, scriind, corect, Bârlad. După obținerea pașaportului de către agentul diplomatic al României la Berlin, Theodor Rosetti (cumnatul său), la data de 24 mai rămășițele pământești ale fostului domn au fost transportate în țară, cu trenul mortuar, și au ajuns la Ruginoasa, județul Iași, la 27 mai 1873. Alexandru Ioan Cuza a fost înmormântat, la 29 mai 1873, în incinta bisericii din curtea conacului familiei de la Ruginoasa, care fusese cumpărat de la Mihail Sturza, vărul principesei Elena Rosetti-Cuza. La slujba religioasă au participat mii de țărani, veniți din toate colțurile țării, precum și prietenii devotați, din rândul cărora nu lipseau: Vasile Alecsandri, Costache Negri, Mihail Kogălniceanu, Petre Grădișteanu, Petru Poni. În cuvântul omagial rostit la mormântul lui Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu spunea: „*Nu greșalele lui l-au răsturnat, ci faptele cele mari.*” În anul 1944, osemintele domnului Cuza au fost depuse la Biserica „Trei Ierarhi” din Iași, alături de osemintele fostului domn al Moldovei, Dimitrie Cantemir (martie-aprilie 1693 și 1710-1711).

Așa cum aprecia sfetnicul său, Mihail Kogălniceanu, domnul Alexandru Ioan Cuza și-a scris singur istoria: „*Fața țarei este pagina istoriei lui Alexandru Ioan Cuza. Alexandru Ioan I nu are trebuință de istoriograf. El singur și-a scris istoria sa, prin legi, prin actele cu cari a făcut el un stat, o societate, alta decât aceea ce i-a fost dată, când l-am proclamat domnitor.*”

În conștiința românilor Alexandru Ioan Cuza a fost și rămâne cel dintâi domn al României moderne, întemeietorul statului național român modern. El a condus cu inteligență și dăruire acțiunea de propășire

a României pe drumul modernizării. Cu tenacitatea unui om hotărât să meargă până la capăt cu reformele, el a depășit atât obstacolele create pe plan intern de conservatorii și liberalii radicali, cât și obstacolele externe venite din partea marilor puteri vecine. În timpul domniei, Al. Ioan Cuza s-a străduit să introducă statul pe calea civilizației Europei occidentale, cu deosebire a celei franceze, de aceeași sorginte latină ca și cea românească, având un sprijin de nădejde în Napoleon al III-lea, împăratul Franței.

Alexandru Ioan Cuza a avut un caracter integru, sincer și cu vederi largi, fără a avea idei extremiste. Era spiritual, inteligent, popular și iubit de popor. N-a dorit să facă cu orice chip carieră sau să pună în umbră pe ceilalți prin mari însușiri. Nu era orator de talia lui Mihail Kogălniceanu, nici talentat ca Vasile Alecsandri și nici nu avea prestigiul lui Costache Negri. Era, în schimb, o fire dezinteresată, ce nu se folosise de slujbele avute în administrație pentru a face avere. Nici ca domn n-a avut avere.

Privind în timp, fără ură și părtinire, Zoe Sturza, sora lui Costache Negri, scria în 1881: „*Principele Cuza va avea totdeauna o pagină strălucitoare în istoria țării sale. Căci dacă omul a avut slăbiciuni inerente sărmanei noastre naturi umane, suveranul a fost întotdeauna integru și pătruns de cel mai mare patriotism.*” Poetul Mihai Eminescu îl aprecia pe domnitorul Alexandru Ioan Cuza ca pe „*unul dintre Domnii cei mai patriotici din câți au fost vreodată în țările Dunării române.*”

Cu trecerea timpului prestigiul lui Cuza a crescut, în ciuda faptului că marii moșieri, liberalii radicali și vârfurile clerului bisericesc nu-i păstrau o amintire frumoasă. La cererea poporului, partidele de guvernământ au fost nevoite să atribuie denumirea Alexandru Ioan Cuza unui număr de 16 localități rurale, precum și unor școli din județele Vaslui, Neamț, Iași, Galați, Vrancea, Bacău, Prahova și Ilfov.

De asemenea, numele domnului și cel al principesei Elena Cuza au fost date unor străzi, bulevarde și piețe. Domnului, soției sale și sfetnicilor apropiați le-au fost realizate monumente de for public (istorice) și busturi, cum sunt cele din: Iași, Craiova, Galați, Focșani, Râmnicu Sărat, Huși, Bârlad, Brăila, Ploiești, București, dar și din alte localități. S-au realizat mai multe muzee, cele mai bine dotate și documentate fiind la Iași, Galați, Ruginoasa și Focșani. Au fost scrise multe cărți cu caracter istoric și beletristic și au fost realizate compoziții muzicale, picturi și lucrări grafice.

NOTE:

1. General Vasile Milea ș.a., *Istoria militară a poporului român*, volumul IV, Editura Militară, 1987
2. I. Boicu, Gh. Platon, Al. Zub, *Cuza Vodă, In memoriam*, Editura Junimea, 1973
3. Constantin C. Giurescu, *Alexandru Ioan Cuza*, Editura Militară, București, 1973

Epistolă Domnului CUZA

Mărite Doamne CUZA,
A rugă mă plec Vouă,
Unește iar românii
Ca în cincizeci și nouă.

Tu, Doamne, fii iar vrednic
Ca Domn al țării-n floare,
Să săvârșim Unirea
Și pacea-n noi coboare.

Urechea iar ți-o pleacă
Pe-a țării grea povară,
Izvor adânc de lacrimi
Din marea cea amară.

De sfânta sărbătoare
Găti-se-vor românii,
Piei-vor de rușine
Hainii și păgânii.

Vor astăzi iarăși unii
Să-ți fure din nou țara,
S-aducă peste dânsa
Zavistia ș-ocara.

Mai uneltesc dușmanii
Ardealul să-l smintească,
Mai îndrăznesc pribegii...
Să nu mai îndrăznească.

Rămâi, o, Doamne CUZA,
În noi, ca-ntotdeauna,
Dușmanii-s mulți, ca iarba,
Dar ROMÂNIA-i una.

În vechile hotare
Să săvârșim sărutul,
Și-n ROMÂNIA MARE
Să curgă iarăși, Prutul.

Petruș Andrei

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BÂRLAD

Împreună suntem mai puternici!

Vă invită la evenimentul

Gheorghe Andronachi - unul din eroii Unirii Basarabiei cu România

(n.1893 - d.1970),

Vă așteptăm, Vineri, 27 martie 2015, ora 12.00
la Capela Cimitirului "Eternitatea" - Bârlad

Parteneri:

**Comemorare la mormântul unionistului Gheorghe Andronachi,
la Cimitirul „Eternitatea” din Bârlad”**

Din culisele...

Activitățile culturale artistice a C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad Aniversarea a 97 de ani de la unirea Basarabiei cu România și a 45 de ani de la trecerea în neființă a unionistului Gheorghe Andronachi

TEODORA ELENA ZALDEA

Ziua de 27 martie a.c. a constituit prilej de mare sărbătoare la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad. De ce? Ce s-a întâmplat? ar fi întrebările ce v-ar sta pe buze, gata să fie adresate. Nu-i așa, stimați cititori ai revistei noastre? Dar să nu o mai lungim și vă spun că pe 27 martie, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad a aniversat 97 de ani de la unirea Basarabiei cu România și a 45 de ani de la trecerea în neființă a unionistului Gheorghe Andronachi, bucurându-se totodată și de vizita unui grup de personalități din comuna Biești, raionul Orhei, Republica Moldova în frunte cu primarul comunei Ioan Vlas însoțit de rude ale personalității comemorate.

Locotenent colonelul Gheorghe Andronachi a fost una dintre personalitățile ce a luptat pentru înfăptuirea unirii Basarabiei cu România, fiind membru al Congresului ostașilor moldoveni, ce a proclamat autonomia teritorială și politică a Basarabiei. După încheierea celui de al doilea război mondial, este nevoit să se refugieze alături de familie mai întâi la Craiova, ca mai apoi să locuiască până la sfârșitul vieții la Bârlad.

Evenimentul realizat sub egida C.A.R.P. și intitulat sugestiv "Gheorghe Andronachi – unul din eroii unirii Basarabiei cu România" a debutat cu o slujbă religioasă la mormântul său din cimitirul "Eternitatea" continuându-se apoi în sala "Alexandru Ioan Cuza" a C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad.

Delegația din Republica Moldova în număr de aproximativ 50 de persoane au fost întâmpinați la sediul Casei noastre de către domnul președinte Nicolaie Mihai cu tradiționala pâine cu sare, fiind apoi invitați la un simpozion cu tema unirii Basarabiei cu România.

Trebuie spus că ne-au fost alături, în această zi, de o importanță deosebită pentru istoria neamului românesc personalități din comuna Biești, raionul Orhei, Republica Moldova, precum:

- ▶ IOAN VLAS, primarul comunei Biești, raionul Orhei;
- ▶ ȘTEFAN CARANFIL, artist emerit, conducător al corului "Semănătorul" din comuna Biești, raionul Orhei;

- ▶ VLADIMIR VLAS, directorul Liceului teoretic din Biești, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ MARIA IȘAEV – VIERU, cercetător, istoric;
- ▶ ANDREI CALCEA, directorul Muzeului din orașul Orhei, raionul Orhei;
- ▶ TATIANA ȚĂRUȘ – director adjunct al Liceului teoretic din Biești, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ VERONICA FLOREA, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ SERGIU PLĂMĂDEALĂ, consilier comunal în Biești, raionul Orhei.

De partea română, s-au aflat:

- ▶ Deputat ADRIAN SOLOMON, președintele Comisiei de muncă și protecție socială din cadrul Camerei Deputaților;
- ▶ Prof. MARIN BUNEA, primar interimar al municipiului Bârlad;
- ▶ Colonel în retragere CONSTANTIN CHIPER, vicepreședinte al Asociației Cultul Eroilor "Regina Maria," București;
- ▶ VASILE LĂIU, protopop de Bârlad;
- ▶ VASILE CHELARU, comisar șef Poliția municipiului Bârlad;
- ▶ MARINEL GÎLCĂ, comisar adjunct Poliția municipiului Bârlad;
- ▶ CONSTANTIN VALENTIN BORDEI, comandant al Unității militare Bârlad;
- ▶ Colonel FLORIAN CĂTĂLIN PRUNARU, locțiitorul Comandantului Garnizoana Militară Bârlad;
- ▶ Maistru militar principal LUCIAN URȘU, șeful Cercului Militar Bârlad;
- ▶ ALIXANDRU PORUMB, președintele Consiliului Județean al Persoanelor Vârștnice Vaslui;
- ▶ Prof. MARIA MARIN
- ▶ Prof. GRUIA NOVAC
- ▶ Prof. PETRUȘ ANDREI.

Totodată au fost prezente și rude ale locotenent colonelului Gheorghe Andronachi, ca:

- ▶ **Rude din partea fratelui Petru ce trăiesc în Republica Moldova**
- ▶ Ana Vătămanu – nepoata;

- ▶ Vasile Andronachi – nepot;
- ▶ Aliona Andronachi – nepoată;
- ▶ Oleșea Glijin – strănepoată (fiica nepoatei Asea decedată);
- ▶ Andrei Andronachi – strănepot (feciorul nepotului Anatol, ce se află în Franța);

✚ Rude aflate în țară:

- ▶ Gabriela Mocioacă, nepoata directă;
- ▶ Vladimir Popa și soția Georgeta, nepot după soția lui Gh. Andronachi.

Pentru această zi festivă, conducerea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad a pregătit și un scurt program cultural-artistic susținut de către:

Ansamblul coral „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, coordonat de profesor Mihaela Oprea, care a interpretat cântecul patriotic „Pe-al nostru steag” compus de Ciprian Porumbescu, versuri Andrei Bârseanu;

Scriitorul Petruș Andrei a recitat „Râul de flori”;

Dragoș Răzvan Tufă, elev al Colegiului Național „Gheorghe Roșca Codreanu” a interpretat „Baladă pentru Basarabia” de Adrian Păunescu;

Elena Varlam a recitat poezia „Te-nalță Ștefane

Mărite” – creație proprie;

Ansamblul folcloric „Răzeșii” din comuna Pogonești, județul Vaslui, condus de învățător Andrei Dumitru a interpretat cântecele patriotice:

- „Hai să-ntindem hora mare”

„Verde-i bradul și stejarul”

„Suntem români mereu”

Grupul de elevi al Școlii Gimnaziale nr.1 Gara Banca coordonat de profesorii Acasandrei Mihaela și Spătaru Ion a interpretat: „Imnul eroilor”, compozitor Ionel G. Brătianu, cu un text de Iuliu Roșca Dormidont; „Cântec de cătănie”; „ Cântă cucu-n Bucovina”; „Noi suntem români”; „Dorul Basarabiei”, muzica Răzvan Mitoceanu, text Mariana Honceru.

În încheierea acestei zile de o încărcătură deosebită, propunem înspre a se reține îndemnul adresat de către președintele Nicolae Mihai în mesajul rostit cu ocazia zilei de 27 martie: „Acum, la ceas aniversar, dar și în fiecare zi a vieții noastre, să ne amintim cu mândrie că suntem ROMÂNI și să avem mereu în memorie întipărit îndemnul poetului PETRUȘ ANDREI: „Români, să fim români întruna, / În vorbă-n inimă și-n gând/ Că patria e numai una./ Și n-o putem uita nicicând.” (**Petruș Andrei, Imnul românilor de pretutindeni**).

Participanți la comemorare din Bârlad și Republica Moldova

Un luptător neobosit pentru cauza românească locotenent colonel Gheorghe Andronachi

ING. GABRIELA MOCIOACA
PROF. MARIANA MARIN

Comemorarea de la mormântul soților Andronachi

Gheorghe Andronache (1893-1970) luptător basarabean pentru Marea Unire din 1918.

S-a născut la 8 aprilie 1893 în comuna Chiperceni Biești, Basarabia din părinții Natalia și Vasile țărani. A avut un frate Petre și o soră Olimpiada. A crescut și chiar a învățat la Mănăstirea Țigănești, unde unchiul său era stareț. A absolvit Școala militară din Odessa în 1915.

În același an 1915 s-a căsătorit cu Nadejda Nicipurencu din Chișinău și au avut 2 copii o fată Raisa și un băiat Serghei. Ca tânăr ofițer, în 1916 este înrolat în Armata imperială rusă participând în război între anii 1916-1917. A fost printre primii ofițeri moldoveni care a trecut la organizarea armatei moldovenești. Astfel, a fost organizatorul primului Detașament Moldovenesc de Gardă Călăreață de pe lângă Sfatul Țării al Basarabiei fiind în același timp și prefect de Poliție al Județului Chișinău din august 1917 până în martie 1918. În armata moldovenească a avut gradul de locotenent colonel (conf.M.Of./22 martie1917). A fost decorat cu ordinul Cavaler al Ordinului de Război Sf. Gheorghe.

Dupa unirea Basarabiei cu România, în perioada interbelică a trăit în Chișinău activând în Armată, în regimentul 7 Vânători de câmp al Ministerului Basarabiei cu grad de căpitan și apoi maior.

Cu prilejul comemorării a 15 ani de la data Unirii (27 MARTIE 1918) precum și a 16 ani (2 martie 1917) de la data din care a început lupta ostașilor moldoveni pe „teren național” în anul 1933, publică o impresionantă lucrare intitulată „ALBUMUL BASARABIEI - în jurul MARELUI EVENIMENT AL UNIRII.”

Cartea, editată în 2.000 de exemplare prezintă evenimentele premergătoare ale Unirii Basarabiei cu Patria Mamă precum și momentele cele mai importante din acel timp (1917-1918) constituind un adevărat izvor istoric și documentar.

Acest Album al Basarabiei a fost reeditat în anul 2000 de către editura A.R.E.D în colecția RESTITUȚIO fără însă a avea drept de autor, drept ce îl deține nepoata sa de fiică Gabriela Mocioacă.

Izbucnirea celui de-al doilea război mondial, anexarea Basarabiei la URSS în 1940 și apoi definitiv în 1944, a însemnat pentru ofițerul în rezervă Andronachi

și familia sa, începutul unei vieți dramatice.

În iunie 1940 a părăsit Chișinăul, Basarabia refugiindu-se în România în orașul Craiova împreună cu soția, fiica și ginerele (Rudeanu Raisa și Severian) unde au locuit până în noiembrie 1941 când s-au întors la Chișinău.

În martie 1944 s-a refugiat împreună cu familia definitiv, lăsând în Basarabia toate bunurile mobile și imobile agonisite prin sacrificii și muncă. A locuit în orașul Craiova până în octombrie 1947, apoi pentru a i se pierde urma (fusesse depistat de ruși și urmărit) s-a mutat în Moldova în orașul Bârlad unde a locuit împreună cu familia pe strada Passionaria nr.7 (astăzi strada Colonel Simionescu Sava) în casa proprietate și apoi naționalizată a familiei Slobozeanu.

În anul 1948 s-a născut singura sa nepoată Gabriela Rudeanu Mocioaca (Pușa) cu care am copilărit, am învățat la aproape aceleași școli până când drumurile vieții ne-au despărțit. În perioada anilor '50 timp de câțiva ani lui Gheorghe Andronachi i-a fost suspendată pensia militară, fiind nevoit să muncească pe unde găsea: la baza de recepție cereale sau în stația Roșiești ca sezonier cantaragiu al vagoanelor de sfeclă de zahăr.

Cu toate greutățile întâmpinate Gheorghe

Andronachi a continuat să-și scrie memoriile, să facă adnotări și completări la Albumul Basarabiei, cu speranța că vremurile se vor schimba și va putea cândva să-l reediteze mai complet și documentat. Din aceasta cauză și datorită legăturii pe care o restabilise cu Pantelimon Halippa (primul guvernator al Basarabiei și apoi președinte al Sfatului Țării stabilit în București) a fost urmărit de organele securității. I s-au făcut mai multe percheziții acasă. Pe data de 13 martie 1970 dimineața a fost chemat la securitate de unde nu s-a mai întors. Spre seară, familia a fost anunțată că se află la spital cu o puternică comoție cerebrală. A fost adus acasă, iar în aceeași noapte de 14 martie 1970 a decedat întrerupându-se astfel viața unui om perfect sănătos, cu o minte limpede și un talent scriitoricesc doesebit. Odată cu acest sfârșit au fost distruse și zeci de caiete pline de memorii, adevărate documente de teama altor percheziții care de altfel au mai avut loc și în următoarele zile.

A fost înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad, unde peste mai mulți ani au fost înmormântați toți cei dragi - soția, fiica, fiul și ginerele. Aici cel puțin o dată pe an se reculeg cu o floare, cu un gând și multe amintiri nepoata de fiică și un nepot al soției.

**Participanți la comemorare din Bârlad și Republica Moldova - satul Biești, Raionul Orhei
În prim-plan Gabriela Mocioacă - nepoata eroului Unirii Basarabiei cu România**

Mesajul președintelui Nicolaie Mihai

cu ocazia aniversării a 97 de ani de la Unirea Basarabiei cu România și a 45 de ani de la trecerea în neființă a unionistului Gheorghe Andronachi

Întreaga suflare românească de pretutindeni trăiește astăzi, **27 martie a.c.** clipe de înaltă mândrie și bucurie de **A FI ROMÂN.**

Cu 97 de ani în urmă se împlinea un vis! Un vis pentru care multe generații de români au luptat și s-au jertfit! Visul de a trăi într-o Românie Mare!

Pe 1 Decembrie 1918 într-o atmosferă înălțătoare, românii adunați la Alba Iulia hotărau unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Maramureșului cu Regatul României. Era ultima adunare după cele de la Chișinău și Cernăuți în care românii din Basarabia și Bucovina hotărau unirea "necondiționată și pe veci" cu Regatul României.

Iată că, în această acțiune care a durat peste 100 de ani s-au implicat românii din toate provinciile românești. Fără a ține cont de măsurile luate de austrieci, maghiari sau ruși, mulți și-au jertfit chiar viața pentru a se realiza idealul național.

Astăzi, 27 martie, se impune să aducem un omagiu tuturor celor care au luptat și s-au jertfit pentru înfăptuirea unirii Basarabiei cu Țara Mamă. Galeria unor astfel de personalități animate de idealuri precum: libertate, unitate și demnitate națională este întregită și cu numele locotenent colonelului **GHEORGHE ANDRONACHI** stabilit în Bârlad.

Și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad s-a raliat ciclului de manifestări dedicate celebrării a 97 de ani de la unirea Basarabiei cu România, prin omagierea celui ce a fost locotenent colonelul Gheorghe Andronachi, un luptător pentru cauza românească.

În aceste clipe importante, alături de noi se află o serie de personalități din comuna Biești, raionul Orhei, Republica Moldova, precum:

- ▶ IOAN VLAS, primarul comunei Biești, raionul Orhei;
- ▶ ȘTEFAN CARANFIL, artist emerit, conducător al corului Semănătorul din comuna Biești, raionul Orhei;
- ▶ VLADIMIR VLAS, directorul Liceului teoretic din Biești, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ MARIA IȘAEV – VIERU, cercetător, istoric;
- ▶ ANDREI CALCEA, directorul Muzeului din orașul Orhei, raionul Orhei;
- ▶ TATIANA ȚĂRUȘ – director adjunct al Liceului teoretic din Biești, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ VERONICA FLOREA, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ SERGIU PLĂMĂDEALĂ, consilier comunal în Biești, raionul Orhei;
- ▶ De partea română, ne sunt alături:
- ▶ Deputat ADRIAN SOLOMON, președintele Comisiei de

muncă și protecție socială din cadrul Camerei Deputaților;

- ▶ Prof. MARIN BUNEA, primar interimar al municipiului Bârlad;
- ▶ Colonel în retragere CONSTANTIN CHIPER, vicepreședinte al Asociației Cultul Eroilor "Regina Maria", București; (reprezentat de consilier CARP-Mircea Fitcal)
- ▶ VASILE LĂIU, protopop de Bârlad;
- ▶ VASILE CHELARU, comisar șef Poliția municipiului Bârlad;
- ▶ Constantin Valentin Bordei, comandant al Unității militare Bârlad;
- ▶ Colonel PRUNARU FLORIAN CĂTĂLIN, locțiitorul Comandantului Garnizoana Militară Bârlad;
- ▶ Maistru militar principal URSU LUCIAN, șeful Cercului Militar Bârlad;
- ▶ ALIXANDRU PORUMB, președintele Consiliului Județean al Persoanelor Vârștnice Vaslui;
- ▶ Prof. MARIA MARIN
- ▶ Prof. GHIORGHI PRICOP, director al Liceului Teoretic "Mihai Eminescu," Bârlad
- ▶ Prof. GRUIA NOVAC
- ▶ Prof. PETRUȘ ANDREI

Sunt prezenți astăzi, aici și rude ale locotenent colonelului Gheorghe Andronachi, ca:

Rude din partea fratelui Petru. (Trăiesc în Republica Moldova)

- ▶ Ana Vătămanu – nepoata;
- ▶ Vasile Andronachi – nepot;
- ▶ Aliona Andronachi – nepoată;
- ▶ Oleșea Glijin – strănepoată (fiica nepoatei Asea decedată);
- ▶ Andrei Andronachi – strănepot (feciorul nepotului Anatol, ce se află în Franța);

Rude aflate în țară:

- ▶ Gabriela Mocioacă, nepoata directă;
- ▶ Vladimir Popa și soția Georgeta, nepot după soția lui Gh. Andronachi.

Acum, la ceas aniversar, dar și în fiecare zi a vieții noastre, să ne amintim cu mândrie că suntem ROMÂNII și să avem mereu în memorie întipărit îndemnul poetului Petruș Andrei: "Români, să fim români întruna, / În vorbă-n inimă și-n gând/Că patria e numai una./ Și n-o putem uita nicicând." (**Petruș Andrei, Imnul românilor de pretutindeni**)

Voi da cuvântul în continuare

- Doamnei prof. MARIA MARIN pentru a ne prezenta semnificația zilei de 27 martie pentru istoria neamului românesc, precum și a rolului deosebit

de important pe care l-a jucat unionistul Gheorghe Andronachi în realizarea idealului românesc;

- Deputat ADRIAN SOLOMON, președinte al Comisiei de Muncă și Protecție socială din cadrul Camerei Deputaților;
- Prof. MARIN BUNEA, primar interimar al municipiului Bârlad;
- IOAN VLAS, primar al comunei Biești, raionul Orhei, Republica Moldova;
- MARIA IȘAEV – VIERU, cercetător, istoric;
- Prof. GRUIA NOVAC;
- Prof. GHIORGHI PRICOP, director al Liceului Teoretic "Mihai Eminescu," Bârlad
- Mesajul Asociației Cultul Eroilor „Regina Maria” transmis de către Colonel în retragere CONSTANTIN CHIPER, vicepreședinte al Asociației ce va fi prezentat de consilier CARP – ofițer în rezervă MIRCEA FITCAL)

Am pregătit pentru această zi festivă pentru dvs. și un mic program cultural artistic susținut de către:

1. **Ansamblul coral „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, coordonat de profesor Mihaela Oprea, va interpreta cântecul patriotic „Pe-al nostru steag” compus de Ciprian Porumbescu, versuri Andrei Bârseanu;**

2. **Scriitorul Petruș Andrei va recita „Podul de flori”;**

3. **Dragoș Răzvan Tufă, elev al Colegiului Național „Gheorghe Roșca Codreanu” va interpreta „Baladă pentru Basarabia” de Adrian Păunescu**

4. **Elena Varlam va recita poezia „Te-nalță Ștefane Mărite” – creație proprie;**

5. **Ansamblul folcloric „Răzeșii” din comuna Pogonești, județul Vaslui, condus de învățător Andrei Dumitru va interpreta cântecele patriotice: „Hai să-ntindem hora mare”, „Verde-i bradul și stejarul”, „Suntem români mereu”**

6. **Grupul de elevi al Școlii Gimnaziale nr.1 Gara Banca coordonat de profesorii Acasandrei Mihaela și Spătaru Ion va interpreta: „Imnul eroilor”, compozitor Ionel G Brătianu, cu un text de Iuliu Roșca Dormidont; „Cântec de cătănie”, „Cântă cucu-n Bucovina”, „Noi suntem români”, „Dorul Basarabiei”, muzica Răzvan Mitoceanu, text Mariana Honceru**

Mesajul Primăriei și al Consiliului Local Bârlad

cu ocazia aniversării a 97 de ani de la unirea Basarabiei cu România și a 45 de ani de la trecerea în neființă a unionistului Gheorghe Andronachi

Mă bucur să mă aflu astăzi în mijlocul dvs., în aceste clipe de o importanță deosebită pentru istoria neamului românesc.

Mai întâi, vreau să salut prezența oaspeților noștri din Republica Moldova și să vă asigur de întreaga noastră prețuire, a Primăriei și a membrilor Consiliului Local al Municipiului Bârlad.

Trăim astăzi, 27 martie a.c. clipe de înaltă mândrie națională. Acum mai bine de 97 de ani, visul de secole pentru care s-au jertfit mii de români prindea contur la Alba Iulia, unde într-o atmosferă înălțătoare Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul se uneau cu Regatul României.

Iată că, în numai 70 de ani, având drept punct de plecare Revoluția de la 1848, românii au reușit să înfăptuiască unirea Moldovei cu Țara Românească sub Alexandru Ioan Cuza, și-au cucerit independența de stat, pentru ca, în final, după primul război mondial, să se desăvârșească unirea tuturor românilor într-o Românie Mare!

Se impune în aceste condiții, ca astăzi să aducem un omagiu tuturor celor care s-au jertfit pentru realizarea

acestui vis – acela de a trăi uniți într-o Românie Mare!

În această zi nu se împlinesc doar 97 de ani de la unirea Basarabiei cu România, ci și 45 de ani de la trecerea în neființă a celui care a fost locotenent colonel Gheorghe Andronachi, un luptător ce și-a trăit și condus viața animat de idealuri ca libertate, unitate, demnitate națională și care destinul l-a purtat și pe meleagurile Bârladului, unde a trăit în ultima parte a vieții.

Această zi, 27 martie trebuie să ne amintească de curajul civic manifestat de înaintașii noștri, acum mai bine de 97 de ani, și să ne fie mereu imbold spre solidaritate națională, așa cum bucovinenii, basarabenii, ardelenii au manifestat în acel anul 1918.

Vă mulțumesc!

***În numele Primăriei și Consiliului Local
Bârlad,
prof. Marin Bunea***

Marin Bunea - Primarul municipiului Bârlad și Nicolaie Mihai - Președintele C.A.R.P.

La Bârladul lui... Gheorghe Andronachi

„Doar de câteva ori avusesem ocazia să trec prin Bârladul românesc. Dar de fiecare dată nu ezitam să-mi pun întrebarea:” Cine dintre marii făuritori ai Unirii Basarabiei cu România a trăit aici, la Bârlad, strămutându-se de la Chișinău?”

După mai bine de două decenii am reușit să-l văd pe militarul orheian, distinsă personalitate a Basarabiei interbelice ce a fost stegarul Unirii, locotenent-colonelul Gheorghe Andronachi. Mulți ani locuise la Bârlad și aci, în Cimitirul ”Eternitatea” a fost înmormântat de către rude la 14 martie 1970.”

La o depărtare de câțiva zeci de kilometri de municipiul Bârlad începuse a turna o ploaică de primăvară, printre altele, benefică pentru agricultorii noștri de pe ambele maluri ale Prutului. La intrare în municipiu deja ne aștepta un automobil al poliției bârlădene, care ne-a ușurat calea spre Cimitirul ”Eternitatea.”

Atât eu, cât și colegii mei, pământeni aceluia care a fost Gheorghe Andronachi, membrii Corului popular SEMĂNĂTORII în frunte cu distinsul dirijor și Maestru în Arte din Republica Moldova, Ștefan Caranfil și primarul de Biești dl Ion Vlas, ardeam de dorința de a ajunge cât mai curând la locul unde și doarme somnul de vecie, distinsul militar al Orheiului și al Unirii Gheorghe Andronachi.

Oaspeții moldoveni întâmpinați cu pâine și sare la C.A.R.P.

La intrarea în Cimitirul ”Eternitatea” atenția mi-a fost atrasă de două mărețe monumente: primul al ostașilor și ofițerilor români căzuți în Primul Război Mondial 1914-1918 și celălalt - al ofițerilor și soldaților Armatei Roșii căzuți în luptele de la Bârlad în primăvara-vara anului 1944. Ambele îngrijite impecabil, așa cum știu doar românii de dincolo de Prut s-o facă. Pe când dincoace, în stânga Prutului, situația Cimitirelor militare ale Armatei Române sunt într-o stare dezastroasă.

În fața unei mici capele am fost întâmpinați de primarul Bârladului, de alți mari patrioți ai Basarabiei, de rudele lui Gheorghe Andronachi care locuiesc pe întreg teritoriul României de azi. Și aici, la Mormântului Eroului Unirii, Gheorghe Andronachi, ce a fost

Oaspeții moldoveni au fost întâmpinați la Cimitirul „Eternitatea” de prof. Marin Bunea, Mariana Marin și magistrat pensionar Nicolaie Mihai

prim-comandant al Detașamentului de Gardă de Cavalerie al Sfatului Țării, iar în perioada interbelică – 1920-1926 – șef Birou recrutare, apoi comandant al Cercului de Recrutare al județului Orhei.

Mormântul Eroului Român de pe ambele maluri ale Prutului era bine îngrijit, cum se cade unui mormânt de militar. Aveau grijă atât municipalitatea, Asociația Culturală Internațională Pro Basarabia și Bucovina, cât și Asociația Veteranilor de Război din municipiu și cadrele militare disponibilizate.

În această dimineață de vineri, 27 martie 2015, când din cer se prelingea o ploaie răcoritoare, semn că lăcrimează și Dumnezeu la mormântul eroului în jurul Monumentului erau prezenți militari, polițiști și jandarmi din Bârlad, veterani de război, ofițierii municipiului, cât și oaspeți dragi din Basarabia în frunte cu primarul Ion Vlas, directorul LT din Biești Vladimir Vlas, istoricul Maria Vieru-Ișaev, rudele de la Orhei Vasile Andronachi, Andrei Andronachi, Alina-Andronachi-Crăciun și Ana Andronachi-Vătaman, Gabriela Andronachi (Mocioacă), nepoata directă a martirului orheian, care a lăcrimat, când s-a cunoscut cu bieștenii eroului. De astă dată au fost prezente și rudele Eroului basarabean, pe care i-a adunat aci, la Bârlad, inimosul primar de Biești dl Ion Vlas. S-a produs acest lucru după 45 de ani de la trecerea în neființă a distinsului luptător pentru Unirea Basarabiei cu România, locotenent colonelul Gheorghe Andronachi.

La mitingul de comemorare a eroului au participat înalte somități ale Bârladului, militari din garnizoana militară, rude, cât și invitați, basarabienii noștri. De la Biești a vorbit dl primar Ion Vlas, de la Chișinău, distinsul istoric Maria Vieru-Ișaev, de la Iași – bunul prieten al eroului, Ion Popa, de la Bârlad – nepoata Gabriela Andronache, **magistratul Nicolae Mihai**, președintele Casei de ajutor reciproc a pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad, înalte fețe bisericești care au și oficiat un parastas. Tot aici, nu departe de mormântul lui Gheorghe Andronache își odihnesc somnul dulce al veșniciei câteva rude, iar alături de Eroul Unirii este înmormântată și soția sa.

La mormântul eroului Unirii Basarabiei cu România au fost și un grup de studenți basarabeni care au comemorat Onoarea și Demnitatea lui Gheorghe Andronachi prin cântece și lozinci unioniste.

Festivitățile au continuat la Casa de ajutor reciproc a pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad, unde inimosul magistru și președinte Nicolae Mihai a primit cu pâine și sare pe basarabeni și ne-a adus un concert de excepție la care au participat câteva colective artistice din Bârlad și Corul Semănătorii de la Bieștii lui Gheorghe Andronachi.

ANDREI CALCEA,

directorul Muzeului de Istorie și Etnografie Orhei,
Republica Moldova

Platforma Unionistă „Acțiunea 2012” - Filiala Bârlad - la comemorare

Locotenent-colonel Gheorghe Andronache, un luptător neînfricat al unirii Basarabiei cu România

COL.(RTR.) CONSTANTIN CHIPER

Gheorghe Andronache (Andronachi până la stabilirea în România, în anul 1944) s-a născut la data de 8 aprilie 1893 în localitatea Chiperceni, județul Orhei, Moldova dintre Nistru și Prut. A copilarit și absolvit școala primară în localitatea natală. După insistențele învățătorului din sat, părinții săi l-au înscris la o școală gimnazială din Orhei și apoi la Liceul din Chișinău.

După absolvirea liceului, la vârsta de 18 ani, Gheorghe Andronache s-a înscris în Școala Militară Ofițeri Infanterie din Odessa, pe care a absolvit-o în anul 1914 cu gradul de sublocotenent, fiind repartizat într-o unitate de infanterie a Armatei Imperiale Ruse. În anul 1916 a fost avansat la excepțional în gradul de locotenent. Participând la război, ofițerul a obținut

aprecieri pozitive din partea șefilor direcți, fiind avansat în gradul de căpitan și numit comandant de companie, în anul 1917.

În perioada 20-27 octombrie 1917, căpitanul Gheorghe Andronache a participat la Congresul ostașilor moldoveni, care s-a desfășurat la Chișinău. Congresul a proclamat autonomia teritorială și politică a Basarabiei, cu aproape trei luni înainte ca Sfatul Țării să proclame „Republica Moldovenească, de sine stătătoare și neatârnată.”

Ne amintim că Sfatul Țării a proclamat la 27 martie 1918 Unirea Basarabiei cu România, cu 86 de voturi pentru, 3 voturi contra și 36 de abțineri. Declarația de unire prevedea: „În numele poporului Basarabiei,

Deputații Sfatului Țării participanți la ședința legislativului basarabean în ziua de 27 noiembrie/10 decembrie 1918, la care s-a votat reforma agrară și unirea necondiționată a Basarabiei cu România

Rândul din față, culcați – Maxim Tiron, Constantin Osoianu, Leonid Țurcan, Nicolae Secară, Nicolae Saraceanu, Vlad Bogos, Simion Galețchi, Gheorghe Tudor, Dumitru Știrbu;
Așezați pe scaune – Ilarion Buiuc, Gheorghe Năstase, Mihail Maculețchi, Ignatie Budiștean, Teodor Bărcă, Pavel Cocărlă, generalul Artur Văntoianu (Comisar General al Basarabiei), Pantelimon Halîșpa (președinte), Constantin Bivol, Vasile Măndrescu, Ștefan Holban, Elena Alistar, Ion Ploscaru, Ion Ignatiuc, Gherman Pârtea, Tudose Roman;
În picioare, rândul din spatele celor așezați – Anton Caraiman, Teodosie Bărcă, Ion Bucătaru, Chiril Spînei, Nicolae Ciornei, Dimitrie Cîrlăș, Teofil Ioncu, Pavel Grosu, Gheorghe Murgoci-Munteanu (expert agrar), Nicolae Bivol, Andrei Găină, Ștefan Ciobanu, Nicolae Cernășteanu, Grigore Cazaciu, Iacob Sucevanu, Zamfir Munteanu, Mihail Minciuță, Petre Codreanu, Vasile Lașcu, Ion Valuță, Dimitrie Dron, Romulus Cioflec (spectator), Emanuil Catelli (Director agricol);
În picioare, ultimul rând, pe trepte – o doamnă neidentificată, Alexandru Groapă, trei persoane neidentificate, Daniel Ciugureanu, Ion Pelivan, un spectator, Gheorghe Druta, Vasile Țanța, Ieva Tudose, un ostaș – garda de onoare, Onisfor Ghibu (director al ziarului *România noastră*), Grigore Turcuman, un spectator, Dimitrie Bogos (prefect al județului Lăpușna), Gheorghe Stavri, trei spectatori, Vasile Harea, Alexandru Morariu, un spectator, Ion Cazaciu, doi spectatori, un ostaș – garda de onoare, Ion Russu, Timofei Silistraru, Ion Harbuz, Andrei Scobioală, Vasile Bărcă, Gheorghe Buruiană, un ostaș, alt militar, probabil, ordonanța generalului A. Văitoianu.

Sfatul Țării declară Republica Democratică Moldova în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că, noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa România.” În scrisoarea adresată lui Ion Inculeț la 28 martie/9 aprilie 1918, regele Ferdinand I aprecia : „Un vis frumos s-a împlinit. Din suflet mulțumesc bunului Dumnezeu că, mi-a dat în zilele de restriște o dulce mângâiere, să văd după 106 ani pe frații basarabeni revenind iarăși la patria mamă. Aduc prinsoasă mea de recunoștință și călduroase mulțumiri domniilor voastre și Sfatului Țării ale cărui patriotice eforturi au fost încoronate de succes.” Prin Decretul Regal din 9/22 aprilie 1918 se confirma hotărârea de Unire a Basarabiei cu România. Fostul profesor la Universitatea din Sankt Petersburg, Ion Inculeț și doctorul Daniel Ciugureanu au intrat în guvernul României în calitate de miniștri fără portofoliu, ulterior obținând și portofolii.

Căpitanul Gheorghe Andronache a primit însărcinarea de a organiza primul Detașament moldovenesc de gardă călărească, unitate componentă a tinerei armate din Moldova, care a asigurat paza Sfatului Țării de la Chișinău. În același timp, Sfatul Țării l-a numit prefect de poliție al județului Chișinău, contribuind alături de patrioții moldoveni Ion Inculeț, Pantelimon Halippa, Ion Pelivan, Daniel Ciugureanu, Ioan Buzdugan, Constantin Stere, Alexandru Nour, Grigore Cazacliu și alții la pregătirea și împlinirea Unirii Basarabiei cu România, la data de 27 martie/9 aprilie 1918. Pentru merite deosebite în pregătirea și desfășurarea unirii Moldovei cu patria mamă, căpitanul Gheorghe Andronache a fost recompensat cu decorația Cavaler al Ordinului „Sfântul Gheorghe” (Monitorul Oficial nr. 2203 din 1918).

După unirea cu patria mamă, Gheorghe Andronache a continuat să lucreze în Chișinău, fiind încadrat în Regimentul 7 Vânători de câmp (unitate de elită a infanteriei) și a publicat mai multe articole pentru educarea patriotică a românilor dintre Prut și Nistru. În anul 1933 a realizat monumentală lucrare, instructiv-educativă, intitulată „Albumul Basarabiei,” foarte mult apreciată de vârstnici și de tineri. În această lucrare, ofițerul a prezentat principalele momente din anii 1917-1918 și al unirii cu România. Lucrarea a fost tipărită de către Editura ARED, în colecția RESTITUȚIO, într-un tiraj de 2000 exemplare.

În anul 1935, Gheorghe Andronache a fost avansat la gradul de maior și a continuat să instruiască cu multă dăruire tineri recrutați din Moldova. Izbucnirea celui de al doilea război mondial la data de 1 septembrie 1939 și răpirea Basarabiei de către Uniunea Sovietică prin Notele ultimative din 26 și 28 iunie 1940 a constituit

și pentru locotenent-colonelul Gheorghe Andronache (avansat la data de 10 mai 1940) un adevărat calvar. Ofițerul s-a retras cu unitatea sa la Galați și de la 22 iunie 1941 a participat la eliberarea Basarabiei la data de 26 iulie 1941. De la data de 8 august 1941 până la 16 octombrie 1941 a participat la luptele din Operația Odessa și apoi la Cotul Donului în perioada 15 iulie 1942-3 februarie 1943. Ofițerul a fost decorat cu Ordinele Coroana României și Steaua României pentru fapte deosebite de eroism.

Locotenent-colonelul Gheorghe Andronache a fost trecut în rezervă în primăvara anului 1943, la vârsta de 50 de ani, cu drept de pensie. Întrucât trupele sovietice au ajuns în luna martie pe frontul din Moldova și apoi la 24 august 1944 au pătruns în Chișinău, mulți români s-au refugiat în România. Între ei s-a aflat și locotenent-colonelul Gheorghe Andronache, care se căsătorise în anul 1915 cu Nadejda Nichiporenco din Chișinău. Din mariajul lor au rezultat doi copii: Raisa născută în anul 1916 și Serghei născut în anul 1917.

Inițial locotenent-colonelul Gheorghe Andronache, împreună cu familia s-a stabilit la Craiova, lăsând în Basarabia toate bunurile materiale și mobiliare. Pentru că ocupanții ruși îi căutau pe cetățenii basarabeni, în scopul trimerii lor în Basarabia și gulagurile rusești, Gheorghe Andronache a plecat din Craiova la Bârlad, locuind pe strada Zorilor nr. 7. Aici s-a născut în anul 1948 Gabriela, fiica Raisei, care se căsătorise în anul 1939 la Chișinău cu Severian Rudeanu. Gabriela a absolvit facultatea de chimie industrială în Iași și apoi s-a căsătorit cu Mircea Mocioacă, absolvent al facultății de medicină. Familia Mocioacă locuiește în Craiova. Din mariajul lor a rezultat fiul George (fizician), care locuiește în București.

Gheorghe Andronache a pierdut dreptul de pensie militară, după 1950, fapt ce l-a determinat să presteze câțiva ani munci simple în Baza de Recepție Cereale și Depozitul de fructe, pentru a-și asigura existența zilnică. În acest oraș și-a făcut mulți prieteni și a continuat să-și publice memoriile din perioada premergătoare unirii și după unire. A ținut legătura cu Pantelimon Halippa, fiind urmărit și cercetat de organele securității.

În ziua de 14 martie 1970, fiind arestat și cercetat cu duritate la securitate, Gheorghe Andronache a decedat la respectabila vârstă de 77 de ani, fiind condus pe ultimul drum al vieții de rude și prieteni și înhumat în Cimitirul Eternitatea din orașul Bârlad, alături de alți foști luptători pentru unire. Aici au fost înmormântați și soția Nadejda, fiica Raisa și ginerele Severian Rudeanu. Cel puțin odată pe la mormintele lor se reculeg nepoata de fiică și un nepot de soție, precum și veterani de război, cadre militare în rezervă și membri ai ANCERM, subfiliala Bârlad.

Basarabia – vechi pământ românesc

PROF. MARIANA MARIN

Teritoriul dintre Prut și Nistru, anexat de Rusia în 1812 a primit de la noul stăpân numele de Basarabia.

În primii ani de ocupație, Basarabia s-a bucurat de un regim de autonomie cu păstrarea legislației locale și cu o administrație bilingvă. Primul guvernator civil a fost boierul moldovean Scarlat Sturdza.

Limitarea autonomiei începe în 1818 și e abolită în 1820 când Basarabia devine gubernia (provincia) Novorosisk. Cu timpul limba rusă este limba unică în administrație și în justiție și în "caz de necesitate," limba română pentru o durată de 7 ani. Din 1843 limba rusă va fi întrebuițată în toate actele. În școli, limba română va mai fi predată până în 1867 apoi interzisă.

Administrația locală a revenit zemstvei alese de noii industriași și reprezentanți ai țărănimii sub autoritatea Ministerului de Interne. S-au creat instituții de asistență medicală, de învățământ agricol și de cultură.

Ca urmare a reformei agrare din 1866 țărani moldoveni eliberați de Constantin Mavrocordat în 1749, au devenit proprietari prin răscumpărare.

Provincia a fost colonizată cu ruși, ucraineni, găgăuzi, bulgari, germani astfel încât în 1897 moldovenii mai reprezentau 47,58% din populație.

Autoritățile au vegheat ca în provincie să nu se dezvolte mișcarea națională românească. În acest sens, prințul Obolenoki cere schimbarea denumirii provinciei din Basarabia în Alexandrovska sau Alexandroslavskaia, iar o parte a boierilor moldoveni au fost mutați în alte zone până în Siberia. Mai mult s-a hotărât arderea cărților în limba română pentru a uita aceștia limba.

De asemenea, erau urmăriți îndeaproape cei care vroiau să tipărească ziare, abecedare, broșuri sau "visau la o Românie unită și contopită." În 1884 apare pentru scurt timp, primul ziar românesc "Mesagerul Basarabiei," apoi hebdomadorul "Basarabia" (1906-1907) care a militat pentru autonomia provinciei și revigorarea sentimentului național românesc.

Politica de rusificare a maselor a continuat și din lipsa unei intelectualități care să desfășoare activități de luminare a țărănimii.

Abia după Revoluția din februarie 1917, intelectualitatea și tineretul încep să organizeze lupta pentru eliberare și unitate națională. În timpul primului război mondial, în Basarabia, erau depozite ale armatei române și căi de comunicație prin care veneau în România muniții și materiale de luptă. Securitatea spațiului moldovenesc era importantă și reprezenta statul rămas liber.

Tot în acest timp a apărut Partidul Democrat Moldovenesc și ziarul "Cuvânt moldovenesc" editat de

Pantelimon Halippa (care va coordona) și Ioan Pelivan, sprijiniți de transilvăneanul Onifisor Ghibu. Ultimul stabilit la Chișinău în martie 1917 editează ziarele "Adevărul" și "România nouă."

Toți aceștia au militat pentru unire și au căutat să se folosească de "dreptul de autodeterminare" (până la despărțire) a popoarelor din fostul Imperiu rus, drept recunoscut de Lenin după preluarea puterii după Revoluția din octombrie 1917.

Apărea astfel, posibilitatea ca Basarabia să se unească cu România, iar Puterile Centrale erau gata să recunoască acest lucru dacă România ar fi încheiat cu ele "pacea separată."

În Basarabia între 2-7 noiembrie 1917 are loc Marele Congres Ostășesc, la Chișinău, unde s-a proclamat autonomia politică și teritorială, constituirea forțelor armate proprii și convocarea Sfatului Țării, organul reprezentativ care să conducă Basarabia. Întrucât la 21 noiembrie 1917, Sfatul Țării care avea 120 delegați din care 84 moldoveni, alege ca președinte pe Ion Inuleț, conferențiar la Universitatea din Petrograd care la început a fost un antiunionist ca și Pantelimon Erhan.

La 2 decembrie 1917, Sfatul Țării proclamă Republica Democrată Moldovenească, stat autonom în cadrul Federației Ruse. În perioada aceasta au loc conflicte între soldații susținători ai țarului și ai noului regim și acest lucru punea în pericol căile de comunicație, depozitele de armament și muniție și chiar siguranța populației. De asemenea, în Basarabia mai activau detașamente înarmate ale ROMCEROD (Comitetul Executiv Central al Sovietelor Frontului Român, Flotei Mării Negre, Regiunii Odessa) care acționa pentru instaurarea puterii sovietice.

Ca urmare, autoritățile românești de la Chișinău amenințate de forțele bolșevice, au cerut sprijinul armatei românești. Guvernul României a anunțat că va trimite trupe. (2 divizii de infanterii și 2 de cavalerie) Acestea au intrat în Basarabia sub conducerea generalului Ernest Broșteanu. Invitat în Sfatul Țării generalul a spus că rolul armatei este doar acela de păstrare a ordinii. Guvernul sovietic va replica dur arestând pe C. Diamandi, ministrul României la Petrograd și pe membrii misiunii militare române, iar la 13 ianuarie 1918 guvernul sovietic a rupt legăturile cu România și a confiscat tezaurul. În această situație, Sfatul Țării condus de I. Inuleț și Consiliul Directorilor Generali, condus de Pantelimon Erhan și apoi de Daniel Ciugureanu au proclamat la 24 ianuarie 1918 independența Republicii Democratice Moldovenești.

Intensificarea curentului unionist s-a manifestat prin numeroase adrese trimise de zemstve, organizații, studenți, etc. Sfatul Țării pentru a proclama unirea

cu România. În acest scop, vine la Chișinău și C. Stere. Adunarea de la Chișinău din 27 martie 1918 a votat cu 86 de voturi pentru, 3 contra și 36 de abțineri unirea condiționată a Basarabiei dintre Prut, Nistru, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria cu România. Se specifică, în continuare, că Sfatul Țării va avea o activitate de înfăptuire a reformei agrare, că se va introduce un regim democratic bazat pe votul universal, egal, direct și secret, că se vor respecta drepturile și libertățile câștigate în 1917.

După vot primul ministru român Alexandru Marghiloman venit la Chișinău a fost invitat în sala de ședințe unde a luat act de hotărârea de unire.

După desăvârșirea unității naționale, la 27

noiembrie/10 decembrie 1918, Sfatul Țării printr-o declarație a renunțat la condițiile impuse prin actul de unire și a hotărât să se autodizolve pentru că regimul democratic este asigurat.

Unirea Basarabiei cu România a fost ratificată de Parlamentul României Mari în decembrie 1919, iar Marile Puteri - Franța, Anglia, Italia, SUA, Japonia au recunoscut această unire ca și formarea României mari prin tratatul de la Paris din octombrie 1920.

Printre cei care au semnat din partea armatei actul de unire al Basarabiei cu România s-a numărat și Gheorghe Andronachi care după 1940 se va refugia în România și se va stabili cu familia la Bârlad unde a decedat în 1970.

97 de ani de la Unirea Basarabiei cu România

COL. (RTR.) CONSTANTIN CHIPER

Așezat la confluența intereselor unor mari imperii, călcat timp de un mileniu de năvălitorii barbari dinspre est și nord, apoi 500 de ani de imperiile vecine, poporul român s-a organizat la sfârșitul secolului al XIV-lea în trei principate. Astfel, a reușit să reziste tuturor acestor vicisitudini și, în epoca modernă, să alcătuiască un stat unic și independent. Treptat, cel mai mare pericol pentru integritatea și independența poporului român a venit de la răsărit. Rusia țaristă, cu o consecvență fără egal, utilizând războiul, teroarea, crima și înșelăciunea, a înaintat spre vest și sud.

Moldova și Țara Românească s-au aflat în mare primejdie după 1654, când Rusia s-a unit cu Ucraina. La începutul secolului al XIX-lea primejdia rusească a devenit și mai amenințătoare. Mai întâi Moldova, apoi și Țara Românească au intrat în planurile de cucerire ale Imperiului țarist, care respectau testamentul unuia dintre cei mai mari vizionari oameni de stat ai secolului al XVIII-lea, țarul Petru I, denumit de ruși „Petru cel Mare.” El a vizat pentru sine și pentru generațiile următoare cucerirea Europei, extinderea spre sud și spre vest a imensei sale moșteniri, cucerirea Constantinopolului și a strâmtorilor Bosfor și Dardanele, dar și a Țărilor române, care erau o piedică în calea planurilor sale.

Basarabia este o regiune istorică situată între Prut și Nistru, parte a statului feudal românesc Moldova, constituit în anul 1359 sub domnia voievodului maramureșean Bogdan I (1359-1365), care a respins repetatele încercări ale regelui Ungariei de a-și reinstaura supremația asupra Moldovei, pe care a stăpânit-o în anii

1352-1359, prin marca de la Baia (primul descălecat sub Dragoș Vodă și urmașii săi, Sas și Bâlc).

Denumirea de Basarabia vine de la Basarab I, domn al Țării Românești între anii 1310-1352, și a urmașilor săi, care au alungat hoardele tătarilor de la gurile Dunării, consolidând granița de est. Denumirea inițială – Basarabia – a sudului Moldovei s-a extins ulterior asupra întregului teritoriu dintre Prut și Nistru.

Imperiul țarist, care atinsese linia Nistrului în anul 1792 (pacea de la Iași), a emis pretenții asupra teritoriului Moldovei. Prin Tratatul de pace semnat la București, în anul 1812, după încheierea războiului ruso-turc, (1806-1812) Poarta Otomană, în scopul rezolvării propriilor ei interese, a cedat ușor Basarabia Rusiei, la data de 16/28 mai 1812.

Evenimentele din Principatele Române – Revoluția din 1848-1849 și Unirea Principatelor Române în anul 1859 – au avut un puternic ecou în rândul populației românești din Basarabia, fapt ce a determinat autoritățile politice să impună întreruperea oricăror legături cu România.

Războiul Crimeei, desfășurat în anii 1853-1856 între Rusia, pe de o parte, și Anglia, Franța, Prusia, Regatul Sardiniei și Turcia, pe de altă parte, s-a încheiat prin înfrângerea Rusiei țariste. Congresul de la Paris, desfășurat în perioada 13 februarie - 18 martie 1856, a hotărât cedarea către Moldova a sudului Basarabiei (județele Cahul, Ismail, Bolgrad) dar, prin Tratatul de la Berlin, din 1 iunie - 1 iulie 1878, Congresul marilor puteri, dedicat adoptării măsurilor de încheiere a războiului

ruso-româno-turc, din anii 1877-1878, a stabilit ca cele trei județe să fie reîncorporate în Rusia țaristă. României i-a fost recunoscut statutul de independență și i-au fost atribuite două județe din Dobrogea: Tulcea și Constanța.

După ocuparea Basarabiei, Imperiul țarist a depus mari eforturi pentru transformarea ei într-o provincie specific rusească, promovând în acest sens o politică antiromânească de rusificare forțată, de deznaționalizare a populației autohtone. În acest sens au fost încurajate emigrările românilor peste Nistru, în Caucaz, pe Volga și în îndepărtata regiune scaldată de apele fluviului Amur, autoritățile colonizând Basarabia cu numeroși ruși, ruteni, bulgari și germani. Nu era admisă existența școlilor românești. Statutul de gubernie a semnat aplicarea legilor ruse, introducerea instituțiilor corespunzătoare și obligativitatea folosirii limbii ruse și a alfabetului chirilic în administrație, biserică și școală. În anul 1867, în școlile din Basarabia a fost interzisă limba română și a fost impusă limba rusă. În pofida procesului de deznaționalizare, colonizare, deportare și teroare la care au fost supuși locuitorii români din teritoriul dintre Prut și Nistru, ei și-au păstrat limba și obiceiurile, înscriindu-se în șuvoiul mișcării de eliberare națională a popoarelor situate la periferia Imperiului țarist.

Pentru menținerea limbii și a obiceiurilor și intensificarea mișcării de eliberare națională și apoi unirea cu patria mamă, un rol deosebit de important l-au avut presa din Principatele Române și apoi din România, după anul 1859, precum și aceea din Moldova dintre Prut și Nistru, publicațiile cele mai importante fiind: *Steluța Prutului, Românul, Steaua Dunării, Buciumul și Trompeta Carpaților, Curierul de Iași, Lumina, Viața Nouă, Basarabia, Viața Basarabiei, Unirea, Glasul Basarabiei, Deșteptarea, Moldovanul, Cuvânt Moldovenesc, Făclia.*

De la sfârșitul secolului al XIX-lea mișcarea națională a populației românești s-a intensificat, sub conducerea unui grup de intelectuali precum: **Ion Inculeț, Emanoil Gavriliță, Alexandru Nour, Pantelimon Halippa, Constantin Stere, Ion Pelivan, Vasile Stroiescu, Daniel Ciugureanu, Ion Buzdugan și alții.** La Chișinău s-a format și a activat „Societatea Moldovenească pentru răspândirea culturii naționale.”

După revoluția din 1905-1907, în Basarabia s-au afirmat trei grupări – gruparea radicală a studenților, gruparea intelectualilor și cea a boierilor moldoveni – conduse de P. Dicescu, care vor forma, mai târziu, Partidul Moldovenesc Democrat din Basarabia. În ciuda opresiunii, populația românească a continuat să militeze pentru emancipare națională și pentru folosirea limbii române în școală, biserică și administrație. În obținerea autonomiei teritoriale și politice a Basarabiei și apoi unirea cu România, un rol important l-au avut ostașii moldoveni. Marele miting ostășesc desfășurat la Odessa, la 18 martie 1917, la care au participat circa 100.000 de ostași moldoveni, s-a pronunțat pentru autonomia țării. Congresul ostașilor moldoveni, desfășurat

la Chișinău, în perioada 20-27 octombrie 1917, a proclamat autonomia teritorială și politică a Basarabiei, cu aproape trei luni înainte ca Sfatul Țării să proclame „Republica Moldovenească slobodă, de sine stătătoare și neatârnată.”

Exprimând voința întregului popor român din Basarabia, la 27 martie 1918 Sfatul Țării din Republica Democratică Moldovenească a votat actul Unirii Basarabiei cu România (86 de voturi pentru, 3 voturi contra și 36 abțineri). Declarația de unire suna astfel: „În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa, România.”

La data de 3 martie 1920, Consiliul Suprem al Conferinței de Pace de la Paris a recunoscut legitimitatea unirii Basarabiei cu România, iar la 20 octombrie 1920 a fost semnat Tratatul de la Paris dintre România, pe de o parte, și Marea Britanie, Franța, Italia și Japonia, de cealaltă parte. Înaltele Părți Contractante recunoșteau „suveranitatea României asupra teritoriului Basarabiei cuprins între frontiera actuală a României, Marea Neagră, cursul Nistrului de la gura sa până la punctul unde este tăiat de vechiul hotar dintre Bucovina și Basarabia și acest vechi hotar.” Tratatul a fost ratificat de Marea Britanie, la 14 aprilie 1922, de România, la 19 mai 1922, de Franța, la 24 aprilie 1924 și de Italia, la 22 mai 1927. Japonia nu a ratificat tratatul.

În perioada 1918-1919, relațiile româno-ruse s-au deteriorat, statul sovietic nerecunoscând unirea și granițele României. Folosindu-se de Internaționala a III-a Comunistă (Comintern), URSS a pregătit o răscoală, în 1924, în sudul Basarabiei, la Tatar-Bunar, care trebuia să deschidă drumul intrării Armatei Roșii pentru a anexa Basarabia. Tot în anul 1924, în perioada 27 martie - 2 aprilie, la Viena s-a desfășurat Conferința româno-sovietică privind unirea Basarabiei cu România, care a eșuat datorită faptului că delegația Uniunii Sovietice a refuzat recunoașterea unirii Basarabiei cu România.

România și URSS au semnat la Paris, la 27 august 1928, Pactul Briand-Kellog, renunțând formal la război și angajându-se să rezolve orice litigiu pe cale pașnică. La 9 februarie 1929, România, Polonia, Letonia și URSS au semnat, la Moscova, Protocolul în care se prevedea că Tratatul de la Paris va fi valabil între părțile contractante, independent de intrarea lui în vigoare. Deși între România, URSS și alte state s-a încheiat o Convenție la Londra, în zilele de 3-4 iulie 1933, relațiile româno-sovietice din perioada interbelică au fost marcate de cererea insistentă a guvernului sovietic de a i se recunoaște dreptul de stăpânire asupra Basarabiei.

În cadrul diplomației europene, în anii 1934-1935 un loc important l-a ocupat crearea unui sistem de securitate colectivă, principalul promotor fiind Nicolae Titulescu, ministrul român al afacerilor externe. La 15 iulie 1935 Nicolae Titulescu a fost împuternicit de guvernul României să negocieze un tratat de asistență mutuală cu Uniunea Sovietică. La 21 iulie 1936, Nicolae Titulescu și Maxim Litvinov, reprezentantul URSS, au încheiat un protocol de asistență mutuală. Schimbarea din guvern a lui Nicolae Titulescu, la 29 august 1936, a determinat guvernul URSS să considere că aceasta reprezintă o schimbare a politicii externe.

Tendențele revizioniste ale URSS și Germaniei au condus la semnarea Pactului Ribbentrop-Molotov, la data de 23 august 1939, și a Protocolului adițional secret, al cărui punct 3 a afectat integritatea teritorială a României. O consecință directă a acestei înțelegeri a fost răstignirea poporului român, căruia URSS i-a răpit Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herței, prin Notele ultimative din 26 și 27/28 iunie 1940. Acestei agresiuni i-au urmat Dictatul de la Viena, din 30 august 1940, și Acordul de frontieră cu Bulgaria, de la Craiova, din 7 septembrie 1940.

Acțiunile tragice din vara anului 1940 au costat poporul român pierderea suprafeței de 99.738 km² și 6.821.000 de locuitori, pierderi datorate, însă, și noncombatului armatei, dar și deciziilor factorilor politici, în frunte cu regele Carol al II-lea (a cărui opțiune a fost: „*păstrăm statul și cedăm teritorii*”).

După aceste tragice evenimente, autoritățile sovietice și horthyste s-au dedat la acte de terorism inimaginabile împotriva populației românești majoritare. Distrugere și moarte au fost „binefacerile” aduse de Stalin și Horthy în teritoriile răpite României.

Ocupanții n-au putut anula, însă, credința românilor de reunire cu țara, în triumful dreptății istoriei. Evenimentele din vara anului 1940 au dus la schimbarea politicii externe a României și la apropierea ei de Germania. Alăturându-se Germaniei, România a participat la războiul contra URSS, conform Planului german Barbarosa, din decembrie 1940. Armata Română a luptat alături de Armata Germană, atât la eliberarea Basarabiei (22 iunie - 26 iulie 1941), cât și la celelalte operațiuni militare din est. Populația românească i-a primit cu mult entuziasm și bunăvoință pe ostașii eliberatori și a aprobat reinstaurarea administrației românești.

La 23 august 1944 România s-a alăturat puterilor aliate, producând o schimbare radicală a situației strategice în Europa de sud-est. În ziua de 24 august 1944 trupele sovietice au ocupat Chișinăul, iar câteva zile mai târziu au pus stăpânire din nou pe teritoriile românești oferite de Hitler prin Pactul Molotov-Ribbentrop. Conferința de pace de la Paris, din anii 1946-1947, a hotărât ca frontiera româno-sovietică să fie cea instituită odată cu ultimatumul din 27/28 iunie 1940.

Delegația oficială română la Conferința de pace de la Paris, condusă de Gheorghe Tătăărăscu, în 1947, n-a ridicat problema teritoriilor dintre Nistru și Prut (Basarabia) și a Bucovinei de Nord, motivând că aceste teritorii au fost reglate prin Convenția de Armistițiu din 12 septembrie 1944, ea atacând doar cererile de despăgubire formulate de puterile occidentale.

În anul 1948, o delegație română, condusă de Ana Pauker, a semnat, la Moscova, un protocol care a completat Tratatul de pace semnat la Paris în 1947, prin care se preciza că Insula Șerpilor intră în componența URSS. Mai mult, printr-un proces-verbal, încheiat la 23 mai 1948, se afirma că Insula Șerpilor a fost înapoiată URSS, pentru că în trecut ar fi aparținut Rusiei.

Românii din Moldova dintre Nistru și Prut au prins vremuri grele după reocuparea de către URSS, în anul 1944: introducerea obligativității folosirii limbii ruse, înlocuirea alfabetului latin cu cel slav, deportări, falsificarea istoriei, interzicerea relațiilor cu România, efectuarea stagiului militar de către tineri moldoveni și repartizarea lor în producție cât mai departe de casă pentru a uita obiceiurile și tradițiile românești și a se încadra în marea familie a popoarelor sovietice. Cu toate acestea, populația românească a supraviețuit prin conservarea, mai ales în mediul rural, a datinilor, credinței și obiceiurilor strămoșești.

Căderea imperiului sovietic, în 1991, i-a determinat pe românii basarabeni să proclame independența deplină a Republicii Moldova, la data de 27 august 1991.

După mai mulți ani de dominație a comuniștilor, la conducerea Republicii Moldova a reușit să acceadă alianța unor forțe progresiste, în frunte cu liberalii și democrații, alianță care s-a înscris pe linia aplicării unor legi ce asigură dezvoltarea democratică a țării și deschiderea spre Uniunea Europeană. Ca urmare a acestor eforturi, cetățenii din Republica Moldova vor putea călători fără vize în statele Uniunii Europene, inclusiv în spațiul Schengen, potrivit unui proiect de regulament aprobat de Parlamentul European, reunit în plen la Strasbourg. Sperăm că alianțele politice realizate anul acesta în Republica Moldova, vor asigura mersul Republicii Moldova pe calea apropierei de Uniunea Europeană.

Bibliografie:

1. Ștefan Pascu ș.a., *Istoria militară a poporului român*, vol. 5, Editura Militară, București, 1988, pag. 736-738
2. Nicolae Iorga, *Basarabia noastră*, Ploiești, Editura Libertas, 2012
3. Dumitru Munteanu Râmnic, *Pentru Basarabia*, Ploiești, Editura Libertas, 2012
4. Anton Moraru, *Basarabia sub jugul colonial al Rusiei țariste (1812-1917)*, Chișinău, Editura Labirint, 2012
5. Valeriu Matei, *Pactul Ribbentrop-Molotov și agresiunea sovietică împotriva României*, Culegere de documente 1939-1991, Editura Libertas, Ploiești, 2012

Un curcubeu pe cerul învățământului vasluian

DUMITRU APOSTOLACHE

„Țara va fi ce este școala”
Dimitrie Bolintineanu

Actualul inspector școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Vaslui, doamna Gabriela Plăcintă, a inițiat și a sprijinit realizarea, nu cu puține eforturi, a unui proiect ce cuprinde un buchet de fapte și informații referitoare la istoria învățământului vasluian (fostele județe Vaslui, Tutova și Fălciu), concretizate într-un volum de excepție purtând titlul: *“Învățământul vasluian: file de istorie (secolul XVIII-2014)”*. Autorii volumului sunt patru oameni ai școlii: Nicolae Ionescu (doctor în istorie, coordonator), Gabriela Plăcintă (profesor de geografie), Daniela Croitoru și Ionela Lepărdă (ambele profesoare de istorie).

Bogăția și diversitatea materialului bibliografic și de arhivă investigat și valorificat, în mod eficient, oferă cititorului posibilitatea de a-și contura o imagine veridică a efortului continuu depus, de multe ori în condiții materiale dificile și sub presiuni politice de sute și mii de membri ai corpului didactic de pe cuprinsul arealului de care se face vorbire.

Demersul autorilor își propune să surprindă dinamica școlii vasluiene și constituie, totodată, un omagiu adus slujitorilor catedrei care prin profesionalism, dăruire, hărnicie, iubire și speranță, au contribuit la afirmarea învățământului de pe aceste meleaguri.

Încă de când am văzut-o de prima dată (și “pentru întâia oară”), lucrarea mi-a amintit de colegul meu, Victor, care găsea timpul și locul potrivit să pronunțe cu o oarecare autoritate: “cartea-i grea,” gândindu-se că pentru mulți ea reprezintă o povară, o sarcină, plecând de la faptul că greutatea este apăsarea pe care un corp o exercită asupra unei suprafețe pe care stă. A c u m , după citirea întregii lucrări, rămân la aceeași părere, având în vedere valoarea documentară, abordarea atotcuprinzătoare, consistența ei și faptul că este scrisă într-o manieră accesibilă și incitantă.

Lucrarea conține: un cuvânt înainte, abrevieri, o introducere, trei mari capitole, anexe, o încheiere, rezumatul în limba engleză aparținând profesoarei Romică Eșanu, și o bibliografie selectivă.

În *Introducere* se face precizarea că: “lucrarea tratează un domeniu important al societății românești – învățământul – în general, și a școlii vasluiene, în special, în epoca modernă și contemporană” (pag. 14).

Primul capitol: “Istoria învățământului vasluian”

cuprinde patru subcapitole în care evoluția școlii este prezentată cronologic: “File din istoria învățământului vasluian până la 1918,” “Învățământul din județele Vaslui, Tutova și Fălciu în anii interbelici,” “Învățământul vasluian în anii regimului comunist (1945-1989)” și “Școala vasluiană după 1989.”

În primul subcapitol se insistă, pe drept, asupra modelului Spiru Haret în școală. Cititorul află cu această ocazie că Spiru Haret este cel care a înființat grădinițele de copii în România și Direcția Monumentelor Istorice, a inițiat o reformă a învățământului secundar și superior, a instituit certificatul de Bacalaureat și a stimulat utilizarea metodelor moderne în învățământ. În timpul ministeriatului său, au fost construite 2.400 de școli, toate în stilul său caracteristic. Se menționează că datorită meritelor sale de excepție, atunci când Constantin Brâncuși a fost solicitat să facă o machetă pentru statuia ministrului Spiru Haret, a prezentat o simplă fântână. “Pentru el, așa fusese Haret, un izvor de apă vie” (pag.39). Deși pentru întreaga nație, Spiru Haret a fost “un izvor dătător de viață și spirit cultural,” s-au găsit cum era firesc și câțiva cârcotași, între care istoricul Gheorghe Ghibănescu, care îl numea “Sbiru Haret.” El a rămas însă “omul de bine al societății,” așa cum l-a numit Nicolae Iorga, cel care a transformat învățătorii în frunzașii satului, alături de preoți și notari.

În subcapitolul al doilea se amintește de o circulară a Ministerului Instrucțiunii din primii ani de după Marea Unire, în care se arată că “datoria școlii nu este numai de a da tinerilor învățătură, ci și de a face educație, adică să-i obișnuiască cu bune deprinderi și să le formeze un suflet curat.” (pag. 61). Frumoasă și binecuvântată precizare pentru toți cei interesați de rolul școlii. Totodată, se precizează obligațiile elevilor, interdicțiile și datoriile acestora.

Este de mare actualitate precizarea pe care o găsim în scrisoarea adresată învățătorilor cu ocazia începerii noului an școlar, 1935-1936, de ministrul învățământului, din acea vreme, dr. Constanin Angelescu, cel care a continuat și dezvoltat sistemul lui Spiru Haret. Acesta arată că “introducerea politicii în învățământ învrăjbește sufletele și ocupă timpul celor chemați la aposolat, la cultivarea maselor din această țară.” (pag. 80)

Tot în acest subcapitol se vorbește despre faptul că era

interzisă recomandarea de către profesori a librăriei de la care să cumpere cărțile elevii. (Astăzi ni se recomandă farmaciile de la care să cumpărăm medicamentele-*n.n*). Mai găsim, totodată, precizarea că principala formă a cunoașterii situației din școli o constituie inspecția școlară efectuată de către revizor (inspector).

Subcapitolul al treilea cuprinde învățământul în anii regimului comunist și autorii nu uită să menționeze că: “În primii ani de după război, în licee, exista Societatea de Cruce Roșie din România – secția Tineret, cu bune rezultate în apărarea sănătății și combaterea epidemiilor.” (pag.101) Astfel, la Liceul Mihail Kogălnicanu, funcționa filiala Vaslui care avea 12 porunci morale. Cred că și azi ar trebui ca elevii și cadrele didactice să cunoască aceste porunci și să mediteze asupra lor.

Al doilea capitol, intitulat: “Unități școlare reprezentative din județul Vaslui” are patru subcapitole: “Colegii și licee,” “Școli gimnaziale urbane,” “Școli gimnaziale rurale” și “Alte instituții.”

Sunt menționate cele 24 de colegii și licee, din care 6 colegii, 17 licee și un seminar teologic. Sunt amintite cele 25 de școli urbane din care 23 școli gimnaziale și două Centre Școlare de Educație Incluzivă din orașul Vaslui. În continuare, sunt prezentate și 60 de școli rurale, desigur, acelea care au trimis informațiile cerute de autori.

Subcapitolul “Alte instituții” prezintă Casa Corpului Didactic, Palatul Copiilor Vaslui, Centrul

Județean de Resurse și Asistență Educațională, Clubul Sportiv Bârlad, Școala Postliceală Sanitară, “Anastase Fătu”- Vaslui și patru grădinițe cu program prelungit, din care două la Bârlad, una la Huși și una la Negrești.

A treia parte a lucrării, primul subcapitol este destinat asociațiilor, cercurilor și societăților cultural-științifice ale cadrelor didactice, ale elevilor și preșcolărilor din județul Vaslui.

În continuare, sunt inserate 85 de personalități culturale și spirituale vasluiene care au contribuit într-un fel sau altul la afirmarea învățământului în zonă.

Al treilea segment intitulat: “Medalioane ale inspectorilor școlari” detaliază aspecte ale vieții și muncii unui număr de 11 inspectori școlari generali, 18 inspectori școlari generali adjuncți și 83 de inspectori școlari.

Anexele cuprind personalul didactic și nedidactic din I.S.J. Vaslui în perioada 1930-2014, un tabel cu școlile de peste 50 de ani de existență și un altul cu directorii școlilor din județul Vaslui în anul școlar 2013-2014.

Cuvântul de încheiere intitulat: “Omagiul eternului dascăl” este semnat de inspectorul școlar general,

Gabriela Plăcintă.

Bibliografia selectivă conține: Izvoare (arhive, presă, documente publicate și memorialistică), “Sinteze. Dicționare. Enciclopedii. Cronologii,” “Lucrări generale” și “Lucrări speciale.”

Prin urmare, avem de-a face cu o carte serioasă, temeinică, despre istoria celei mai nobile profesii, aceea de cadru didactic. Este încă o dovadă, dacă mai era nevoie, că și pe aceste meleaguri au fost și sunt cadre didactice autentice, semănători de lumină, mari anonimi și eroi neștiuți, care au zidit și zidesc edificiul unei culturi, a unui neam.

Cartea este *grea* din următoarele motive enunțate în stilul premiilor sportive:

7. *Masă* (și nu greutatea $G=m \cdot g$). Lucrarea cântărește 1035g = 1.035kg;

6. *Volumul*-propriu zis. Are un volum de $24 \times 17 \times 3 = 1224 \text{ cm}^3$;

5. *Numărul de pagini*: 611;

4. *Autorul copertei*: profesor Gheorghe Alupoai, din 2014 membru al Uniunii Artiștilor Plastici;

3. *Autorul cuvântului înainte*: prof.univ. dr. Ion Agrigoroaiei, un prieten al profesorilor de istorie și nu numai, din județul Vaslui;

2. *Autorii*: trei profesori de istorie și unul de geografie. Cele trei profesoare au sufletul frumos și o ținută aristocratică pe linie profesională. Coordonatorul este Nicolae Ionescu, un autentic doctor în istorie, un pedagog deosebit și un

model de dascăl;

1. *Conținutul lucrării*. Realizarea științifică a demersului celor patru autori este în concordanță cu semnificația sa educativă, morală, constituind un omagiu binevenit, adus celor menționați și nementionați în aceste pagini, celor care au privit mereu în ochii elevilor cu gândul la viitorul acestora, într-o Românie mai demnă și mai prosperă.

Așadar, lucrarea este un adevărat curcubeu pe cerul învățământului vasluian. Felicitări din inimă inițiatorului și coordonatorului proiectului, autorilor, tuturor celor care au făcut posibilă apariția unei lucrări de care ar trebui să țină seama Ministerul Educației în proiectele sale viitoare.

P.S Un studiu realizat la sfârșitul anului trecut de IRES, la care au participat 1.131 de persoane, arată că românii au o încredere mare în personalul din educație. Procentul este de 71%.

Pledoarie Pentru Educație²

1. Educația, condiție sine qua non a progresului

Deschidem această expunere cu o afirmație ce aparține lui Cicero.

„Cu foarte mult timp în urmă, Cicero, spunea că animalul, pentru a deveni animal, nu are nevoie de educație. Omul însă, pentru a deveni om, are nevoie de educație, aceasta este și ceea ce îl deosebește esențial de animal.”³ Desprindem din aceasta o serie de idei ce ne vor ajuta în conturarea unei viziuni cu privire la rolul fundamental al educației în societatea contemporană. Astfel, putem considera faptul că drumul de la omul-animal la omul-uman trece prin magistrala educației, aceasta fiind cea mai importantă funcție a comunităților umane organizate social. Educația este cea care îi învață pe oameni să utilizeze cunoștințele, experiența de viață, tradiția și credința în

vederea transformării societății în care trăiesc într-un spațiu care să răspundă propriilor exigențe.

Lumea zilelor noastre consideră că răspunsurile la toate problemele cu care se confruntă se regăsesc în educație. În sprijinirea celor menționate, Constantin, Popescu, afirma faptul că „viața pe care o avem de trăit fiecare, între cele două momente unice – nașterea și moartea – este o luptă permanentă a omului cu limitele libertății, a cărei energie necesară se alimentează și se regenerează continuu prin educație, prin capacitatea individului uman și a colectivității în care trăiește de a învăța ceea ce trebuie făcut, pentru a ne asigura bucuria de a trăi, cât și ceea ce nu trebuie să facem, pentru a nu mări nejustificat costurile tranziției prin viața umană, ajungând să plătim din ce în ce mai mult și să trăim din ce în ce mai prost.”⁴ Remarcăm astfel, faptul că educația, în această accepțiune, este cea care ne propune să învățăm din experiența pozitivă sau negativă a trecutului, încât ceea ce este benefic omenirii să se întreprindă, iar greșelile să nu mai fie repetate.

Atragem atenția asupra faptului că educația constituie alfa și omega existenței individuale și sociale a individului. Aceasta ocupă o poziție centrală în formarea omului, întrucât știm cu certitudine faptul că individul uman nu poate exista fără educație. „De la formele primare ale educației, constând în deprinderea mijloacelor de comunicare și până la ceea ce specialiștii numesc educație permanentă, aceasta influențează omul, în primul rând ca ființă care acționează pentru atingerea anumitor scopuri, apoi ca membru al societății.”⁵

Educația în sine presupune transmiterea cunoștințelor, acumulărilor rezultate în cadrul societății, motiv pentru care societatea contemporană trebuie să își îndrepte tot mai mult atenția spre educație, întrucât prin aceasta, comunitatea umană își perpetuează existența, transmitând din generație în generație tot ceea ce omenirea a descoperit despre ea însăși și despre realitate. Astfel, educația reprezintă un interes și o problemă fundamentală pentru om și societate.

Savantul umanist, Albert, Szent-Gyorgyi, afirma că „în esență, învățământul nostru trebuie să aibă un singur scop: formarea de oameni care, cu ochii ațintiți spre orizontul în continuă lărgire, să stea solid pe propriile picioare. Această sarcină face din școala de toate nivelurile cea mai importantă instituție publică, iar din profesor, cel mai important personaj al vieții publice. Așa cum predăm azi, așa va fi ziua de mâine.”⁶ Remarcăm, în această manieră, faptul că colectivitatea umană așteaptă astăzi totul de la școala contemporană: să-i pregătească pe tineri pentru viața trăită în colectivitate, să le transmită cunoașterea acumulată de-a lungul secolelor, să-i ajute să facă față realității aflată într-o continuă schimbare și să-i pregătească pentru un viitor incert.

Menționăm de asemenea, faptul că educația, în accepțiunea unui laureat Nobel în medicină: „ne învață cum să învățăm, ne trezește setea de cunoaștere, ne învață bucuria lucrului bine făcut și emoția creației, ne învață să iubim ceea ce facem, ne ajută să descoperim ceea ce ne-ar plăcea să facem.”⁷ În opinia noastră, educația trebuie să fie locomotiva dezvoltării culturale a individului, partener în procesul de transfer al culturii științifice în practica socială, baza unei societăți libere, temelie pe care se poate clădi un stat puternic și sănătos. În sprijinirea celor menționate mai sus, Constantin, Popescu, aprecia faptul că „educația este singura contribuție a societății care poate să facă omul

1 Partea a II-a a materialului se va regăsi în numărul următor al revistei

2 Capitol extras din volumul „Educația în viziunea doctrinei social-democrate,” autor: Teodora Elena Zaldea, Bârlad, Editura Sfera, 2014

3 Popescu, Constantin, *Viața ca optimism tragic*, București, Editura A.S.E., 2011, p.29

4 Marinescu, Cosmin, *Educația: perspectivă economică*, București, Editura Economică, 2001, p.9

5 Pană, Marius, Cristian, *Educație și libertate. Repere instituționale ale dezvoltării*, București, Editura ASE, 2011, p.13

6 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.189

7 Popescu, Constantin și Tașnadi, Alexandru, *Respiritualizarea. Învăț să fii OM. Ei despre Noi.*, București, Editura ASE, 2011, p.471

mai bun în interiorul său. Educația și credința în certitudinea speranței sunt forțele spirituale care ne învață și ne dezvăță mereu, făcându-ne să devenim schimbarea ce dorim să se întâmple. Numai în măsura în care învățăm și ne dezvățăm putem să ne schimbăm, să dobândim flexibilitatea atât de necesară armoniei cu întregul viu.”⁸ Afirmatia conform căreia ființa umană este parte componentă a întregului viu se referă la faptul că aceasta este parte a familiei în care iubește, a organizației în care muncește, a comunității în care trăiește și a mediului în care supraviețuiește.

„Considerată un factor cheie în dezvoltarea societății, ea asigură forța de muncă calificată pentru toate sectoarele de activitate, favorizează progresul, stimulând curiozitatea intelectuală, capacitatea de adaptare, creativitatea și inovația, educația constituind unul dintre cele mai puternice instrumente de care dispunem pentru a modela viitorul, sau măcar pentru a ne orienta către un viitor dezirabil.”⁹

Putem afirma că obiectivul principal al educației îl constituie „formarea și dezvoltarea oamenilor în spiritul cultului pentru calitatea lucrului bine făcut ca valoare supremă a muncii.”¹⁰ Observăm, în acest mod, faptul că educația a fost întotdeauna considerată ca fiind un factor deosebit de important pentru evoluția și dezvoltarea societății. Adrian, Năstase, aprecia, de altfel, că „educația este mai mult decât un loc al unei discuții, este un element al unei ținte pe care societatea o dorește împlinită: dezvoltarea economică.”¹¹

În accepțiunea lui Jehudi, Menuhin, „cunoașterea științifică reprezintă adevăratul progres care ne ajută să înțelegem lumea,”¹² motiv pentru care comunitățile umane trebuie să privească educația ca fiind cel mai important lucru spre care societatea contemporană trebuie să se aplece. Putem chiar afirma că tot ceea ce reprezintă educație și cunoaștere sau cunoaștere și educație înseamnă progres, prosperitate. Astfel, rolul educației ca stimulent al potențialului uman și ca factor important al dezvoltării economice este incontestabil.

Punând sub lupa analizei literatura de specialitate dedicată domeniului educației, constatăm faptul că „teoria economică a plasat educația în prim-planul performanțelor individuale și al existenței societății. Poziția individului în relația cu educația a evoluat în teoria economică de la stadiul de beneficiar și utilizator al educației la stadiul de instrument prin intermediul căruia educația generează randamente crescătoare în planul creșterii economice.”¹³

Educația constituie o condiție sine qua non a pro-

gresului în măsura în care statele, dar și indivizii umani conștientizează că este necesar să își canalizeze toate resursele financiare, materiale, umane puse la dispoziție prin „zgârcenia” naturii înspre cunoaștere, educație.

„În cele mai dezvoltate state ale lumii, investiția în capitalul uman, în general, și investiția în educație, în special, sunt considerate un factor cheie al dezvoltării economico-sociale pe termen lung, al progresului durabil al întregii omeniri.”¹⁴ Remarcăm, în această manieră, faptul că „investirea în factorul uman are o influență decisivă în creșterea economică, iar cheia investițiilor în capitalul uman este educația.”¹⁵ Prin urmare, statele lumii vor reuși să cunoască dezvoltarea economică doar având cetățeni bine informați, dotați cu un bun bagaj educativ. Așadar, „prima investiție care trebuie făcută este în educație, în pregătirea pentru viața care urmează să fie trăită în societate, în spiritul credinței și speranței de mai bine pentru om și omenire.”¹⁶

Prin investiția în educație se va obține o creștere economică sănătoasă, inteligentă. În susținerea acestui fapt, Constantin, Popescu, remarca foarte bine că „o creștere economică armonioasă nu înseamnă un ritm ridicat de sporire a PIB/loc., așa cum se crede astăzi. Un PIB/loc.obținut prin poluarea mediului și prin dezvoltarea producției de arme, prin producerea de bunuri ce pun în pericol sănătatea oamenilor este considerat un PIB canceros, iar creșterea care-l susține o creștere nesănătoasă, canceroasă.”¹⁷ Beneficiind de un anumit nivel de educație, primit mai întâi în familie și apoi completat în școală, ființa umană va utiliza cunoștințele dobândite în transformarea societății în care trăiește într-un spațiu care să răspundă propriilor exigențe. Astfel, aceasta va investi resursele puse la dispoziția sa prin „zgârcenia” naturii pentru a genera o creștere economică sănătoasă.

„Capacitatea unei economii de a genera prosperitate pare tot mai mult dependentă de modul în care asimilează cunoașterea. Întrucât cunoștințele, spre deosebire de alți factori ai creșterii economice, sunt susceptibile a genera randamente crescătoare, scopul principal al strategiilor de creștere și dezvoltare a devenit diseminarea cât mai rapidă și mai vastă a acestora. Educația este chemată să asigure individului accesul la cunoștințele fără de care adaptabilitatea și compatibilitatea nu ar fi posibile. Prin urmare, investiția în capitalul uman a început să fie considerată, în mod tradițional, unul dintre factorii cheie ai dezvoltării economice.”¹⁸

Totuși este necesar ca acest progres rezultat în urma investiției de către statele lumii a tuturor resurselor de care dispun înspre cunoaștere, educație să nu amenințe viața natural - umană și socială. Constantin, Popescu, sublinia faptul că în prezent avem de a face cu un progres nesănătos, pe contrasens. Astfel, „o economie nesănătoasă care mărește șomajul, inflația sau o comunitate

8 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.154

9 Nicola, Zoica; Buiga, Andrei și Ghena, Cristian, „School in contemporary society, ” *Revista Română de Statistică, Supliment Trimestrul II/2012*, p.431 (http://www.revistadestatistica.ro/suplimente/2012/2/srs2_2012a67.pdf, accesat în data de 17.03.2013)

10 Marinescu, Cosmin, *Op.cit.*, p.11

11 Năstase, Adrian, *Bătălia pentru viitor: sezonul 2*, București, Editura MondoMedia, 2011, p.200

12 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.119

13 Pană, Marius, Cristian, *Op.cit.*, p.39

14 Idem, p.65

15 Năstase, Adrian, *Bătălia pentru viitor*, București, Editura New Open Media, 2000, p.70

16 Marinescu, Cosmin, *Op.cit.*, p.12

17 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.532

18 Pană, Marius, Cristian, *Op.cit.*, p.153

umană urbană, care este dominată de criminalitate, violuri, furturi și alte fenomene antisociale, un mediu natural poluat, familii umane destrămate și organizații de afaceri care exploatează munca și o plătesc în dispreț față de roadele ei sunt contrasensuri ale evoluției la nivelul comportamentelor întregului viu care accentuează stresul indivizilor umani, cu consecințe imediate sau pe termen mai îndepărtat asupra sănătății umane.”¹⁹

Cu toate acestea, există pericolul ca educația să alunece spre o pantă greșită. Aici facem referire la faptul că educația poate transforma oamenii în factori de producție, dependenți aproape exclusiv de carieră sau poate fi folosită pentru a produce dezastre nucleare, biologice, ori pentru a consolida diferite regimuri politice. O asemenea educație este pe contrasens, ea construiește un viitor ce va fi dominat de războaie și schimbări lipsite de sens. În opinia noastră, omul nu trebuie să beneficieze de educație numai pentru a fi o unealtă de producție. Acesta trebuie să fie educat pentru a fi mai întâi util sieși și societății, pentru a deveni un om cu un comportament demn de semeni. „Se pare că actuala educație, releva Constantin, Popescu, este cea care, în loc să ne facă să iubim viața pe care o avem de trăit, ne transformă în adulți înnebuniți după carieră și bani, uitând să trăim în armonie cu noi înșine, dar și cu cei cu care ne aflăm inevitabil

în interacțiune. Astfel, în responsabilitatea educației, se află, cheia pentru a deschide din interior ușa progresului care să nu ne amenințe folosind rezultatele minții și mâinilor noastre.”²⁰

Constatăm, în acest mod, faptul că indivizii ce vor înțelege și vor stăpâni cunoștințele dobândite în domeniul cercetării științifice se vor afla în avantaj și vor cunoaște dezvoltarea, în vreme ce cei care nu vor reuși acest lucru se vor confrunta cu subdezvoltarea, sărăcia. Observăm, deci, că investind în educație, societatea contemporană va obține progresul, creșterea economică reclamată atât de intens în ultima perioadă de guvernele statelor lumii.

De altfel, „dacă prin educație reușim să formăm atât oameni adevărați, interesați de o viață mai bună și un viitor comun mai bun, cât și profesioniști, responsabili de cunoașterea, înțelegerea și transformarea lucrurilor, atunci putem afirma că activitatea socială cea mai importantă, educația, este la înălțimea folosirii creierului nu numai pentru gândire, ci și pentru a contempla splendorile vieții natural-umane și spirituale, bucuriile sale, într-o lume dominată de speranță.”²¹

20 Idem, p.108

21 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.529

19 Popescu, Constantin, *Op.cit.*, p.104

**APARAT AEROSOL
CU ULTRASUNETE**

Nebulizatorul Suchatzki este produs în Germania și este creat în special pentru uz spitalicesc, caracteristicile de bază fiind adaptabilitatea, flexibilitatea și siguranța la operare. Având posibilitatea nebulizării de soluții medicamentoase, lichide salin, minerale, termale și aromatate se pot trata eficient o gamă foarte vastă de afecțiuni:

- Bronșită;
- Pneumonie;
- Astm bronșic;
- Traheită;
- Laringită;
- Deshidratare;
- Mucoviscidoză;
- Pre/post operativ;
- Faringită;
- Sinuzită, etc.

**UNIC ÎN
BĂRLAD!**
Etaj 1, Camera 19
3 lei/ședința

**CABINETUL ROMSOUND
PROTEZARE AUDITIVA**
al C.A.R.P “Elena Cuza” Bârlad
Etaj 1, Camera 14

romsound
să ne auzim mai bine

CABINETUL DE KINETOTERAPIE SI REFLEXOTERAPIE

	TRATAMENT	MEMBRI	NEMEMBRI
	KINETOTERAPIE		
	MASAJ TERAPEUTIC		
	REFLEXOTERAPIE	25 LEI	40 LEI
	ELECTROTHERAPIE		
	ULTRASUNETE	5 LEI	5 LEI
	VENTUZE VACUUM		
KINETOTERAPEUT: DANIELA TEODORU			

**RUBRICĂ DE
PROF. MARIANA MARIN**

Tinere personalități bărlădene

ALINA HARJA - O VOCE ÎN APĂRAREA ROMÂNILOR DIN ITALIA

S-a născut la 2 ianuarie 1980 la Vaslui. După absolvirea Școlii gimnaziale devine elevă a Colegiului Național „Gheorghe Roșca-Codreanu” din Bârlad la o clasă de Științele Naturii. După absolvirea liceului, în 1998, își continuă studiile la Colegiul de Informatică și apoi la Facultatea de Chimie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

Din 2001 până în 2004 lucrează ca secretară și translator din limbile italiană, engleză la S.E.C.O.L. S.p.A. din Iași, după care între 2005-2006 este secretară și web master la Asociația N.A.B.ONLUS. Din 2006 devine prezentator împreună cu Elisabetta Rizzo a emisiunii „A tutto Volume” la Tele Efer, iar între 2006-2007 împreună cu Mauro Cascio prezintă emisiunea „La Servetta di Talete” de la același post. Tot în acest timp devine jurnalist la PARVAPOLIS.It unde din 2007 a fost numită secretar de redacție până în 2008.

Din 2006 a devenit redator la numeroase prezentări de cărți și întâlniri culturale printre care „Il solco della memoria” cu Emanuela Zanoti, „Inquietudini meditazioni” cu Miguel de Unamuno, „Diario del Seduttore” cu Mauro Cascio, „Un weekend de lettura,” „Poesie in valigia” cu Gabriela Lavini Ninoiu, „E se...” cu Chiara Schirosi etc.

Din 2007 până în 2008 a fost realizator și prezentator de știri la TG, editor al paginii în limba română a cotidianului „Il Territorio.”

A realizat seria de întâlniri culturale ROMANIA. Istorie, suflet, cultură la Librăria Mandadori. A devenit responsabil de presă a Partidului Românilor din Italia, la Identitatea Românească și Președinte a Asociației Culturale AMICI DELLA ROMANIA până în iunie 2013.

Din 2008 a fost numită Purtător de cuvânt a Federațiilor Asociațiilor Românești din Italia și a organizat Conferința „Românii între siguranță și integrare” în Parlamentul României.

Din 2009 colaborează cu Metropoli, supliment dedicat imigrației a cotidianului „La Republica,” cu Unita și cu redacțiile RAI 1 și RAI 2.

Între 2008-2013 a fost Asistent parlamentar în

subordinea Președintelui Grupului interparlamentar Italia-România, Guido Melis, din Camera Deputaților și e Corespondent permanent în Italia pentru Realitatea TV, The Money Channel și Realitatea Fm.

Din 2010 organizează împreună cu Forumul Intelectualilor Români din Italia, ciclul de conferințe sub titlul „Politica și Imigrația” la Camera Deputaților și publică, în limba italiană, împreună cu prof. Guido Melis studiul „Românii. Minoritate decisivă pentru Italia de mâine” prezentat în Camera Deputaților de

Gianfranco Fini, președintele Camerei, Giuliano Amato, președintele "Enciclopediei Tecani," Luigi Manconi și Aldo di Biagio, deputat.

Colaborează de asemenea, cu un grup de cercetători italieni la redactarea volumului "Servitorii statului. 150 de biografii," publicat de Ministerul Administrației Publice din Italia. A moderat prezentarea traducerii lucrării "Viata lui Iisus. Răstignirea" de David F. Strauss la Biblioteca Senatului împreună cu filosofii Rocco Battiglione vicepreședintele Camerei Deputaților, Massimo Iritano și Mauro Cascio. Din 2011 este coordonator pe regiunea Lazio în cadrul ENAP Lazio al Proiectului MEDIT (Model Transnațional de Cooperare pentru Întoarcerea Lucrătorilor Români, proiect realizat de ANOFM România în colaborare cu parteneri din Italia. Publică de asemenea, în limba română, volumul "Românii. Minoritatea comunitară decisivă pentru Italia de mâine" la Editura Institutului European. Lucrarea a fost lansată de Senatul României în cadrul întâlnirilor bilaterale ale Grupului interparlamentar Italia- România și a Grupului România- Italia.

Din 2010 a devenit corespondent permanent în Italia a Antenei 3 (afiliat CNN) și a Antenei 1, în 2011

devine director editorial al revistelor "Actualitatea Românească" și "Actualitatea Magazin." Din 2012 este moderator al emisiunii "Ediție Specială," autor al emisiunilor "Avocatul comunității" și "Pilula juridică" la ROMIT TV (Televiziunea românilor din Italia) până în 2013.

În 2013 participă la "Transatlantis Inclusion Leaders Conference" ca beneficiar al unei burse de studio pusă la dispoziție de Guvernul S.U.A. și de German Marshall Fund la Bruxelles și a publicat studiul "Mafia românească în Italia" în revista "Sicurezza e scienze sociali" redactată de Universitatea din Bologna.

Din 2013 a devenit studentă a Facultății de Științe Politice și Relații Internaționale a Universității La Sapienza din Roma. Din martie 2014, face parte din grupul de cercetare care studiază Istoria Cabinetelor Ministeriale (1861-2015) pentru Institutul Italian de Cercetare a Administrației Publice și pentru Institutul Central al Arhivelor Statului.

Se implică permanent în toate acțiunile care îi au ca subiect pe românii din Italia. Este o prezență activă, hotărâtă și plăcută cu care Bârladul se poate mândri.

CATĂLIN POPA, TÂNĂRUL INTERESAT DE TRECUTUL ISTORIC

S-a născut la 13 iunie 1986 la Bârlad. După absolvirea Școlii Generale devine elev al Colegiului Național "Gh. Rosca Codreanu" la o clasă de matematică-informatică. Cu toate acestea începe să manifeste interes pentru istorie poate și datorită faptului că mama era și

este salariată a Muzeului "Vasile Pârvan." În timpul liceului împreună cu doi colegi, Miță Andrei și Pagu Gabriel au participat la concursul "Eustory-istoria mea" patronat de Președintele României unde au obținut locul al doilea.

Și-a continuat studiile la Facultatea de Istorie și Filozofie, secția arheologie de la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj între anii 2005-2008 unde a obținut o bursă de excelență din partea Universității, după care un Masterat în World Archaeology (Arheologia Lumii) la Departamentul de Arheologie și Antropologie al University of Cambridge, Marea Britanie. Aici obține o bursă acordată de The Rațiu Family Charitable Foundation. Între 2009-2013/2014 își continuă pregătirea cu un doctorat în

Arheologie la același Departament de Arheologie și Antropologie de la Universitatea din Cambridge. Pentru efectuarea studiilor doctorale a obținut trei burse acordate de The Ratiu Family Charitable Foundation,

La obârșia Mioriței

ION MORARU

Cambridge. Între 2010-2014 a lucrat ca supraveghetor de seară, part-time la Squire Law Library în cadrul Universității din Cambridge, iar în vara lui 2012 ca asistent de șantier pentru Universitat Wien la șantierul de la Mont Beuvray/Bibracte din Franța.

Din mai 2014 este cercetător postdoctoral în cadrul TOPOI Excellence Cluster, Frei Universitat Berlin din Germania. În completare în iunie-iulie 2010 a studiat Analiza arheometalurgică la Facultatea de inginerie de la Universitatea din Buenos Aires, Argentina, iar în perioada iulie-august 2013 participă la Școala de vara Advanced Statistical Modelling organizat de Oliver Nakoinz, Graduate School of Human Development in Landscape, Christian-Albrechts la Universitatea din Keil-Germania.

Din 2007 a participat la o serie de conferințe cum ar fi: Simpozionul Național de la Alba-Iulia din 2007, în cadrul The Archaeology Days national student symposium de la București din 2008, la Universitatea din Cambridge în 2009, 2010, 2011 și 2013, la Conferința Iron Age Communities in the Carpathian Basin la Târgu Mureș în 2009, la Conferința The Archaeology of Recovery la Oxford în 2011 sau la Universite Paris I Pantheon-Sorbonne.

În același timp a susținut o serie de prelegeri la Universitatea Cambridge și o serie de seminarii între 2010-2014 cum ar fi: Arheologia în Acțiune, modulul Arheologia Religiei și modulul Concepte teoretice de bază. Cultura materială - heritage, Istorie și arheologie în 2011, Epoca Fierului în Europa la cursul de Preistoria Europei și la Cursul de Arheologia în Acțiune I la Modulele Concepte teoretice de bază, Cultura materială. La toate acestea se adaugă munca pe diverse șantiere arheologice din lume.

Dacă ne gândim că abia în vară se împlinesc 10 ani de când a absolvit liceul putem concluziona că a desfășurat o intensă activitate cu realizări pe măsură care fac cinste familiei, Colegiului Codreanu și mai ales BĂRLADULUI.

Diminețile zilelor însorite de toamnă sunt neasemuit de frumoase în preajma pădurilor. „Crenelurile” culmilor îți bucură privirea și îți trezește dorința de a cunoaște cât mai bine „slăvitul împărat” care este codrul. Când pornești însă, pe drumul ce se avântă spre Munții Zboinei ori spre vârful Măgura Cașinului, frumusețea naturii este împetrișată de (re)descoperirea unor fapte de arme din Primul Război Mondial, precum și de identificarea unui tărâm legendar: locul nașterii baladei „Miorița.”

În adierea brazilor ce străjuiesc șoseaua, în centrul satului Mănăstirea Cașin zărești parcă aieva pe Regina Maria în haine de soră medicală (în această ipostază fiind prezentă pe aceste meleaguri). Linia frontului de la Mărășești - Mărăști - Oituz - Coșna a lăsat la Pârâul Sărat un număr de 3000 de morți, ce își duc somnul în Cimitirul Eroilor spre care freamată mereu brazilii. Trecând de pepinierele Ocolului Silvic Mănăstirea Cașin, zărești Măgura și «Culmea Războiului», locul unui fost depozit de obuze, ” după cum mărturisește Constantin Tudose -”ghidul cunoscător” al acestor meleaguri, om cu vechi stagii în explorarea pădurilor. Trecem de locul aerodromului militar de la Scutaru, din timpul Primului Război Mondial și intrăm pe locurile care au fost „teatrul operațiunilor de luptă, ” foarte important în anii 1916-1917. Parcurgerea unui drum strategic prin păduri, construit în acei ani, pornit din zona satului Curița spre Vârful Măgurii - Oituz - Cireșoaia dar și spre Buciaș - Întărcătoare - Zboina Verde este lucrul care stârnește cea mai mare curiozitate în această zonă montană. Pe acest drum pietruit urcau agale carele de război spre Buciaș și Întărcătoare. Prin pădurile dese de conifere abia de zărești câte un luminiș, de aici întinzându-se o suprafață de 22 000 de hectare de pădure ce aparțin de Ocolul Silvic Mănăstirea Cașin, la orice pas văzându-se strădaniile silvicultorilor prin plantări. Ca o licărire albăstruie în vale se răsfiră în albia unui pârâiaș, firul Cașinului, despre care Constantin Tudose menționează: „Parcă de mâna «uriașilor» au fost date la o parte stânci foarte mari, printre care își fac loc undele neprețuite ale Cașinului, printre puținele râuri din țară unde păstrăvul este nativ. Prin învolburări de ape, dăruiță cu de toate, Valea Cașinului trece prin adevărate cariere de piatră, iar drumul rutier se strecoară spre inima pădurii, lăsând în urma sa și câteva «lupării» pentru vânat (construite ca un bordei în pământ, cu o mică fereastră). La Poiana Călugara, pe vremea comuniștilor un călugăr avea știubei, hrănindu-se și cu ce-i dăruia Dumnezeu din pădur, e iar pe culmea Buciaș este un așezământ religios al celor care țin calendarul pe vechi.”

Zărilor se deschid între versanții ce străjuie Poiana Înțercătoarea. Pădurile de fag și brad, cu copaci maiestuoși, drumul frumos și uneori înfricoșător au făcut ca aici să fie construită o cabană de vânătoare la care a ajuns Gheorghe Gheorghiu Dej și alți comuniști de seamă din timpul său precum și Nicolae Ceaușescu, ce venea însoțit de suită vânătorească, pentru a se bucura de acest hobby. Lăsăm în urmă curgerea Cașinului și urcăm în bazinul Zboina. Serpentinele ce țin drumul pieptiș fac să poți surprinde o vastă panoramă, în care se zăresc mai multe vârfuri ale munților, unele răsfirate ca într-un arc de cerc. Cu multe emoții aflu că urcăm chiar pe drumul strategic realizat în urmă cu aproape 100 de ani de ostași, în vremurile de restriște ale Primului Război Mondial. El se păstrează aproape intact în mai multe locuri și dă fascinația trecerii timpului, din vremuri de război în cele de pace. Emoțiile devin copleșitoare cu cât în urcușul pe niște versanți abrupti întâlnim un loc drept, numit „Șesul Mesei, ” unde se mai pastrează încă „Masa lui Vodă” (din timpul domnitorului Moldovei, Gheorghe Ștefan). Cu haru-i de a da glas unor puternice trăiri, Constantin Tudose aproape că a declamat sublim: „Străjer la masa domnească stă un semeț paltin de munte. Scaunele «mesei» sunt acum la distanță de aceasta, depărtate de vitregiile timpului și ale naturii, iar «armurierii» domnitorului Moldovei par a fi ascunși după coama versanților.” Suntem într-un teritoriu al liniștii și urcăm spre un „picior de plai” - fiecare „deschidere” spre zarea munților purtând numele de plai, în tot arealul zonei. „Ghidul” acestei călătorii nu își poate opri mirarea față de atât de frumosul peisaj: „Totul este strălucitor, vântul susură prin cetina de brad, firișoare de gheață au cuprins drumul pietruit. Pângărim cu vorbele frumusețea acestui peisaj mirific. Este asemenea ca o simfonie. Doar expresia «gură de rai» poate să caracterizeze ceea ce este în jur, în această splendoare.” Pădurea se apără de „vrăjmașul modern” - automobilul și un copac doborât în mijlocul drumului face ca să ne continuăm călătoria pe jos. Întâlnirea privirii cu copaci semeți ne face să rememorăm lucruri „descoperite pe ulița satului, ” cum îi place lui Constantin Tudose să denumească vorbele aflate de la consăteni. „De la bătrânii satului știu că la vreme de vară ploioasă, la umbra unui asemenea brad falnic au putut oamenii să se adăpostească, fără a fi răzbiți de un fir de ploaie! Presărate pe tot drumul și în pădure conurile de brad se odihnesc pe pământul bogat, așteptând apa să dea viață seminței din ele.”

Urcăm spre Plaiul Zboinei și în cale întâlnim „Fântâna Regelui Ferdinand” - un uluc pe care se scurge firul subțire de apă al unui izvor pornit dintr-un mic pântec, la capătul căruia se află o cruce de lemn frumos meșteșugită în mai multe brațe și modele. Ea are înscris anul 1916 și este intrată în conștiința locurilor ca „Fântâna Regelui Ferdinand, ” ostiind setea călătorilor ajunși în vârf de munte. La doar câteva sute de metri distanță, o priveliște devine cuceritoare, iar cuvintele lui Constantin Tudose sunt asemeni celor „de pe carte, ” â el mărturisind: „De pe «buza» Poienii Lepșei se deschide peisajul încântător de frumos al Munților Vrancei. Parcă 100 de cutremure s-au zbuclum și au creat șirurile acestea de munți. Mai apoi, Dumnezeu a mângâiat locurile și le-a dăruit cu păduri nesfârșite cât vezi cu ochii. Sunt locurile unde s-a născut «Miorița», cu poienile unite unde își păzeau oile baciul moldovean, cel vrâncean și baciul ungurean, din Țara Bârsei. Întro altă splendoare, din acest încântător loc, asemeni Vrancei, se deschide și Țara Ardealului, așezată cu pământ rodnic și pierdută în depărtare. Prin vuetul vârfurilor de brazi se aud parcă tălângile oilor și buciumele ciobanilor vrânceni. Îmi închipui că aud și buciumul marelui voievod Gheorghe Ștefan, dar și a Regelui Ferdinand, care au poposit în aceste locuri.” Capodopera absolută a literaturii noastre populare și dovadă a geniului artistic al poporului român, din întreaga poveste a baladei „Miorița” izbucnește năvalnic, vitalitatea dintotdeauna a omului din popor, dragostea oierului față de viață, de natură și de îndeletnicirea sa. Iar prin coordonatele spațio-temporale, se poate deduce că originea acestei balade poate fi pe aceste meleaguri montane, loc unde coborârea turmelor la iernat este un lucru an de an repetat. Deși, exegeții au arătat că balada „Miorița” are la origini un fapt real sau ar fi fost doar un bocet, cert este că aceasta este numai a noastră, „cea mai frumoasă epopee pastorală din lume” (după cum a notat George Călinescu). Urcând pe drumul pe care sunt vizibile urmele de lup, de cerb și de ciute spre vârful Zboina Verde (ce are o altitudine de 1380 metri), zărești și muntele Zboina Neagră, dar și muntele Clăbuc, iar în depărtare se află Nemira. Din Poiana Lepșei, unde pleacă un drum către Brețcu (jud. Covasna), sunt 9 kilometri până în Soveja (jud. Vrancea), fiind aceeași distanță pe care o urci și de la Cabana Înțercătoarea. În această împărăție a cocoșilor de munte observi că harnicul vânt, ce cântă prin crengile dezgolite în frumosul peisaj autumnal, a așternut covor de frunze, spre a nu fi uitată așa ușor frumusețea acestui picior de plai.

Bilanț post-decembrișt

N-avem bani pentru bucate,
Pentru cărți și sănătate.
Dar mâncăm pe săturate
Porția de libertate.

Nicolae DRAGOȘ

La vârsta a treia

Cândva paharul era plin,
Dar nu cu apă minerală,
Degeaba iau aspacardin,
Cade mereu din tencuială.

Dumitru BOTAR

Autopronostic de umorist

Mai glumesc doi ani
Și-s humă.
Medicii vor bani...
Nu glumă.

Ștefan TROPCEA

Urbanism

Cum carburanții se scumpesc,
Spre-a nu mai cheltui-n neștire
Spitalele se construiesc
Alătura de cimitire.

Corneliu ZEANĂ

Sobei mele

Cu soba mea mă țin fudul,
E mititică și frumoasă,
De gerul iernii nici că-mi pasă,
Că am și-n cameră destul!

Alexandru ALDEA

Viata noastră văzută de epigramiști

Selecție de
NELU VASILE-NEVA

Vizită medicală

Deși eram de vlagă supt,
Cum doctoru-mi tot da târcol,
Examenul și l-a-ntrerupt...
La ciocănit sunam... „a gol”!

Dimitrie JEGA

La pensie

Muncești și tragi ca înecatul
Să termini ratele cu statul
Ca să rămâi, cum fac mai toți,
Cu ratele pentru nepoți.

Laurian IONICĂ

Constatare tristă

Fapta nu pot s-o împiedic
Dar constat la gura gropii
Că ciubucul dat la medic,
E-un avans la ortul popii.

Dan CĂPRUCIU

Viata – văzută prin maxime și eugetări

ÎNV. VICTORIA RUDI

- „Multe lucruri minunate există, dar nimic nu-i mai minunat decât OMUL.”
- „Suntem născuți pentru a ne ajuta unii pe alții precum picioarele, mâinile, pleoapele, dinții. Deci, e împotriva naturii de a ne face rău unii altora.”
- „Unul pe altul când se ajută, atunci dragoste e mai multă.”
- „Sfera aceasta pământescă mai oferă spațiu suficient pentru fapte mari.” (Goethe)
- „Omul trebuie să aibă pe cineva pe care trebuie să-l respecte, a cărui autoritate să-i sfințească până și adâncul tainic al sufletului.” (Seneca)
- „Să nu căutați a face pe om mai bun prin rațiune, ci prin puterea exemplului persoanl; nu încercați a mișca decât prin emoție; să nu credeți că puteți trezi dragoste decât prin dragoste!”
- „Fiți ceea ce vreți să fie celălalt!”
- „Viața voastră, iar nu cuvintele voastre să fie o predică!” (Arniel)
- „Titus, împăratul romanilor, aducându-și aminte într-o seară, la cină, că în ziua aceea nu făcuse niciun bine, a zis: Prieteni, am pierdut ziua de azi!” (Saint Bernard)
- „Un zâmbet sau o vorbă bună spusă unui bătrân, este de a dăruii o zi mai mult din viață.” (Vasile Conta)

ÎNARIPATE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1							■					
2						■						■
3								■				
4		■							■			
5			■				■					
6		■								■		
7	■					■					■	
8				■				■				
9			■									■
10			■				■					
11								■				
12						■						

ORIZONTAL: 1) Pasăre mică, cu penajul verde-gălbui, cu două dungi negre pe aripi – Pasăre domestică de talie mare. **2)** Pasăre cățăărătoare cu ciocul mare și cu penajul viu colorat din America tropicală – Pasărea-rinocer din Asia, Africa și Oceania, al cărei cioc are un apendice încovoiat. **3)** Pasăre de munte cu penele cafenii stropite cu alb – Pinguin. **4)** Ultimii canari! – Pasăre migratoare cu ciocul ascuțit, cu pene negre-verzui cu pete albe – Compuși organici volatili (abr. chim.). **5)** Circa (abr.) – Idee! – Păsări din țările calde, cu ciocul lung și curbat în jos. **6)** Păsări mici de apă – Ilie Cocora. **7)** Conifer, menționat de Dimitrie Cantemir – Papagal cenușiu din vestul Africii. **8)** Compozitor român, autorul melodiei „Turturele” (Temistocle) – Lucian Sitaru – Rege al Danemarcei, eroul legendei „Vânătorul negru” (sec. XIII). **9)** Pasăre neagră din America tropicală – Pasăre asemănătoare cu barza, cu ciocul lung și lat, cu moț de pene pe cap. **10)** Plin de apă – Imită sunetul caracteristic al ciorii – Regizorul filmelor de animație „Sticletele” și „Acvila și bufnița” (Artin). **11)** Pasăre nordică, asemănătoare cu o rață mică – Fruct originar din ins. Antile. **12)** A țâșni – Păsări marine albe, cu spatele și aripile cenușii.

VERTICAL: 1) Păsări de baltă, cu ciocul, gâtul și picioarele lungi, ce se hrănesc cu pește – Păsări domestice mari, cu penaj strălucitor și cu o coadă lungă în formă de evantai. **2)** Pasăre acvatică având ciocul lung și penajul brun – Vultur foarte mare, cu capul și gâtul golașe, care trăiește în Anzi. **3)** Imediat, la lăcustar! – Organele de zbor ale păsărilor – Pasăre de oțel din Rusia. **4)** Tangentă (abr.) – Papagal viu colorat și cu coada lungă – Partea cu creastă a cocoșului. **5)** Pasăre mică cu penele castanii, numită și țintar – Ciocurile lopătarilor. **6)** Ornitolog român, autorul volumului „Păsările din Delta Dunării” (Dimitrie) – Mic papagal cu coada lungă din Oceania. **7)** Capul unui ciuf! – „Poziția sacro-iliacă stâng-posterioară” (abr. med.) – Teodor Păun. **8)** Vorba găscanului – Strigăt cu care se cheamă rațele – Oraș antic în Asia Mică. **9)** Acela – Pasăre migratoare de baltă, cu ciocul lung. **10)** Arbori cu ramuri foarte flexibile – Sfredel (reg.). **11)** Păsări de curte, pintenați – Pasăre răpitoare de zi, cu ciocul scurt și încovoiat. **12)** Sectorul păsărilor – Numele pescărușului în Argentina.

Dicționar: CIRA, IACO, ABEL, ATT, ABAAE.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1		■						■			
2						■					
3							■				
4			■								■
5				■				■			
6					■					■	
7	■									■	
8				■		■					
9								■			
10		■							■		
11			■								
12						■					

ORIZONTAL: 1) Muscă parazită a oilor, numită și strechea oilor – Insectă care roade lemnul. **2)** Stadiu în dezvoltarea insectelor – Afecțiunea provocată de înțepătura unor insecte. **3)** Insectă coleopteră mare, cu pete albe, care se hrănește cu sucul florilor – „University Purdue University Indianapolis” (siglă). **4)** Traian Borza – Nume dat unei insecte care seamănă cu albina. **5)** Coropișniță (reg.) – În cuiabar! – Nimfă de furnică (reg.). **6)** Fabulistul grec, autorul titlurilor „Albinele și Zeus”, „Greierele și furnicile”, „Muștele” ș.a. – Stadiul intermediar între larvă și adult la insecte. **7)** Insecte diptere, cu corpul și cu picioarele lungi – Răsare soarele! **8)** Localitate în Franța – Păsări mici, insectivore. **9)** Nume generic dat unor insecte din ordinul coleopterelor – Numele popular al plantei rodul-pământului. **10)** Martir prăznuit la 13 ianuarie – Primii abonați! **11)** Cap de ploșniță! – Cutia cu insectele clasate după anumite criterii. **12)** Insectă dipteră ale căror femele înțeapă vitele și oamenii pentru a se hrăni cu sângele lor (var.) – Gărgăuni (reg.).

VERTICAL: 1) Aripile tari ale insectelor – Țară din nordul Africii unde scarabeul era adorat, ca simbol al bărbăției. **2)** Musca-hoiturilor – Cap de lăcustă! **3)** Coadă de greiere! – Forma mandibulelor la rădașcă. **4)** Gândacul-de-bucătărie – Pene! – Râu în Albania. **5)** Nățărau (reg.) – La sosirea acestui anotimp micuțul greieruș se jeluie că e „mic și necăjit” în poezia lui G. Topîrceanu „Balada unui greier mic” (pl.). **6)** Organul de zbor al unor insecte (sg.) – Specie de coleoptere care trăiesc pe unele ciuperci. **7)** În subă! – Verb al unor insecte – Legendă (abr.). **8)** Mijlocul de înmulțire al unor insecte – Specie de țântari din America de Sud – Apar cărbușii! **9)** Insectă parazită care se fixează pe corpul animalelor și al oamenilor – Sat în județul Cluj. **10)** În cojița acestui fruct stătea mirele flutur tras de lăcuste în poemul „Călin [File din poveste]”, de M. Eminescu – A compus muzica la filmul de desene animate „Greierele și furnica” (Radu). **11)** Viespi (masc.) – Insectă neagră, cu antene lungi, care trăiește mai ales pe stejari.

Dicționar: UIB, ERR, MURT, ABO, DRIN, CIS.

ABO - PL - INSECTAR - TAUNE - GAUNI.
 -ESOP - PUPA - R - TANTARI - SO - ERR - O - AUSEI - GANDAC - MURT - I - ERMIL -
 E - ESTRU - CAR - LARVA - BOALA - ILEANA - UPUI - TB - BARZOUN - RAC - UIB - SAC
 - ANI - LOPATAR - UD - CAR - BADEA - NOTATITA - ATT - IRUPE - PETREL. Insecte:
 GRAUR - COV - CCA - ID - IBISI - I - RATUSTE - IC - CIRA - IACO - O - POPA - LS - ABEL
 Dezlegări: Inaripate: SCATIU - CALAO - TUCAN - GASCA - GASCA - CALAO - ALUNARI - ALCA - RI -

PETRUȘ ANDREI

Carte de învățătură

Omu-i o ciudată-alcătuire,
Uneori, prea strâmbă i-i măsura:
Înfrânează-ți pântecul și ura
Și te du-n nemargini de iubire.

Sufletul, ca apa limpezită,
Ține-ți-l departe de gălceavă
Și nu mi te face de ispravă
Să nu fii ca oaia rătăcită.

Cariul pizmei inima îți strică
Dacă-l lași să ți se cuibărească,
Lumea e făcută să bârfească,
Tu o lasă bârfele să-și zică.

Relele să ți le-nece marea
Că îți vor aduce mângâierea
Ruga, postul și cu privegherea
Iar nu patima și desfrânarea.

Săvârșește numai fapta bună
Ca aceasta să te mântuiască,
Toate or să ți se-ndeplinească,
Dacă ești cu Domnul dimpreună.

Rugăciunea-i prescură sfințită
Și cu lacrimi ea e frământată,
Toată suferința îndurată
Doar cu dragoste-i tămăduită.

Tu păzește bine rânduiala,
Vorbele cu grijă ți le scrie
Doar așa pe coala de hârtie
Nu se șterge-n veci de veci cerneala.

Cântec de toamnă

Toamna asta ca niciuna
Se anunță-a fi mai lungă
Primenind în ceruri luna
Până-n suflele s-ajungă.

Toamna asta aurie
Se anunță a fi mai caldă
Că, în fotă și în ie,
Pești de aur în râu scaldă.

Toamna asta-atât de blândă
Se anunță a fi frumoasă
Ca o dragoste plăpândă
Sub o salcie pletoasă.

Într-o dulce armonie
Toamna vine în Cetate
Cu un vâl de poezie
Peste-a lumii răutate.

Și-i păcat acum să suferi
Și-mpotriva firii-i parcă
Doar un lac cu galbeni nuferi
Mai cutremură o barcă.

Toamna asta capricioasă
Se anunță a fi mai bună
Cât adună lumea-n casă
Și poeții dimpreună.

Toamna asta precupeață
Cu arome ne îmbie
Îndulcind cu dor de viață
Un crâmpei de veșnicie.

Și prind glas de-argint poeții
Că e toamnă cu dulceață
Să dea poezie vieții
Iară poeziei viață.

Rostogolesc la deal
o piatră mare și rotundă,
la jumătatea încercării
mă prinde somnul
sau mă plictisesc,
uit pentru ce fac lucrul acesta
și mi se pare că este ceva
inutil.
(orice drum este o încercare)

Nu mai țin minte de când am inițiat
acest obicei
fără finalitate,
niciodată nu am ajuns la vârf,
la jumătatea încercării
piatra s-a rostogolit înapoi
peste altele atât de diferite.

Nu cred
că am nimerit aceeași piatră
de două ori,
întotdeauna timpul
mi-a încurcat socotelile.

Pietre
mai mari,
mai mici,
mai rotunde,
mai colțuroase,
mai șlefuite,
mai tari,
mai moi,
unele din ele
s-au spart în bucăți
la jumătatea drumului,
iar eu niciodată
nu am ajuns în vârf.

De acolo
am înțeleș
că aș putea vedea soarele apunând
roșu.

Aș vrea
ultima încercare s-o fac
fără a duce vreo piatră spre vârf,
dar când va fi ultima încercare?

ȘTEFANIA NEGARĂ

(elevă în clasa a VI-a, profesor îndrumător Mirela Tencariu, Școala Gimnazială „Horia Stamatin” Bogdănești)

Mărturisiri de primăvară

Deși era la jumătatea lui april,
Pădurea încă mărturisea suferința iernii.
Fagi și plopi, rupti și dărmați,
Mărturiseau bățile trecutului.
Pădurea păstra încă,
În cuprinsul ei, o mâhnire și o oboseală.
Vântul a adus norii,
Și norii au adus ploaie grasă de primăvară.
Pomii din zăvoaie înălțau ramuri,
De flori încărcate.
Lemnul-câinesc părea învăluit
În spumă de lapte.
Iarba neagră-verde era presărată
Cu flori albastre.
Din toată firea, se ridică un imn de viață puternică,
Spre soare.

DORINA STOICA

În noaptea dintre ani

Privește-n zare tristă, pe geam, o bătrânică
s-a gârbovit de ani, e slabă și e mică.
Își numără-ncet anii, sunt mulți, nouăzeci.
Murmură-ncet „viață, ce repede mai treci”!
În casă-i întuneric, doar candela-i aprinsă
Și-n pat o pisicuță pe perna ei stă-ntinsă.
Pe cer sunt artificii, e noaptea dintre ani.
Copiii merg cu plugul s-adune ceva bani.
E singură bătrâna în casa ei pustie,
Cui de-o bătrână-i pasă, la ea cine să vie?
Nici urători nu calcă al casei sale prag,
Vecinii nu-i mai strigă numele mic cu drag.
Pe masă are-o pâine și-un măr pe-o farfurie.
Așa un dor o arde pe suflet de fiice, de nepoți
Ar vrea în noaptea asta să-i mângâie pe toți...

*

În dimineața zilei de-ntâi din noul an,
S-o semene cu boabe o fată și-un puștan
Au tot bătut la poartă, dar nimeni n-a venit.
Nu s-a dat nici o știre și nici nu s-a jelit.
Ce mare lucru oare? În noaptea dintre ani,
O mamă a murit. O, bieți părinți sărmani!

Un mărtisor de ziua femeii

COL. IOAN STAȘ

Mărtisorul de la piept
Șoptește femeii încet:
Parte ai de frumusețe,
Cochetezi și cu tandrețe;
Ești gingașă și finuță,
Amabilă, tare drăguță;
Inteligentă și onestă,
Cinstită, dulce, modestă;
Activă în dialog,
Tu nu deranjezi deloc;
Creezi plăcută atmosferă,
Pe tine toți te preferă;
Mina ta romantică
E o muză darnică
Inspiri versuri, poezie
Armonie, veselie;
În comportamentul tău,
Totul este bun, nu rău;
Blândă mamă și soție
Toată lumea așa te știe.

Rămâi cum ești dulce femeie,
Chiar dacă anii trec, nu se opresc,
Căci bărbații așa-ți va spune:
“Împreună vreau să fim, te iubesc!”

IOAN BUCĂ

Românașii

Suntem românașii voinci fără teamă,
Ce știm neînvinși să luptăm,
Și – atunci când poporul ne cheamă,
Trăiască România strigăm!

Ardealul, Ardealul ne cheamă,
El crede că noi l-am uitat,
Ardealul, Ardealul i-al nostru,
Acolo strămoșii au luptat.

Iar cei care vor să știrbească Ardealul,
Să știe că noi n-am murit,
Veni-vom, veni-vom din toată țara,
Din miază-noapte, răsărit și apus.

Iar tu Bucovina din nord supărată,
Vino la patria ta,
Să - ți iei surioara ta cea bună pe Basarabia,
Veniți amândouă la patria mamă
Să fiți unite cu noi,
Să fim uniți pentru totdeauna,
La bucurii și la nevoi.

Casa părintească

În casa în care m-am născut
Și am învățat la lampă
Doar plopii-n poartă mai foșnesc
Dar nu se aude o șoaptă.

E liniște deplină în jur
Și foarte trist în casă
Flori frumoase nu mai sunt
Cum erau la fereastră.

Ciutura de la fântână
De mult nu se mai înclină
Și casele s-au mai rărit
Nici oameni cunoscuți nu sunt.

Pe aleea de la poartă
Au crescut ciulini
Nu cum era altădată
Diversi trandafiri
Dale, iasomii, lalele
Condurași și crizanteme
E trist și cu durere în suflet
Îmi amintesc de ele.

Cartea

Cartea este un izvor
Dacă o citești cu drag
Ea îți luminează calea
Și te face mai bogat.

Cine nu citește o carte
Măcar una într-o lună
Este mult sub scara vieții
Fără grai, fără lumină.

Când devii un cititor
Indiferent de editură
Biblie sau altă carte
Vezi mai clar, cât mai departe.

Când te apropie de sfârșit
Conținutul te amuză
Hai s-o mai citesc o dată
Să mă simt mai împlinit.

Te iubesc

Te iubesc din cuget și simțiri
Tresalt la apropierea ta
Și mâinile le-ntind să te cuprind
Și să mă contopesc, dragostea mea
În mine crești ca ochiul de lumină
Te simți, te văd și îmi pare că-i firesc
Să te iubesc că-mi ești o proaspătă grădină
Iubita mea, dragostea mea.

Primăvara

Afară e primăvară
Apele curg, cântă
Și-o muzică de tamburină sună neîncetat
Stridentă, sacadat
Mă urmărește în gândul meu plăpândă
Și printre sacre zbuciumări barbare
Și printe biciuri despletite-n foc
Te simt, te chem din depărtare
Și te aștept în acest loc
Mi-e inima feroce, stinsă, rece
În spasme ilegale viu
Cu ochii doritori
Și mâna-ntinsă o țiu
Dar unde-mi ești, unde-mi ești
De câte ori mi te aduce-n suflet gândul
Precum mirosul de salcâm vântul
Îmi place să tresar, zâmbesc, doresc să îți spun
Că te iubesc, iubito, da
Te iubesc prea mult.

Tinerețea zboară și se duce

Când ești tânăr la nimic nu te gândești
Ești puternic, blând și visător
Nu crezi că anii trec pe lângă tine
Nu vrei să știi ce-aduce ziua de mâine.

Nu vrei să știi ce te-nconjoară
Bune sau rele ele trec pe rând
Pentru tine toate sunt un fleac
Secretul tinereții, acesta e un leac.

Trec zile una după alta
Și începi să fii mai trist
Timpul nu poate fi oprit în loc
Și ochii tăi se umezesc e-un șoc.

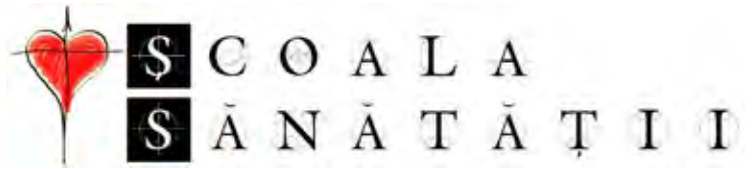
Fire albe apar la tâmpile când nu știi
N-ai ce să faci, viața merge mai departe
Și un oftat adânc ai scos din piept
Locul ți-l ia altul, nici fără un regret.

Străjerul casei mele

În grădina mea când eram copil
Am pus ochii pe-un copac anume
Făcea fructe mari și aurii
Și-l iubeam nespuse de mult cu nume
Copacul crește greu la fel ca omul
Ani la rând aștepti ca să-l vezi mare
Cu coroana lui impunătoare
Vara când e soare arșița îl doare
Iarna când e frig cu crengile goale
Suferă și el patru anotimpuri
La fel ca un om, nu știe ce-l doare
Suferă-n tăcere la vânt și la ploi
Numai el mai știe ce-i cu el cu noi
Răcoare el îmi aduce în suflet și-n puteri
Și-n gândurile mele nevoile de ieri
Cât este de mândru în grădina mea
Nici când nu l-aș da la nimeni altcuiva.

PROF. ECATERINA TELETIN

Secretele sănătății

Câteva remedii

„Cunoașterea înseamnă putere,” spunea FRANCIS BACON, la un secol și jumătate de la invenția tiparului de către GUTENBERG. Mai târziu ALVINTOFLER actualizând enunțul filosofului britanic arată că ; „**informația este putere**”¹.

Analizând citatele de mai sus, m-am gândit că acestea încă mai prezintă valabilitate și le putem aplica și în informarea noastră în vederea păstrării sănătății și a prelungirii duratei de viață. Păstrarea parametrilor normali de sănătate e în favoarea familiei - persoanele vârstnice dispunând în acest sens de o vastă experiență de viață.

În această situație m-am aflat și eu încercând să mă informez pentru mine și pentru semenii mei, cu privire la mijloacele cele mai simple și mai puțin costisitoare de menținere a sănătății. Unele din sfaturile descrise mai jos au fost și sunt folosite în familie din cele mai vechi timpuri – ele au fost transmise pentru că au fost verificate de-a lungul timpului, sunt chiar proverbe pe această temă : „**unde intră soarele nu intră doctorul.**” Am studiat câteva cărți legate de:

„Secretele sănătății”

„Minte sănătoasă până la adânci bătrânețe”

„Medicina în familie sau igiena minții”

și am tras concluzia că mulți dintre noi folosim unele din recomandările specialiștilor fără a cunoaște ce mecanisme se declanșează în organismul nostru și care ne aduc starea de bine.

Exemplu: la vârsta noastră durerile de cap și migrenele sunt frecvente, iar cauzele sunt multiple:

- dilatarea vaselor de sânge;
- tensiunea din mușchii capului și gâtului.

Migrena e însoțită și de vărsături, greață. În schimb, durerile de cap sunt determinate de infecția urechilor, miopie, hipermetropie netratate cu ochelari, infecții dentare, anemii, insomnii sau infecții laringiene.

Unele din aceste suferințe pot fi înlăturate cu metode simple, cum ar fi:

Calmarea durerii de cap se realizează prin cufundarea picioarelor într-un lighean cu apă caldă. În acest caz,

vasele de sânge din picioare se dilată ceea ce micșorează circulația sanguină la nivelul capului ameliorându-se astfel durerea.

În alte cazuri când sănătatea permite se bea o cană de cafea - cu moderație - cafeaua are rolul de a – i stabiliza pe cei hipertensivi, pe cei cu o tensiune normală, are rol și în reducerea apariției depresiei la persoanele vârstnice.

Un studiu al Școlii de Sănătate publică Harvard a constatat că femeile cu vârsta medie de 63 de ani care au băut 2 cafele pe zi au posibilitatea de 15 % de a deveni depresive comparativ cu cele care nu consumă cafea - decât ocazional. Consumul zilnic de cafea cu moderație este benefic, atât cât medicul dumneavoastră curant nu este împotriva. Renunțarea la cafea se face treptat atunci când trebuie să facem un tratament sau din alte **motive**.

Referitor la rolul ghimbirului ca plantă aromatică, dar și medicinală se cade să arătăm că are proprietatea de a inhiba acțiunea ”PROSTAGLANDINELOR,” substanță asemănătoare unor hormoni cu rolul de a da starea de liniște, de a ameliora anxietatea și depresia. Ceaiul de ghimbir și de roiniță ca și cel de sunătoare în afară că ne crește starea de spirit, ne îmbunătățește memoria, nivelul energetic.

Atenție!!! Sunătoarea are și contraindicații - folosirea ei se face la indicația medicului.

Toți am auzit că muzica ”**odihnește și calmează viața.**” Recomand din proprie experiență, audierea zilnică a unor piese muzicale pentru dobândirea unei stări de bine. Trebuie să menționăm faptul că muzică dă emoții pozitive, înlătură stresul.

Supărarea oricât de mare ar fi o puteți înlătura cu puterea corpului. Cum? Chiar în zilele cele mai grele pentru mine, salvarea o regăsesc în afișarea unei mine pozitive. Știu că pot degaja în acest fel emoții pozitive, primind la rândul-mi vibrații pozitive de la cei care mă înconjoară. Serotonina, substanță existentă în corpul nostru își produce efectul în momentul în care mă întâlnesc cu un copil venind vesel de la școală sau cu un vecin ori cu un necunoscut cu care împart un loc în autobuz.

Interacționând cu acele persoane care au vizionat spectacolele oferite de către formațiile artistice ale C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, am avut surpriza să descopăr că au plecat de la aceste manifestări cu o stare de bine, de veselie. De aici, am dedus că astfel de evenimente sunt benefice persoanelor vârstnice, contribuind la îmbunătățirea stării lor de spirit.

Explicație: colectivitatea, relațiile dintre membri formațiilor sau echipajelor, comunicarea, costumația și interpretare reprezintă un atu pentru participanți.

Până și prospețimea unei flori primite în dar, rupte sau înflorite pe o pajiște de pe marginea drumului îți conferă o stare de bine, îți ridică moralul.

La un studiu efectuat pe mai mulți subiecți (1000) supuși experimentului de a privi fotografii de familie s-au constatat următoarele: ridicarea frecvenței undelor cerebrale asociate cu senzația de calm și bine.

Ședințele de masaj ușurează sufletul și durerile, alungă tristețea, reduc stresul. Relaxează și eliberează hormonul numit OXITOCINA.

Și lumina ne aduce buna dispoziție, mai ales lumina soarelui, lumina locuinței, folosirea perdelelor transparente a draperiilor deschise la culoare care ne dau bună dispoziție.

De fapt ne amintim că la bunici erau perdele din pânză de casă și erau trase numai seara dacă erau aproape de stradă. Așa a fost și în familia mea moștenire ce am păstrat-o până azi. Când am învățat „Encefalul” și fiziologia lui³, am înțeles rolul luminii solare asupra creierului. Pătrunderea luminii în ochi trimite impulsuri electrice la nivelul creierului. Acestea activează glanda hipotalamică din creier care ajută la reglarea stării de bună dispoziție.

Multe persoane consumă „ceai negru.” Ceaiul negru reduce nivelul hormonului de stres- **CORTIZOL** - băut

cu precauție câte 3 cești pe zi - dar după ce am studiat minuțios prospectul.

Vizionarea unui film lacrimogen detestată de unii, are și un efect benefic mai ales când sunt povești de dragoste, de relații familiale, apreciind relațiile din familiile proprii sau învățând câte ceva benefic din acțiunea lor .

Sunt întrebată adesea, ce mă face să răspund zâmbind la salut, să răspund cu răbdare întrebărilor de orice fel, să încurajez și să sfătuiesc dacă pot sau știu ceva celor ce mă întreabă. În primul rând mă iubesc pe mine, mă încurajez singură, pun accent pe prezent;” pe acum”. Am învățat de la bunica și de la mama, două femei care au rămas singure cu copii de crescut și care refăcându-și viața și-au modelat comportamentul, în funcție de situațiile prin care au trecut crescând copii de 3 feluri. Am înțeles că **„bine faci, bine găsești.”**

Sunt optimistă și am opus rezistență efectului “NOCEBO” reversul efectului “PLACEBO” - în favoarea pozitivismului.

Acest fapt mi-a favorizat o sănătate bună, cu excepția tensiunii oscilante, mai mult emoțional, am încă forță de muncă, o atitudine pozitivă în ciuda faptului că am avut decese în familie. Am responsabilitatea propriei stări de sănătate fiind un imbold pentru nora și nepoții mei care în orice moment se sfătuiesc cu mine. Această relație este foarte bună pentru ei și un medicament pentru mine.

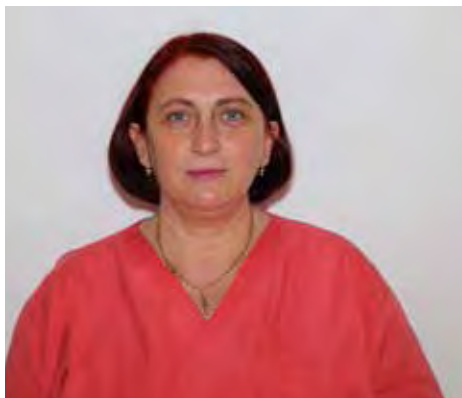
Încercați să folosiți sfaturile mele și a celor care le-au recomandat prin studiile lor și experiențele făcute.

Sunt la îndemâna noastră fără efort și cheltuieli.

În realizarea acestui material s-au utilizat volumele *Secretele sănătății, O minte sănătoasă până la adânci bătrâneți*, Editura Reader's Digest, 2011, *Anatomia și fiziologia omului. Sistemul nervos* de academician Olga Necrasov

Kinetoterapeutul și pacientul

Specialist în kinetoterapie și motricitate

DANIELA T. TEODORU

Este importantă Kinetoterapia? Ne poate ajuta?
Să avem încredere în ea?

Da, desigur, cu condiția firește, să și apelăm la un cabinet de kinetoterapie.

Motto: "Înainte de orice, fiți buni;
bunătatea îi dezarmează cel mai mult pe oameni."
(Henri Dominikue Lacordaire)

Kinetoterapia nu înseamnă numai mișcare. Acestei activități medicale îi sunt atribuite toate prestațiile medicinei fizice având un scop terapeutic. Kinetoterapeutul are la dispoziția sa o gamă largă de mijloace terapeutice, posedând cunoștințe temeinice de anatomie, biomecanică, neurofiziologie și fiziopatologie.

Dacă medicului îi revine sarcina de a stabili diagnosticul final, noi kinetoterapeuții, suntem răspunzători de partea funcțională, pe baza recomandărilor oferite de către medicul de specialitate (cardiologie, ortopedie, pediatrie, geriatrie, etc.).

Când vorbim despre diagnosticul funcțional, ne gândim la motricitate, coordonarea mișcărilor, sensibilitate, comunicare, tulburări psihice. Toate acestea se realizează cu ajutorul unor teste bine gândite și concepute: teste care se fac vizual și palpabil numai de către specialiști.

M-aș opri un pic asupra testelor palpabile, care se efectuează cu ajutorul mâinii, mai precis asupra funcțiilor mâinii. Am putea spune că evoluția omului în sine este legată de perfecționarea mișcărilor executate cu ajutorul membrului superior. Aptitudinea de a folosi cu pricepere și finețe mâinile, pune în valoare procesele intelectuale ale unui individ.

Mâna îndeplinește trei funcții:

- ☑ Informare;
- ☑ Execuție;
- ☑ Exprimare.

Omul poate percepe o gamă largă de aspecte cum ar fi forma, mărimea obiectelor, greutatea, etc. cu ajutorul mâinilor. Prin mișcarea acestora, putem exprima chiar și sentimente, gânduri, trăiri.

Mâna, acest "creier exterior" este și organul personalității umane, al expresivității, al profesionalității.

Am considerat necesară această descriere a mâinii, întrucât în meseria de kinetoterapeut, pe lângă obiectele ajutoare și fizioterapie, toate tehnicile sunt executate cu ajutorul mâinilor ce sunt conduse de bagajul de cunoștințe pe care fiecare specialist le deține. Într-un program de kinetoterapie, (numită și medicină recuperatorie) pacientul nu este numai un subiect, el participând activ la propria sa recuperare.

Din acest motiv, relația kinetoterapeut – pacient trebuie să fie una foarte bună, ținând cont de faptul că programele de recuperare se desfășoară pe parcursul unor intervale lungi de timp. Un kinetoterapeut trebuie să fie și un bun psiholog, să urmărească toate reacțiile subiectului și să le transmită mai departe medicului și familiei.

Odată ajunși într-un cabinet de recuperare ca și pacienți, e nevoie să aveți încredere în specialistul din fața dumneavoastră, să fiți deschiși, să nu ascundeți absolut nimic legat de problemele de sănătate pe care le aveți. La fiecare întâlnire cu specialistul, e nevoie să-i povestiți exact care a fost starea dumneavoastră și ce îmbunătățiri ați resimțit de la ultima ședință. Discuțiile purtate între specialist și pacient trebuie să fie unele constructive, deoarece numai așa se vor putea obține rezultate bune și de o parte și de cealaltă. Adoptați o atitudine pozitivă, încărcați-vă cu răbdare, nu vă abateți de la tratamentul stabilit de medic și de la programul de recuperare stabilit de comun acord cu kinetoterapeutul.

În cadrul unui studiu recent, s-a dovedit că după parcurgerea unui program de recuperare, moralul pacienților este unul ridicat. Pentru a beneficia din plin de programul de recuperare, trebuie să jucați un rol activ în procesul de vindecare, acordând atenție specialistului, nelăsându-vă mintea să rățăcească. Încercați să vă eliberați de toate grijele și problemele care vă preocupă. Anunțați-l pe specialist când presiunea atingerii este prea mare sau dacă ceva vă jenează. Fiecare corp este unic. Trupul unui om spune povestea vieții acestuia, vorbind despre cele mai profunde secrete și experiențe.

Am încercat și sper să fi reușit să scot în evidență rolul și importanța kinetoterapiei, precum și relația ce se stabilește între pacient și kinetoterapeut, dar și cât este de importantă această ramură a medicinei ce se aplică cu multă știință și artă.

În loc de concluzie:

"Idealurile care mi-au luminat calea și din când în când mi-au dat curaj reînnoit de a întâmpina viața cu voieșie, au fost bunătatea, frumusețea și adevărul." (Albert Einstein)

DR. MARINA PRUNEA

Dragi prieteni,

În una dintre edițiile trecute ale revistei v-am povestit despre nenea Ștefan și tanti Măriuca, de la Corbu, Harghita. Și azi povestea mea vorbește tot despre cei doi buncii, căci așa îmi place mie să le spun pacienților mai în vârstă decât părinții mei...

Mi-a făcut mare plăcere să-i revăd acum două zile, pe 31 martie. A fost o surpriză; nu știam că vor veni. Erau însoțiți de fiica dumnealor, despre care, cu multă dragoste, mi-au povestit la întâlnirea precedentă. Și pentru că povestisem atunci, puțin, ca printre rânduri, despre copii, despre copiii de ieri și de azi, despăre părinții de azi și de ieri, nenea Ștefan mi-a spus o poezie. Da, o poezie! Una pe care eu n-am mai auzit-o niciodată și care poartă un mesaj pentru fiecare dintre noi, părinți sau copii, bunici sau nepoți. L-am rugat să o scrie cândva, să nu se piardă, c-ar fi păcat, iar acum, nenea Ștefan mi-a adus, pe o foaie alba, scrisă îngrijit ... poezia.

GRUI-BĂTRÂN ȘI ÎNȚELEPTUL DIONIS

Poate pentru-a suta oară,
Grui-bătrân și vechi păstor
Vru să mai încerce-o data
Dacă va putea să bată
Pe smintitul său fecior
Care, ocrotit din fașă,
Crescut floare la ureche
A ieșit în gloata lumii
Un stricat fără pereche.
Și precum nerodul tont
Clocotește-acum de viață
Și pe buze-i răsărise
Întuneric de mustață,
Oricât se lupta moșneagul,
Care n-avea fire calmă,
Nu-i putea cinsti obrazul

Nici măcar c-o biată palmă.
Dar ți-era mai mare dragul
Să privești a lor frământ,
Cum se repezea moșneagul
Și dădea mereu în vânt.
Dar pe când ținea moșneagul
În zadar pe fiu de piept
Se apropie de Dânsul
Dionis, un înțelept.
Nu departe îi arată
Pe spinarea unui dâmb
Un mestecăn gros și strâmb.
-Moșule, eu ți-aș da galbeni
Câți poți duce cu spinarea,
Dacă poți acest mestecăn
Să-l îndrepti ca lumânarea.

Moșul, copt îndeajuns,
Într-o clipă i-a răspuns:

-Ei, aș face eu ce spui
Dac-ar fi mestecăn pui,
Dar fiind așa voinic
Nu pot să-i mai fac nimic.
Înțeleptul Dionis,
Clipind leneș, i-a mai zis:
-Ca mestecănelul acela
E și fiul tău smintit.
Ca el să fi fost cuminte
Trebuia să-l piști de mic.

*Sfintele
Sărbători
de Paște să
vă găsească
liniștiți,
sănătoși și
fericiți!*

**Nenea Ștefan și Tanti Măriuca
Răucescu
de la Corbu - Jud. Harghita**

Ora de religie, ora convorbirii cu Dumnezeu

IULIAN MAXIM

În decorul frumos al lunii decembrie 1989, dar sub tirul gloanțelor ucigașe, tineretul român din acel an, crescut și format timp de 45 de ani sub dictatura comunistă striga cu tărie: „DUMNEZEU ESTE CU NOI.” Cu ce se putea răsplăti jertfa acelor tineri care au strigat atunci după Dumnezeu? Din nefericire nu cu ceva bun, ci cu încercări tot mai vehemente de a scoate ora de religie din școală sau că această disciplină ar trebui

Sunt profesor de religie de 6 ani și pot spune că au început să apară și unele roade chiar dacă nu sunt „spectaculoase” totuși ne îndreptăm să credem că acești tineri, pe care îi modelăm acum vor fi trăitori ai credinței noastre.

Să nu uităm că rolul covârșitor în toată această muncă de educație religioasă și morală îl are Darul lui Dumnezeu, apoi stăruința profesorului și într-o oarecare măsură contribuția părinților, care doresc ca fii și fiicele lor să cunoască ceea ce n-au putut cunoaște ei.

Trebuie să ne apropiem mai mult de sufletele lor, de necazurile și bucuriile lor cu multă înțelegere, răbdare și iubire. Religia nu trebuie să fie „spaima” elevilor, ci din contră, plăcerea și curiozitatea nesfârșită a elevilor de a cunoaște și de a se apropia cât mai mult de Dumnezeu.

Nevinovăția, sinceritatea, puritatea sufletească se simt, se văd. Definiția rugăciunii care este „convorbirea omului cu Dumnezeu” o văd pe fețele copiilor, iar trăirea o simt atunci când ne îndreptăm cu fața spre icoana din clasă și într-o

liniște desăvârșită rostesc cu glas frumos rugăciunea. Privindu-i cu discreție, citești pe fețele lor bucuria de a vorbi cu Dumnezeu, parcă ascultă chemarea Mântuitorului care spune: „Lăsați copiii să vină la Mine...”(Matei 19,14).

Pentru ce a apărut școala pe meleagurile românești? Pentru a le împărtăși tinerilor credința ortodoxă, scrierea limbii române, conștiința apartenenței la neamul românesc și pentru a-i pregăti să facă față cerințelor economice ale vremii. Din toate acestea pare că astăzi școala nu a mai ramas cu nimic. Prima școală românească atestată istoric la 1495 este în Șcheii Brașovului chiar la Biserica Voievodală „Sfântul Nicolae.” Primele școli românești au fost în biserică, între zidurile ei sau în curtea ei. Primii învățători au fost chiar preoții. Iată de ce și astăzi se păstrează denumirea de dascăl cu sens dublu: cântăreț bisericesc și învățător.

Dacă Biserica prin ora de religie nu va fi lăsată și ajutată să își desfășoare activitatea în formarea

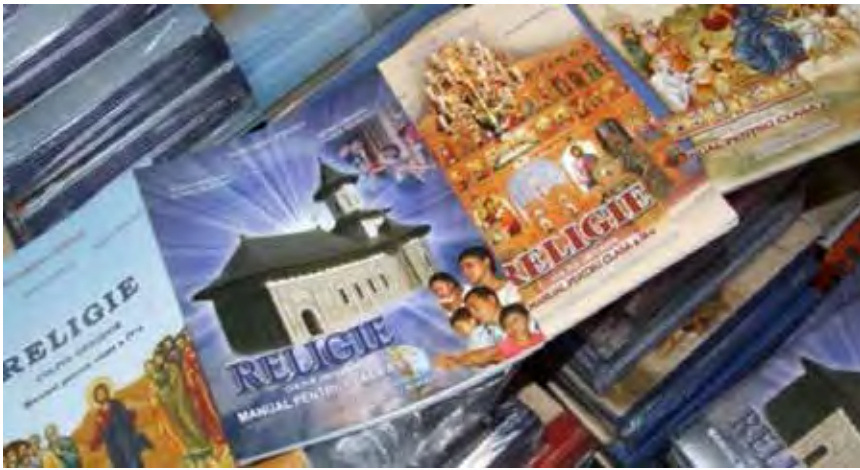

să fie facultativă sau opțională și că nu își are rostul alături de celelalte discipline din învățământ.

Dumnezeu nu poate fi în viața noastră facultativ sau opțional, ci trebuie să fie CENTRUL EXISTENȚEI NOASTRE. Așa cum Dumnezeu nu are ce căuta la index, într-o anexă pentru viața noastră, nici religia oricât s-ar strădui unii să încerce să o excludă dintre materiile de învățământ, nu poate fi considerată o anexă sau o materie facultativă ori opțională, ci este una existențială. Atâta vreme cât suntem ortodocși trebuie să-L punem pe Dumnezeu în centrul existenței noastre.

Astăzi se simte tot mai mult prezența profesorului de religie în școală și mai ales, de o modelare a conștiinței, a noțiunii de bine, adevăr și Dumnezeu. Nu putem pretinde să avem rezultate spectaculoase de moment, dar tot mai mult se observă aprecieri pozitive din partea conducerii școlilor, a cadrelor didactice, ca să nu mai vorbim de aprecierile pozitive ale părinților copiilor.

tineretului, să nu ne fie de mirare că mâine ne vom găsi într-un haos moral total.

Apelul nostru, a celor chemați la misiunea de a forma și lumina viitoarele generații de mâine, se îndreaptă către conducerea acestei țări binecuvântată de Dumnezeu (prin încreștinarea sa de către Sf.

Andrei, de unde au izvorât atâția martiri ai neamului nostru românesc), este „TREZIȚI-VĂ” cât mai este timp.

Lăsați interesele, indiferent de ce natură ar fi și puneți mai presus de toate interesele vitale ale Țării și Bisericii strămoșești „Maica poporului Român” așa cum a numit-o marele poet al nostru Mihai Eminescu. Istoria ne va judeca la vremea convenită după faptele noastre, iar dacă credeți că există un Dumnezeu, cum toți îl pomenim în preajma alegerilor, gândiți-vă și la judecata Lui.

Iar noi cei care ne-am luat această grea, dar și frumoasă sarcină, să stăruim cu timp și fără timp în formarea viitorilor credincioși de mâine și, aidoma soldatului, să nu dezertăm de la misiunea noastră. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Școala și Biserica

MIHAELA RUSU

Mitropolitul Iacob Putneanul spunea: „Vă îndemn ca să vă deșteptați inimile voastre la bunătățile cele sufletești, care curg din sfânta învățătură și să vă dați fiecare părinte copii la școală”, cât și la adâncă cugetare a cronicarului care scria că: „nu este alta, mai de folos a omului zăbavă decât citirea cărților”.

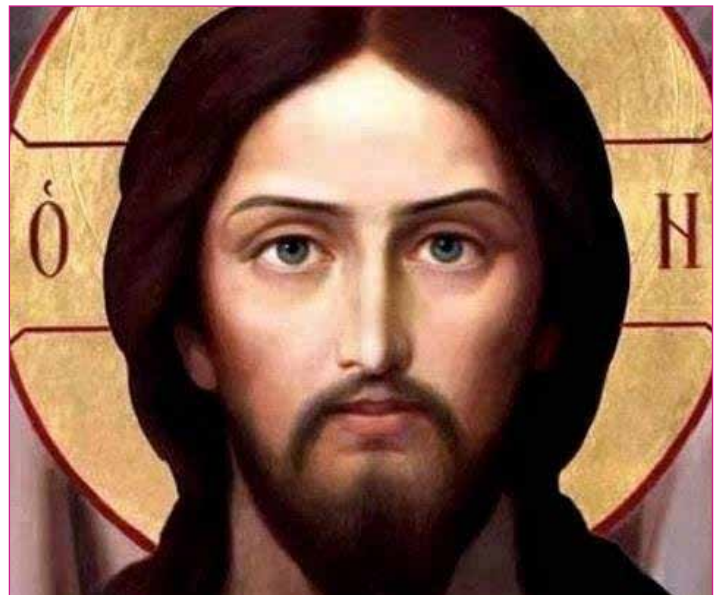
Încoronând aceste cuvinte cu chemarea Mântuitorului Hristos: “Lăsați copii să vină la Mine și nu-i opriți că a unora ca acestora este împărăția cerurilor” (Matei 19:14) trebuie să înțelegem importanța cunoașterii de către acești fii mai mici ai Bisericii a adevărului, a înțelepciunii, prin educația împărtășită lor de către dascăli creștini. Iată cum Biserica are ca prioritate zidirea și creșterea spirituală a omului din pruncie până la adânci bătrâneți, prin învățătură, prin știință și prin luminarea minții.

Copii și tinerii trebuie să vadă în „școală” un loc sacru, în care se oficiază un mister, acela al purificării sufletului și al luminării minții, prin propriul efort al lor cât și al profesorilor.

Atașamentul față de școală trebuie să fie pătruns de un fior sfânt, iar învățătura care este truda de zi cu zi, trebuie să fie considerată ca o permanentă rugăciune.

Sfântul Marcu ne spune că: „dulce este în inima rugăciunea neîncetată a lui Iisus, precum și luminarea negrăită ce o produce,” deoarece ea este rădăcina vieții noastre spirituale. Dacă rugăciunea presupune transpunere, meditație, detașare de alte preocupări, tot așa trebuie considerată și activitatea de învățare.

Împletind rugăciunea cu învățătura, vom vedea cum cărările noastre vor fi cele drepte care duc spre Biserică și Școală, ferindu-ne de ispite și rătăcirii. Astfel vom vedea că Școala înseamnă renaștere spirituală, iar când în școală este prezent și Hristos prin „obiectul RELIGIE” atunci omul se desăvârșește. Deci, între Școală și Biserică se stabilește o legătură trainică și necesară în formarea omului pentru viață. Pentru tinerii noștri este foarte important să dobândească lumina cărții, deoarece mileniul în care suntem este un mileniu al culturii și al luminii și, totodată, un mileniu al credinței.

La Mulți Ani, Stela Covaci!

(Scriitoare și luptătoare anticomunistă)

MIRCEA COLOȘENCO

STELA COVACI (n. Rădăuți-Prut, jud. Botoșani, 13 martie 1935), fiica Eleonorei (n. Râșcanu), brodează, și a lui Pantelimon Pogorilovschi, inginer agronom din Lipcani (jud. Hotin, Basarabia), cu merite profesionale deosebite (decorat de Regele Carol II, înainte de 1940, iar de sovietici cu Premiul Lenin, după 1955). Soră cu Ion Pogorilovschi, brâncușolog (premiul Academiei Române). Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Membră a Asociației Foștilor Deținuți Politici.

Studii: Liceul „Regina Maria”, Dorohoi (1950-1954), Facultatea de Filologie București, Secția Literatură și Critică Literară (fosta școală de Literatură „M. Eminescu”), întrerupte în ultimul an de studii, fiind arestată și condamnată de comuniști pentru „delict de uneltire contra ordinii sociale” (*Cod Penal*, art. 209), într-un proces intentat unui grup de studenți apropiat lui Nicolae Labiș, considerat lider, printre care se număra și Aurel Covaci, viitorul ei soț. I se refuză reabilitarea și continuarea studiilor după eliberare (1959).

Activitate socio-culturală: muncitoare / funcționară la diverse unități de producție din Capitală, creatoare de modă vestimentară, în cadrul Fondului Plastic. Colaboratoare la presa scrisă literară.

Căsătorită cu Aurel Covaci (1952-1993), poet și remarcabil traducător (din 14 limbi străine), cu care are doi copii: Laura - artist plastic consacrat și Andrei - muzicolog, romancier reductabil.

Opera: *Timpul asasinilor* (împreună cu Cezar Ivănescu), Libra, 1997; *Ceasul Utopiei* (Poezii), Axa, 2003; *Persecuția. Mișcarea studentească anticomunistă București-Iași (1956-1958)*, Vremea, 2006; *Noaptea de coșmar ale poetului Nicolae Labiș*, Tracus Arte, 2011; *Nechita Stănescu. Aurel Covaci. Destinul unei prietenii. 1956-1983*, Premier, Ploiești, 2013.

Referințe: „Două zile prelungite mult în noapte am fost robul lui Cezar Ivănescu și al Stelei Covaci prin *Timpul asasinilor*. Cumplită carte!” (Ștefan Fay, 1997); „*Persecuția*, cartea Stelei Covaci, se citește cu sufletul la gură și înfiorare, ca un roman polițist.” (Doina Jela); „*Persecuția*, o carte, în felul ei, cutremurătoare.” (Eugen

Simion).

Biserica din Băcani

VASILE FÂNARU ȘI
ROMEO CHELARU

În ale sale "Documente bârlădene," episcopul I. Antonovici pomenea de doi preoți la biserica din Băcani: un preot Gavril pentru anii 1677 și 1686, iar anterior un preot Andreiu duhovnicul pentru anul 1669. Biserica satului era însă mai veche, atestarea oficială fiind de la 8 iulie 1651 când Măricuța, jupâneasa răposatului Simion Gheuca fost mare medelnicer dădea lui Toader Palade "satul meu Băcanii, ce mi-au rămas de la giupânul meu, făcut depreună cu dumnealui și vecini cu tot și curțile noastre și cu biserica în sat și cu heleșteu și cu moara ce este în mijlocul satului...iar d-lui Toderășcu să aibă a mă griji și a mă socoti până ce voi fi vie și a șăde cu mine în curți .... iar după săvârșenia mea d-lui să aibă a mă comînda... iar din bucățile mele ce voi avea eu să mă grijească și să aibă a da pentru sufletul meu cui voi lăsa eu cu limbă de moarte."¹ Vedem aici menționată atât existența bisericii, ctitorită de S. Gheuca cândva între

1624 (atestarea satului Băcani) și 1637 (anul morții sale) cât și preluarea satului și a bisericii de către Toader Palade prin dania Măricăi Gheuca din 1651. În aceeași danie a Măricuței era pomenit și duhovnicul ei, un anume "popa Istrati," dar nu știm sigur dacă el slujea în Băcani, ci doar putem presupune că ar fi fost primul preot din Băcani.

Documentele amintesc însă de un popă Andrei atestat în documentele lui I. Antonovici la 1669. Noi vom încerca acum să încadrăm mult mai bine activitatea acestui preot. Astfel, într-un document din 20 august 1685, găsim o întărire de zapise pentru aga Lupașcu Bogdan unde vedem moșii cumpărate

de către tatăl său Gheorghe Bogdan înainte de 1679, anul morții tatălui.² Unul dintre aceste zapise ni prezintă ca martori pe marele stolnic Toader Palade, pe vornicii de Bârlad anume Gavril și Ciochină, dar și pe popa Andreiu din Băcani. Cum Gavril și Ciochină apar ca vornici de Bârlad și-n alt document datat 1665 și cum Toader Palade a fost mare stolnic între 1665-1667 înseamnă că zapisul de mai sus unde-l vedem ca martor pe "popa Andreiu din Băcani" s-ar data între 1665-1667.³ Mai apoi, în 1669, "a popii lui Andrii din Băcani" ne mai apărea ca martor într-o o altă danie din satul Suseni.⁴ În fine, un alt document din 25 martie 1669, ni-l prezenta pe popa Andrei din Băcani ca duhovnic la moartea lui Bucioc sâh Crețu din Suseni descrisă ca recent petrecută.⁵ Acest Bucioc trăia încă la 17 iulie 1667, căci atunci era martor într-un act, iar asta înseamnă că moartea lui s-ar fi petrecut la sfârșitul lui 1668 sau începutul lui 1669.⁶ Toate acestea ne spun că acest popă Andrei din Băcani a slujit sigur la biserica satului în intervalul 1665-1669. E foarte posibil ca acest preot Andrei să fie acel "a popii de Băcani" care era martor la o vânzare în satul Vulpășeni într-un act din 1675.⁷ Așadar, putem presupune un popă Istrati ca prim preot în Băcani la 1651, urmat sigur de un popă Andrei slujbaș aici cam între 1665-1675.

Trecând mai departe, observăm că Antonovici amintea și de un popă Gavril din Băcani atât la 1677 cât și la 1686. Se pare însă că atât Antonovici cât și alți istorici mai recentți l-au confundat pe acest popă Gavril din Băcani cu un alt popă Gavril însă din Bârlad, lucru pe care vom încerca să-l demonstrăm.

Astfel "popa Gavril din Băcani" ne apare în acte abia la 18 iulie 1685, când "Gavril popa ot Băcani" depunea mărturie la o vânzare în satul Suseni. Mai apoi "Gavril preotul de Băcani" era martor la o danie de heleșteu pe Smila în 10 noiembrie 1690.⁹ Tot martor, dar la o vânzare în satul Rumâni pe Smila regăsim la 1696 pe "erei Gavril."¹⁰ Ultima oară apărea la 1 noiembrie 1703 martor la o danie de moșii "duhovnicul meu preotul Gavril ot Băcani."¹¹ Dacă tragem linie remarcăm deci, că acest popă Gavril din Băcani slujise la biserica satului între anii 1685-1703.

Să vedem acum ce este cu acel "popa Gavril din Bârlad" care ne apare prima oară în documente la 1639.¹² Observăm că la 8 februarie 1651 un "popa Gavril domnesc ot Bârlad" era martor la o danie în satul Zmeiani pe Smila.¹³ Ceva mai târziu, la o

hotărnicie din 4 iunie 1667 se semna și “preotul Gavril cel domnesc din târg,” iar în 1676 tot ca martor la o danie îl regăseam pe “preotul Gavril cel domnescu.”¹⁴ “Documentele bârladene” publicate de Antonovici pomenesc un preot Gavril care cu soția Irina (fata Crețului din Suseni) fac la 1677 o danie în satul Suseni către jupânul Enache Palade pe care o actualizează apoi în 1685 după moartea lui Enache către Ion Palade, fost mare logofăt.¹⁵ Comentând acest document Antonovici zicea că “numiții, bătrâni și neavând copii fac danie Pălădeștilor ca să-i ajute la bătrânețe și să le facă pomenire după moarte.” Puțin mai târziu cu prilejul hotărniciei satului Suseni din 4 iulie 1698, lui Ion Palade fost logofăt i se confirmă o moșie aici în sat “partea Irinăi preotesei popii lui Gavril din Bârlad,” fapt care arată că la această dată popa și preoteasa sa erau deja morți.¹⁶ Am descoperit astfel că acest preot Gavril era din Bârlad, slujise la biserica gospod din Bârlad (Domneasca) cam între anii 1639-1677, iar nevasta sa Irina fusese fata Crețului din satul Suseni. Datele de mai sus ne arată că popa și preoteasa sa erau deja bătrâni la 1685 și sigur răposați la 1698 când li se împarte moșia din Suseni. Putem astfel, presupune că la bătrânețe, pe la 1677, popa Gavril de la Biserica Domnească din Bârlad și preoteasa sa Irina s-au retras în satul Suseni, unde preoteasa și-a dăruit moșiile boierilor Pălădești, pentru ca aceștia să-i ajute la bătrânețe și să le facă pomenire după moarte. Așadar, acest preot Gavril ce slujise la Biserica Domnească din târgul Bârlad ce își luase nevastă din satul Suseni, era deja răposat la 1698 și total diferit de acel popă Gavril din Băcani menționat în documente la 1703. Cum am intrat deja documentar în secolul al XVIII-lea, să mai observăm că în catagrafia

ținuturilor Moldovei din 1774, satul Băcani va apărea înzestrat cu trei preoți inclusiv diaconi, dar e foarte posibil ca unul din cei trei să fi fost popă ori diacon în satul alăturat, Zmeiani. Ne permitem acum câteva comentarii:

- ▶ putem remarca că boierii Pălădești s-au infiltrat în zonă beneficiind și de daniile de moșii pe care le-au primit ori de la boieroica Mărica Gheuca ori de la preoteasa Irina ori de la răzeșii locului. Faptul că boierul Gheuca și jupâneasa sa Mărica și-au vândut moșiile din zonă sau le-au dat danie Pălădeștilor poate trimite la o posibilă înrudire a lor. Astfel, încă din 25 ianuarie 1637, medelnicerul Simion Gheuca vindea lui Palade jitnicer ocini din satele Portărești și Păulești pe Smila (D.R.H., Moldova, vol.24, p.18) ceea ce poate presupune o rudenie de tip nași - fini sau cumnați. Se poate face o conexiune între ei și după etimologia numelor. Gheuca e un nume albanez (dar poate fi și aromân), iar Palade e un nume grecesc, primul Palade slujindu-l pe boierul Lupu Coci (viitorul Vasile Lupu voievod) și el cu nume albanez (dar putând fi și aromân cum ne zice Nicolae Iorga).
- ▶ un alt comentariu ține de dania Măricăi Gheuca de la 1651 în care apar referiri atât la existența bisericii și curților boierești din Băcani (ambele ctitorii ale lui Simion Gheuca) cât și la existența unui heleșteu cu pește, a unei mori de apă în sat ori la aducerea de vecini (oameni străini care să lucreze pământul). Și Mărica Gheuca jupâneasa și Irina preoteasa popii Gavril din Bârlad, neavând copii fac danii de moșii boierilor Pălădești atât în Suseni cât și-n Băcani, dar cu condiția ca aceștia

să le ajute la bătrânețe și să le facă comândă (pomană) după moarte.

- ▶ un alt comentariu ține de biserica satului. Astfel, pe la 1901, preotul Popescu al comunei Băcani îl informa pe Antonovici că biserica satului Băcani era situată din susul satului la vreo 200 de metri lângă drumul ce duce la Suseni și că arsesse la 1862 rămânând nerefăcută.¹⁷ Această localizare a fostei biserici din Băcani înconjurată de un cimitir e dovedită și de harta inginerului Baiardi din 1816 publicată în "Documente bârlădene" de Iacov Antonovici, unde observăm semnul crucii la ieșirea din satul Băcani înspre Suseni, cam în dreptul actualei școli. Arheologia de azi confirmă localizarea, căci ruinele bisericii și ceva morminte au fost descoperite atât în fața școlii cât și în curtea clopotarului Chiper aflată lângă școala Băcani. Să mai spunem în final că preotul Popescu, deja citat mai sus, îi mai transmitea pe la 1901 lui Iacov Antonovici că biserica din Băcani ce arsesse la 1862 fusese acoperită cu șindrila și făcută din pari cu vâlătuci, avusese hramul Sfântul Nicolae, iar lângă ea existau ruinele fostelor curți ale Pălădeștilor.

Biserica menționată în "Documentele bârlădene" de Iacov Antonovici este cea care a ars în anul 1862, având hramul celor adormiți de Sf. Nicolae, se găsea în partea de nord a satului Băcani, mai precis în curtea fostului proprietar Nistor Petrache, în prezent nepotul său Chiper Dumitru. Atât fostul proprietar cât și alți bătrâni din sat au confirmat existența bisericii, iar în spatele acesteia a unui cimitir. Întrebarea pe care o punem este: de ce a fost mutat cimitirul din acel loc și biserica? În anul 1901, preotul parohiei Băcani - Popescu - afirma că biserica arsă în anul 1862 nu a fost refăcută, se înțelege că din lipsa banilor nu s-a putut reconstrui. Mutarea cimitirului din acel loc se justifică prin adoptarea unei legi în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, privind interzicerea construirii cimitirelor în vatra satelor. Satul Băcani în acel timp era

situat de la răpa luga, în partea de sud, până la nord de proprietatea cetățeanului Chiper Dumitru. Satul Băcani în acel timp era amplasat la marginea șesului, pe marginea drumului spre Alexandru Vlahuță, nefiind case construite în deal din cauza aprovizionării dificile cu apă.

Un cetățean pe nume Rădăcină Gheorghe a donat din proprietatea sa un teren în partea de vest a satului, pe o colină, pentru cimitir. Enoriașii au continuat să meargă la bisericile din Drujești și Suseni pentru a participa la slujbele religioase de sărbători. În anul 1928, Gavrilă Costică, un proprietar de pământ înstărit (chiabur) din satul Băcani a construit o capelă din scândură în cimitir, iar mai târziu oamenii din sat au lipit-o în interior cu vâlătuci din lut cu paie, transformând-o în biserică, dotând-o cu cele necesare bunei desfășurări a slujbelor religioase. Această biserică improvizată a funcționat până în anul 1977, când a fost construită o nouă biserică. În anul 1975, parohia Băcani este preluată de preotul Ștefănică Remus, preot tânăr, provenit dintr-o familie de oameni gospodari, buni creștini din satul Ibănești.

Văzând situația necorespunzătoare a bisericii,

a început construirea uneia noi pe același loc, cu sprijinul creștinilor din sat cât și din satele componente ale comunei. A fost construită din cărămidă roșie, ciment, acoperită cu tablă zincată, tavanul din scândură, podeaua din scândură, catapeteasma rămânând cea veche. Noua biserică a fost sfințită în anul 1977 de către Preasfințitul Părinte Eftimie, Episcopul Romanului și Hușilor. Un rol important la construirea bisericii l-au avut **consilierii-ctitori ai Bisericii Ortodoxe din Băcani:** Epure Gheorghe - epitrop, Bahrim Ion, Balan Tănase, Buhuș Neculai,

Blejeru Costică, Popa Panainte, Palade Costică, Palade Tănase, Radu Gheorghe, Rădăcină Ion, Rădăcină Ștefan.

La biserica Băcani nu s-a mai schimbat nimic până în anul 2008 – 15 august, când este instalat noul preot paroh Cristian Liviu Țilea, un tânăr ambițios, dornic de a construi o biserică frumoasă și modernă. Provenit dintr-o familie de oameni gospodari, buni creștini, a primit o educație aleasă, fapt

confirmat de acțiunile întreprinse. Mai întâi, și-a ales un nou Consiliu Parohial, cu oameni gospodari și buni creștini, care i-au urmat îndemnul în construcția bisericii.

Consilieri parohiali actuali: Chiper Dumitru - epitrop, Bogătoiu Aurel, Ciobanu Gheorghe, Grecu Maricel, Fânaru Vasile, Mitescu Ion, Popa Ion,

Prăjescu Ion, Palade Aurel, Palade Ion, Rădăcină Petru, Țopea Gabriel

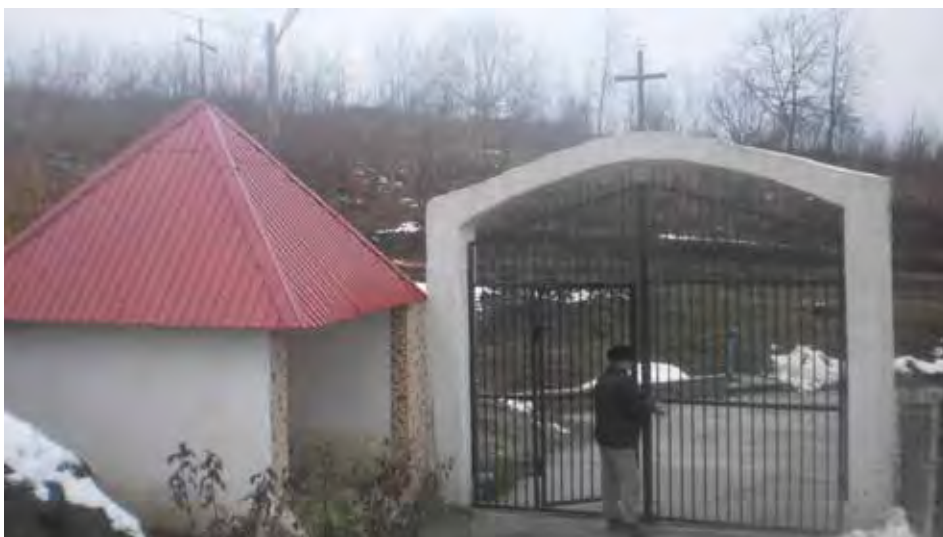
Lucrările au început în anul 2008, cu construirea aducțiunii cu apă potabilă din bazinul fostului C.A.P. până la poarta bisericii, construindu-se și o troiță.

În anul următor se reiau lucrările prin construirea unei noi clopotnițe, betonarea aleii de la biserică până la poartă și confecționarea unei porți de fier la intrare. Din anul 2010 încep lucrările la biserică, atât în interior cât și în exterior, se înlocuiește acoperișul, construindu-se și tavanul cu o boltă hexagonală, podeaua este înlocuită cu parchet, s-a cumpărat o catapeteasmă nouă din lemn de stejar sculptat, s-a efectuat pictură interioară. Lucrările au continuat cu aplicarea unui lambriu pe pereții interiori din lemn lăcuit, geamurile și ușile au fost înlocuite, pentru încălzire s-a cumpărat o centrală pe curent electric. În anul 2012 preotul parohiei înființează un cor, format din elevi, având denumirea de **Corul Constantin și Elena a Parohiei Băcani**. A susținut recitaluri în satul Băcani cât și în alte sate, prezentând creștinilor cântece cu caracter religios cât și tradițional.

În ziua de 6 august 2013, s-a resfințit acest lăcaș sfânt de către Preasfințitul Părinte Corneliu, Episcopul Hușilor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, avându-l în frunte pe preot protopop Lăiu Vasile.

Cheltuielile cu construcțiile efectuate la biserică, au constituit un efort uriaș din partea credincioșilor din satul Băcani și Băcanii Noi, în special a preotului parohiei, care în frunte cu consilierii au mers din poartă în poartă aproape în fiecare lună la toți credincioșii pentru a strânge banii necesari.

Din acest an s-a început betonarea drumului sătesc de la biserică până la D.J. 245.

Bibliografie:

Vasile FÂNARU, *Monografia comunei Băcani*, Editura Sfera, Bârlad, 2014, p. 146-148.

Note bibliografice:

1. Nicolae Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol.6, București, 1906, p.21
2. Ioan Antonovici, *Documente bârlădene*, vol.4, Bârlad, 1924, p.123
3. Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova (sec.14-17)*, București, 1971 și Ioan Antonovici, Op. cit., p.100
4. Ioan Antonovici, *Documente bârlădene*, vol.3, Bârlad, 1915, p.145
5. Ibidem
6. Ioan Antonovici, Op.cit., vol.3, p.77
7. Ioan Antonovici, Op. cit., vol.4, p.113
8. Ioan Antonovici, Op. cit., vol.3, p.81
9. Nicolae Iorga, Op. cit., vol.16, București, 1909, p.198
10. Nicolae Iorga, Op. cit., vol.16, p.200
11. Nicolae Iorga, Op. cit., vol.16, p.202
12. Laurențiu Chiriac, *Monumente religioase medievale din zona Bârladului*, Iași, 2007, p.259
13. Nicolae Iorga, Op. cit., vol. 16, p.189
14. Nicolae Iorga, Op. cit., vol.6, p.22 și p.29
- 15-16. Ioan Antonovici, Op. cit., vol.3, p.80 și 86
17. Ioan Antonovici, *Note istorice și tradiționale privitoare la bisericile din județul Tutova*, vol.1, Huși, 1901.

Corul Constantin și Elena a Parohiei Băcani

Pr. Liviu Cristian Țilea

Pr. Remus Ștefănică

Primăvara*

VASILE FÂNARU

Cel mai frumos și mai așteptat anotimp din an este primăvara, după o iarnă cu multă zăpadă și viscol, care a ținut copiii și adulții mai mult în case, apare anotimpul mult dorit, care învie natura. Ghiocii sunt primele flori care anunță venirea primăverii, bucuria copiilor de a se juca în aerul proaspăt și soarele care rumenește fețele, iar oamenii sunt încrezători că primăvara sosită va aduce un an îmbelșugat.

Frumusețea și farmecul primăverii au inspirat pe mulți poeți și scriitori în operele lor, apărând și legende fascinante. Redăm câteva:

Ghiocelul – gingașă și doar aparent fragilă floare a zăpezilor e îndrăgită pe tot întinsul (temperat) al lumii. Sunt peste 20 varietăți cunoscute, mai ales în Europa, Asia și America de Nord, iar tenacitatea și "vânjoșenia" plantei care străpunge cu "cornu-i" subțire stratul de frunze veștede și zăpadă a suscitât interesul oamenilor dintotdeauna.

Tatăl Ghiocel

În miez de iarnă, copiilor li se povestea că odată, demult, trăia într-o pădure o familie cu mulți copii. Mama lor murind, tatăl se recăsătorise, dar soția cea nouă se dovedea a fi rea. Când tatăl a plecat la muncă, să taie lemne pentru stăpânul ținutului, ea i-a alungat pe copii, desculți și numai cu o hăinuță pe ei, trimitându-i în inima pădurii. Copii s-au rătăcit și tatăl nu i-a mai găsit niciodată. Dar, într-o zi un înger i s-a arătat și i-a spus că fiii și fiicele sale au murit și Dumnezeu i-a transformat în flori. Tatăl s-a rugat și el să fie transformat într-o floare și Tatăl Ceresc i-a dat chip de .... ghiocel. El este primul care iese primăvara din pământ, strigându-și copii pierduți; și atunci ei vin rând pe rând, înflorind cât e anul de lungul.

Îngerul și ghiocelul

Una din cele mai frumoase povești ale acestei flori timpurii - "Îngerul și ghiocelul" - inspirată din legende românești, a fost scrisă de unul dintre copii minune ai literaturii române Lulia Hașdeu, ea însăși "înger" și "ghiocel" ... Povestea ei, care continuă să impresioneze generații de copii, curge astfel:

„Într-o zi un înger zbură în văzduhul limpede legănându-se printre stelele strălucitoare. La fiecare

stea se oprea și culegea o floare la întâmplare. Și după ce adunase câte una din fiecare lume a universului, făcând astfel în brațe un buchet ceresc, s-a pogorât pe pământ, și a cules și de aici o floare la întâmplare. Apoi, urcă din nou la cer și dispăreau sub bolta de azur. Florile de pe pământ care îl zăriseră pe îngerul strălucitor, fără a vedea însă și floarea ce o luase, se întrebau geloase care dintre ele era fericita surioară pe care o alesese îngerul și o luase cu sine. "Este un trandafir," spuneau trandafirii.

„Este un crin alb ca și el, spuneau crinii. "Nu este o floare de portocal cu parfum divin," încercau să convingă portocalii. "Vă spun eu, suratelor, că nu poate fi decât o lealea," și strigă fălindu-se o lealea splendidă. Chiar și violeta, atât de modestă de obicei, aspiră la cinstea de a avea o soră în Rai și susținea cu blândețe că îngerul luase cu el o violetă. Singur, ghiocelul stătea deoparte, în tăcere. Celelalte flori uitase de el.

Deodată din înaltul cerului o lacrimă ca o perlă căzu și prindea străluci pe ghiocelul cu tulpiniță frântă. Îngerul nu mai apăru: însă o voce divină străbătu văzduhul înmiresmat, ca o rugă blândă și necontenită. "Biată floare, zise, floare cu adevărat modestă, pentru că te-am vătămat, cere-mi o răsplată; spune-mi ce dorești?" "Mai nimic," răspunde ghiocelul. "Vrei parfumul trandafirului?" "Nu." "Albastrul brebenelului?" "Nu." "Atunci ce dorești?" "Pentru că îți face plăcere să-mi oferi un dar, Stăpâne, dă-mi voie să mă nasc și să înfloresc iarna, sub zăpadă și promoroacă și fă ca la mireasma îmbătătoare, la apariția mea binecuvântată, oamenii înăspriți și înfrigurați de vânt și de ger să se simtă încălziți și întăriți de speranța apropierei primăverii, a soarelui de foc cu raze divine."

Din ziua aceea ghiocelul este totdeauna prima floare care ne zâmbește după uricioasa iarnă, albă ca și cum ar mai putea încă urma lacrimii sfinte.

Notă:

* În realizarea materialului s-a utilizat volumul *Principalele sărbători creștine și precreștine de peste tot anul*, Vasile Fânaru, Editura Sfera, Bârlad, 2014, p.259-260.

AJUTOARELE NERAMBURSABILE

ce se pot acorda membrilor începând cu data de 01.01.2015 (Hotărârea Consiliului Director nr. 104/22.12.2014)

I. CONDIȚII GENERALE DE ACORDAREA AJUTOARELOR NERAMBURSABILE:

- VECHEME ÎN ASOCIAȚIE – MINIM 36 LUNI (pct. II 2, 3, 4, 5, 6 și 8);
- COTIZAȚIA LUNARĂ LA ZI;
- CONTRIBUȚIA LUNARĂ LA ZI;
- RATELE LA ÎMPRUMUT LA ZI (DACĂ ESTE CAZUL);
- SĂ NU FIE ÎNCADRAT ÎN NOȚIUNEA DE "RĂU-PLATNIC";
- SĂ NU FI BENEFICIAT DE NICI UN AJUTOR NERAMBURSABIL BĂNESC ÎN ULTIMII 3 ANI;
- VALOAREA CUMULATĂ A TUTUROR AJUTOARELOR PRIMITE SĂ NU DEPĂȘEASCĂ 50% DIN VALOAREA FONDULUI COTIZANT;
- EXISTENȚA POSIBILITĂȚILOR ȘI RESURSELOR FINANCIARE.

ATENȚIE

ÎN CAZUL AJUTOARELOR NERAMBURSABILE ACORDATE CA PROCENT DIN VALOAREA FONDULUI COTIZANT SE VA LUA ÎN CONSIDERARE VALOAREA FONDULUI COTIZANT EXISTENT LA FINELE ANULUI PRECEDENT

II. CLASIFICAREA AJUTOARELOR NERAMBURSABILE:

Nr. Crt.	FELUL AJUTORULUI ACORDAT	CUANTUMUL	CONDIȚII SPECIFICE
1	Ajutoare nerambursabile materiale (facilități și servicii – cabinete medicale, magazine, ateliere de prestări servicii, saloane, etc...).	Nelimitat.	Se acordă la solicitarea membrilor cu legitimația vizată trimestrial, semestrial sau anual.
2	Ajutor nerambursabil pentru decontarea unei cote-părți din costul biletului de tratament în stațiunile balneare.	10% din valoarea fondului cotizant, dar nu mai mult de 80 lei	Se acordă pe bază de documente justificative (vezi afișier).
3	Ajutor nerambursabil pentru membrii aflați în nevoi (fără venit sau cu un venit până la 600 lei).	Până la 10% din valoarea fondului cotizant, dar nu mai mult de 150 lei.	Se acordă pe bază de anchetă socială și alte acte justificative (vezi afișier).
4	Ajutor nerambursabil în caz de incendiu (la casă sau anexe, dacă nu este din culpa membrului), inundații, cutremure, alunecări de teren și alte evenimente cu implicare de pierderi materiale.	Până la 15% din fondul cotizant, dar nu mai mult de 300 lei.	Adeverință de la Primărie, Pompieri, anchetă socială și pe baza soluției organelor judiciare (Parchet, Judecătoria, Tribunal, Curte de Apel) în cazul incendiilor și altor evenimente.
5	Ajutor nerambursabil în caz de boli incurabile, pentru pierderea unui organ vital (picior, mână, ochi, etc...) membrilor cu un venit până la 1.000 lei.	Între 10%-20% din valoarea fondului cotizant, dar nu mai mult de 400 lei.	Se acordă pe bază de anchetă socială și alte acte justificative (vezi afișier).
6	Ajutoare nerambursabile acordate cu ocazia unor zile laice și religioase, precum și pentru probleme sociale, culturale, sportive și excursii.	În funcție de posibilitățile financiare ale asociației în cuantumul stabilit de Consiliul Director raportat fondului cotizant.	Se acordă membrilor și în special celor implicați activ în organizarea și desfășurarea activităților asociației.
7	Ajutor de fidelitate	În funcție de posibilitățile financiare ale asociației în cuantumul stabilit de Consiliul Director.	Se acordă membrilor cu fond cotizant de minim 3000 lei și fără ajutoare rambursabile sub formă de împrumut în ultimele 12 luni.
8	Ajutoare acordate de Președinte și Consiliul Director	Membrilor aflați temporar în dificultate financiară, precum și în nevoi, dar nu mai mult de 15% din valoarea fondului cotizant.	Stare de necesitate, caz fortuit, caz de urgență, situație materială precară, nevoi speciale, etc.
9	Ajutorul de deces	Conform grilei de ajutor deces: minim 8 luni – 1 an = 120 lei ; maxim 30 ani = 1410 lei ; peste 30 ani, câte 40 lei / an.	Se acordă rudelor până la gradul 4, soțului supraviețuitor, împuternicitului (-ților) sau persoanei ce a suportat cheltuielile de înmormântare pe bază de documente justificative.

*Ajutoarele de la punctul II. 1 se acordă permanent.

*Ajutorul de la punctul II. 4 se acordă în situațiile enumerate.

*Ajutoarele de la punctul II. 7 se acordă anual.

*Ajutoarele de la punctul II. 8 se acordă ocazional.

*Ajutoarele de la punctele II. 2, 3, 5 și 6 se acordă o singură dată la 3 ani.

NOTĂ: Aceste ajutoare se pot acorda membrilor în funcție de posibilitățile financiare; valoarea însumată a tuturor ajutoarelor primite de un membru nu poate depăși 50 % din valoarea fondului cotizant cumulat, în condițiile stabilite de Consiliul Director.

Dar din Dar

TEODORA ELENA ZALDEA

Sfintele Sărbători ale Floriilor și Învierii Domnului constituie un moment al iertării, al bucuriei și al luminii. Al iertării față de greșelile celor din jur și în special față de propriile greșeli, al bucuriei renașterii naturii și a întregii materii provocate de primăvara ce bate la ferestre, al comuniunii sufletești cu Dumnezeu, al împletirii rugăciunii cu fapta bună.

Într-o asemenea atmosferă înălțătoare, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" și-a îndreptat gândul și atenția și înspre acei vârstnici ce au mai mare nevoie de ajutor, de sprijin și căldură sufletească.

În acest sens, în **perioada 1 – 20 aprilie a.c.**, membrii asociației noastre au beneficiat din partea conducerii Casei de o serie de **ajutoare nerambursabile** acordate cu ocazia Sfintele Sărbători.

De acest tip de ajutoare au beneficiat un număr de **3.412 persoane** în **municipiul Bârlad**, iar **din cadrul sucursalelor C.A.R.P. "Elena Cuza"** de acest sprijin s-au bucurat un număr de **2.744 membri**.

Se impune a mai preciza faptul că, Consiliul Director

al Casei împreună cu președintele Nicolaie Mihai au oferit aceste ajutoare acelor membri ce au îndeplinit următoarele **criterii de eligibilitate**, precum:

- *Vechime în asociație – minim 36 luni;*
- *Cotizația și contribuțiile lunare achitate până la data de 31.12.2014 (inclusiv);*
- *Ratele lunare la împrumut (unde a fost cazul) achitate până la data de 31.12.2014;*
- *Nu a deținut calitatea de rău-platnic;*
- *Nu a beneficiat de niciun ajutor nerambursabil bănesc în ultimele 36 de luni (pe bază de anchetă socială, cu ocazia unor sărbători laice sau religioase, cotă parte tratament, aniversarea nunții de aur, a zilei persoanelor vârstnice ori de fidelitate);*

Totodată, precizăm faptul că **valoarea ajutorului acordat** a reprezentat **10% din fondul cotizant existent la data de 31 decembrie 2014 (în limita a 30 de lei)**.

Acest tip de ajutoare au fost acordate unui număr total de **6.156 persoane**, în valoare de **174.465 lei**.

Colectivul de redacție

- Gruia NOVAC
- Serghei COLOȘENCO
- Nicolaie MIHAI
- Gheorghe GHERGHE
- Petruș ANDREI
- Teodora ZALDEA - asistent relații cu publicul și comunicare
- Sorin BOCAN - operator i.t.

Tehnoredactare:

- Bogdan ARTENE

Adresa redacției:

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR „Elena Cuza”
Str. Nicolae Iorga nr. 7A, cod 731182, Bârlad, jud. Vaslui, et. 2, cam. 13
Tel.: 0235 421 340, Fax: 0235-421.341, 0235-425.933
E-mail: revista@carpbarlad.ro
Web: www.carpbarlad.ro

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
ISSN 2247 – 3580 ; ISSN-L = 2247 – 3580

Responsabilitatea pentru conținutul textelor aparține autorilor.

Flori de primăvară

fotomontaj realizat de Vlad Andrei Hriscu,
director economic C.A.R.P. „Elena Cuza”